

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๕๐ คน

(เนื่องจาก นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ทิศราภรณ์ นายอาษา
เมฆสวรรค์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้วจะครบ ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม จึงถือว่าร่าง
พระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้วจะครบ

ที่ สผ ๐๐๐๘/๐๙๔๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่ ๐๙๔๔
วันที่ ๑๖ ก.ย. ๕๙
เวลา ๑๕.๕๗ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ค่วนมาก ที่ สว ๐๐๐๘/๕๔๔ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ตามที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม จึงถือว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ (๓)

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๑.๒ ด้วยในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้
ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมวุฒิสภา

รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒ จะมีท่านสมาชิกฯ ผู้ใดแก้ไขเพิ่มเติมประการใดหรือไม่
ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็รับรองนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ กระชู้ถาม ไม่มี

ท่านสมาชิกฯ ครับ ก่อนที่จะพิจารณาต่อไปมีเรื่องพิเศษที่อยากทำเสียให้
เสร็จก่อนเข้านี้ อยากจะหารือที่ประชุมว่าจะขอนำระเบียบวาระที่ ๗ ซึ่งใช้เวลาไม่มากนักมา
พิจารณาเสียก่อนครับ มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ขอนำระเบียบวาระที่ ๗
ขึ้นมาพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

เรื่อง เลือกผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาแทน
ตำแหน่งที่ว่าง ๑ ตำแหน่ง

LIRT

๑. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่สมาชิกวุฒิสภาเสนอ ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
 ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.2518 ซึ่งแก้ไข
 เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535
 (เลือกจำนวน 1 ท่าน)

รายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ก.ร.	ผู้เสนอ
1. นางสาวมิ่งอร อิมโฆษา	1. พลอากาศเอก จวรยา สุคนธ์ทรัพย์
2. พลเอก จรูญ พูนสนอง	1. พลเอก จรัส กุลละวณิชย์
3. นางจันทร์หา ปิตรชาติ	1. นายศิริ เกวลินสุภชาติ
4. นายสมรชัย กุฑุพันธ์	1. พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์ 2. นายเพชร ยุติธรรมดำรง

กองกลาง

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร.244-1542

Legislative Institutional Repository of Thailand

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา” เรียกโดยย่อว่า “ก.ร.” ประกอบด้วยประธานรัฐสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานกรรมการ เลขานุการ ก.พ. เลขานุการวุฒิสภา เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐสภาเลือกมีจำนวนไม่เกินแปดคนเป็นกรรมการ ในกรณีที่มีสองสภา ให้แต่ละสภาเลือกสภาคณะไม่เกินสี่คน

ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งเลขานุการวุฒิสภาหรือเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร คนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ร.

มาตรา ๗ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่ามาแล้วหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่งมาแล้ว

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

มาตรา ๙ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะออกจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ ให้รัฐสภาเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ขึ้นแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างหรือวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภาแล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับสำหรับกรณีที่ตำแหน่งว่างเพราะการพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๑ และวาระของกรรมการที่เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุ หรือถูกยุบ

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

รัฐสภาอาจเลือกตั้งกรรมการซึ่งออกจากตำแหน่งให้เป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๑๐ ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
ประธานรัฐสภากำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ด้วยคุณหญิงนงเยาว์ ชัยเสรี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ซึ่งวุฒิสภาเลือกตั้งได้ขอลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ในการนี้วุฒิสภาจะต้องเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง ซึ่งในการนี้ท่านประธานวุฒิสภาก็ได้แจ้งให้สมาชิกฯ ทราบไปบ้างแล้ว และบัดนี้มีสมาชิกฯ เสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิมาทั้งหมด ๔ ท่านเพื่อให้เราเลือก ๑ ท่าน คือ

๑. นางสาวบังอร อิมโອชา
๒. พลเอก จรูญ พูนสนอง
๓. นางจันทรา ปิโตรชาติ
๔. นายสมชัย ฤชุพันธุ์

ในการเลือกกรรมการ ก.ร. ผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามวิธีการที่ประธานกรรมการกำหนด ผมจึงอยากขอกำหนดว่าเราใช้วิธีเพื่อให้สะดวก ใช้วิธียกมือได้ไหมครับ แล้วก็นับกันตรง ๆ ครับ ให้ที่ประชุมลงมติเลือกผู้ใดทีละคน ยกมือ แล้วก็ถ้าผู้ใดได้คะแนนสูงสุดก็จะเป็นผู้ได้รับเลือก ตกลงโหมกรับเอาตามนั้น เพราะฉะนั้นเราจะใช้วิธียกมือนะครับ ผมจะถามทีละคนท่านก็ยกมือ เชิญคุณพานิชย์

- ๒/๑

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมพานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา ตามที่ท่านประธานฯ ได้กรุณาพูดถึงในเรื่องของวิธีการ ผมเห็นว่า ในเรื่องดังกล่าวนั้นสิ่งที่จะทำให้ท่านสมาชิกฯทั้งหลายได้มีความรู้สึกที่จะได้แสดงการตัดสินใจที่สำคัญนั้น ผมเห็นว่า คงจะใช้เวลาไม่นานนักในสิ่งที่จะได้ดำเนินการ หรือว่าถ้าจะให้สะดวกที่สุดนั้นน่าจะ บัตรลงคะแนนนั้นก็น่าจะใช้ได้เพื่อไม่เป็นการสับสน เป็นการยกมือข้างขึ้น อันนี้ก็อาจจะใช้วิธีการอย่างนั้น

ประการที่ ๒ ในฐานะที่ท่านทั้งหลายนั้นก็มีความสมบัติหลายอย่างตามที่ปรากฏในเอกสารแล้ว ผมไม่ทราบว่าจะมีการพูดในแต่ละท่าน ในการนำเสนอให้ท่านสมาชิกฯทั้งหลายนั้นได้มีความเข้าใจในการตัดสินใจที่จะเลือกบุคคลดังกล่าวนี้ให้เหมาะสมที่จะเข้าไปทำหน้าที่นั้น อาจจะขออนุญาตท่านประธานฯ สิ่งที่จะขอ ขอให้ถามที่ประชุมว่า จะมีใครเสนออภิปรายอย่างไรได้บ้างครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เมื่อกี้ที่ผมเสนอไว้ว่า ให้ยกมือก็จะเร็ว อาจจะให้เร็วขึ้น ถ้าเมื่อมีท่านสมาชิกฯ คิดว่าอยากจะให้วิธีสะดวก คือจะใช้วิธีเขียนเครื่องหมายซึ่งก็ใช้เวลาถนัดหน่อยก็ไม่มีอะไร เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณานุกรักษ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผมวัลลภ ดังคณานุกรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมเห็นด้วยกับที่มีการเสนอให้ลงคะแนนด้วยคะแนนลับนะครับ กระผมคิดว่าการแจกเอกสารเจ้าหน้าที่ก็พร้อมแล้วเราน่าจะกากันได้ กระผมคิดว่าการยกมืออาจจะเกิดความสับสนได้ครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าสมาชิกฯ เห็นอย่างอื่นผมก็ไม่ขัดข้องครับ เพราะผมเสนอวิธีที่จะให้เร็ว แต่ไม่จำเป็นต้องลงคะแนนลับอะไร ท่านลงชื่อท่านด้วยนะ เพราะว่าไม่จำกัดว่าต้องลงคะแนนลับในกรณีนี้ แต่เราจะเอาคนที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งหมด ๔ คน ท่านก็ตีก็คนเดียว แล้วก็มาดูว่าใครได้คะแนนมาก คนนั้นก็ในกรรมการ จะใช้วิธีนั้นก็ดี เจ้าหน้าที่เตรียมทันไหมครับ คอยเตรียมครับเนื่องจากเราไม่ได้เตรียมเป็นเอกสารไว้ เราไม่ได้เตรียมแบบว่ามีรายชื่อและให้เด็กเอา นึกว่าจะใช้วิธีเลือกตั้งอย่างที่เราเคยทำ ท่านสมาชิกฯ ครับ เดี่ยวผมจะให้เจ้าหน้าที่ส่งกระดาษเปล่าให้ท่านคนละแผ่นนะครับ ท่านจะเลือกใครใน ๔ คนนี้ท่านมีรายชื่ออยู่แล้ว ท่านเขียนชื่อผู้นั้น

มา ๑ คน และลงชื่อท่านกำกับมา ลงชื่อหมายเลขสมาชิกวุฒิสภาส่งมาจะได้นับรวมคะแนน
กัน ใครได้มากที่สุดคนนั้นเป็น เอาไหมครับ สะดวกไหมครับ คือเราไม่ได้พิมพ์ชื่อไว้
๔ คนถ้ารับแจก ตอนนี้จะส่งกระดาษให้ท่านคนละแผ่น เชิญคุณ โกวิท

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ครับ คือความจริงเจตนาของสมาชิกวุฒิสภา ๒ ท่านนี้ คือประสงค์ที่จะให้ลงคะแนนลับ เพราะฉะนั้นกระบวนการในการดำเนินการครั้งนี้ กระผมคิดว่าน่าจะใช้วิธีการที่เราเคยทำมา คือนั่นก็หมายความว่า อาจจะให้เช็กถูก หน้าชื่อ หรืออาจจะให้เขียนเฉพาะชื่อ โดยที่คนลงคะแนนนั้น ไม่จำเป็นต้องเซ็นชื่อ กำกับว่าใครเป็นคนลงคะแนนให้ใคร เพราะถ้าเซ็นชื่อกำกับหมายความว่า เราก็บอกได้ว่าลงคะแนนให้คนนั้นคนนี้ ซึ่งอันนี้กระผมคิดว่าน่าจะทำให้การพิจารณานั้น ไม่ได้คนที่ตรงตามที่เรต้องการ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะทำก็คือ ตั้งคณะกรรมการนับคะแนนด้วยครับ อันนี้กระผมขอเสนอท่านประธานฯ เพื่อโปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็ในะครับ อย่างไรก็ตามก็เรื่องตั้ง กรรมการนับคะแนน กรรมการตรวจคะแนนก็ต้องมีถ้าเราจะเอาอย่างนั้น คือเราจะไม่ใช้วิธียกมืออย่างที่เรเคยทำ เมื่อจะเปลี่ยนวิธีใหม่ก็ต้องทำอย่างนั้นแต่ที่ที่เจ้าหน้าที่เขาไม่ได้เตรียมมา เพราะนึกว่าเคยเลือกให้ยกมือ ใครได้คะแนนมากที่สุดคนนั้นก็เป็น แต่ถ้าจะเสนออย่างนั้นก็ไม่เป็นอะไร ถ้าที่ประชุมเห็นชอบอย่างนั้นไม่เป็นอะไร ส่วนที่เลือกไว้ให้เป็นคะแนนลับเราก็ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับสำหรับอันนี้ แต่ก็เหมือนจะลับอยู่แล้ว ไม่ให้เซ็นชื่อก็ได้ แต่ว่าทำอย่างไรอย่าให้มีมากเกินไป ๑ ใบเท่านั้น แต่ละคนลงได้คนเดียว เดียวจะมีกระดาษเกินไปกว่า ๑ ใบ ทำอย่างไรจะทำออกมาอย่างนั้นก็ได้ ท่านจะไม่เซ็นชื่อก็ได้ แต่เจ้าหน้าที่จะต้องทำเครื่องหมายที่กระดาษไว้ ก็ไม่มีใครรู้อยู่ที่ดีครับ ไม่ว่าจะอะไรถ้าที่ประชุมเห็นอย่างนั้นนะครับ ลับหรือ ไม่ลับก็ไม่ต้องสงสัยอยู่แล้ว ไม่ลงชื่อก็ลับไม่เป็นอะไรเดี๋ยวละฯ เตรียมใบกระดาษให้ แล้วก็ทำเครื่องหมายกระดาษไว้ มีชื่อกำกับไว้ทุกคนจะได้มีจำนวนเท่านั้น แล้วก็ส่งมา แค่นี้ก็จะใช้ได้ ถ้าลงคะแนนลับที่ประชุมเสนอแล้วมีคนรับรอง ๑ ใน ๔ ไม่จำเป็นต้องทำขนาดนั้น ลับอยู่แล้ว ตกลงคุณ โกวิทเราใช้วิธีเขียนชื่อลงไปก็แล้วกัน ท่านไม่ต้องเซ็นชื่อท่านก็ได้

๓)

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ ๓/๒

เดี๋ยวจะส่งกระดาษให้ท่านนะครับ แล้วหาผู้ที่เป็นกรรมการนับคะแนน ท่านเลขฯ ให้
กำหนดชื่อใครจะเป็นกรรมการนับคะแนนสัก ๕ คน รวมคะแนน

- ๔/๑

ตกลงเอาอย่างนั้นะครับ ที่ประชุมคงเห็นร่วมด้วยกันนะครับว่าเราจะใช้วิธีลงคะแนนลับ
นั่นเอง คือไม่ต้องลงชื่อตัวเรา ท่านจะเอาใคร ต้องการประสงค์จะเลือกใครใน ๔ คนนี้
ท่านก็เขียนชื่อผู้มัน และเดี่ยวเจ้าหน้าที่ก็เก็บกระดาษมาจากท่าน ผมขอเชิญท่านสมาชิก
๔ ท่านช่วยเป็นกรรมการนับคะแนนด้วยนะครับ ขอลคนที่เลขนับเสมอ ๆ ก็แล้วกัน คือ
๑. คุณเกษม สรศักดิ์เกษม ๒. คุณพานิชย์ เจริญเผ่า ๓. คุณวัลลภ ดังกษานุรักษ์
๔. อาจารย์จันทน์ ทองประเสริฐ ทั้ง ๔ ท่านช่วยเป็นกรรมการนับคะแนน

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อาจารย์ดอกเตอร์โกวิทมีอะไรครับ

นายโกวิท วรพิพัฒน์ : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ปกติเราจะมีประวัติ
ของบุคคลที่เราจะเลือก แต่คราวนี้ผมมีแต่ชื่อเลยค่อนข้างจะไม่รู้จักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือเดี๋ยวจะเรียนให้ทราบ คือ
กรรมการ ก.ร. คนที่จะเสนอมาเขาต้องตรวจสอบประวัติ ตรวจสอบสมบัติ แล้วก็ให้เราเลือก
แสดงว่าเราเลือกจากคนที่เขาส่งมา แล้วทุกคนที่เสนอมานี้คุณสมบัติถูกต้องจากการ
ตรวจสอบของเจ้าหน้าที่หมดแล้ว แต่ว่าเราไม่ได้มีระเบียบวิธีเข้มงวดเหมือนกับที่เราเลือก
กรรมการอื่น ๆ ซึ่งเราก็ประชุมลับทุกที อภิปรายกันทุกที ตรงนี้เราไม่มีอะไร เพราะว่า
กรรมการ ก.ร. ทำประจำ เป็นคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาท่านนั่นเอง ก็ตั้งแทน
คนที่ออกไป ทีนี้การสอบประวัติอะไรก็ไม่มีทำ นอกจากให้ทราบว่าทุกคนนั้นมีคุณสมบัติ
ถูกต้อง ท่านเห็นท่านรู้จักได้แค่ไหนไหนท่านก็เลือกเอะครับ ก็จะได้เป็นไปเร็ว เพราะว่าไม่มี
ใครไปตรวจสอบคุณสมบัติอย่างที่เราตั้งกรรมการเหมือนกรรมการอื่น ๆ ก.ร. ก็คือ
กรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาของเรา กรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาซึ่งขาดไปคนหนึ่ง
ก็เต็มมาคนหนึ่ง ซึ่งเราเลือกมาหลายทีแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าท่านอยากจะทำอะไรอะไรเข้า
มาก็ต้องเป็นประชุมลับ ก็จะกินไป เราก็ไม่เห็นจำเป็นนักกว่าต้องทำขนาดนั้น แต่ท่านจะเอา
ผมก็ไม่ขัดข้องผมตามใจสมาชิก หมดแล้ว ยิ่งปลายสมัยแล้วจะเอาอย่างไรผมเอาทั้งนั้น
เชิญคุณเกษมครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านผู้เป็นประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
เกษม สรศักดิ์เกษม ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่กรุณาเรียกใช้กระผมเป็นกรรมการ

ตรวจนับคะแนน แต่วันนี้ต้องกราบขอกภัยท่านประธานฯ ครับ กระผมจะมีภาระช่วยชี้แจง พ.ร.บ. ข้าราชการฝ่ายตุลาการในลำดับต่อไป เดี่ยวจะเข้าช้อนกันครับท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือเลือกคนต้องขอทางเลขฯ ช่วยผมนะครับที่จะเลือกใครมาได้ ผมเลือกคุณวิชัย โสสุวรรณจินดา นะครับง่าย ๆ ดี เลือกง่าย ๆ ขอคนนั้นครับ ช่วยเป็นกรรมการนับคะแนน

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ความจริงผมก็มีปัญหาเหมือนกับท่านเกษมนะครับ คือต้องเป็นกรรมาธิการในกฎหมายที่จะเสนอเกี่ยวกับ ศาลยุติธรรม แต่ผมยินดีที่จะรับใช้ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ วันนี้เราจะไม่ขอยกเว้นข้อบังคับการประชุม เราจะนับให้เสร็จเรื่องนี้ แล้วจะขึ้นเรื่องอื่น ระหว่างนั้นจะนั่งคอยกันเพราะเลือกคนเดียวง่าย พอถึงถ้าใครมีชื่อ ก็เรียงคะแนนตามชื่อนั้น ก็รอเดี๋ยวเดียว ประมาณไม่เกิน ๒๐ - ๓๐ นาทีก็เสร็จแล้ว ก็ขอคุณวิชัยมา เมื่อสักครู่ ๔ ท่าน เจ้าหน้าที่ส่งกระดาษให้ท่านสมาชิกฯ ครับ

(เจ้าหน้าที่ได้นำกระดาษแจกให้แก่สมาชิกฯ ในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีกระดาษหรือยัง คนละแผ่นเท่านั้น ชื่อที่เขาเขียนไว้ ๔ ท่านนะครับ คือ ๑. คุณบึงอร อิมโอชา ๒. พลเอก จรุง พูนสนอง ๓. คุณจันทรา ปิตรชาติ ๔. คุณสมชัย ฤชุพันธุ์ เพราะฉะนั้นท่านจะเลือกผู้ใดท่านก็เขียนชื่อคนนั้นมาเลยครับ เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่เก็บรวบรวมมานะครับ

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนได้ทำการตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว
เสนอผลต่อผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผลการ
ออกเสียงเลือกกรรมการ ก.ร. คนใหม่ได้ผลอย่างนี้ครับ

๑. นางสาวบังอร อิมโอชา ได้ ๒๒ คะแนน

๒. พลเอก จรูญ พูนสนอง ได้ ๒๐ คะแนน

๓. นางจันทรา ปิตรชาติ ได้ ๒๕ คะแนน

๔. นายสมชัย อุษพันธ์ุ ได้ ๔๔ คะแนน

ฉะนั้นคุณสมชัย อุษพันธ์ุ ก็เป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

แทนตำแหน่งที่ว่าง

ท่านสมาชิกฯ ครับ มีเรื่องที่ ๗.๒ ประธานคณะกรรมการ

การปกครอง ขอให้วุฒิสภาพิจารณาขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดสรร
ที่ดิน พ.ศ. ออกไปเป็นพิเศษอีก ๑๑ วัน ตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๓ จนกระทั่ง
ถึงนี้ครับ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 0929
วันที่ 27 ต.ค. 47
เวลา 14.00 น.

ที่ ๒๒๕ / ๒๕๔๓

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๗๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

เรื่อง ขอยกยเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ.
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๑๗ วัน

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา นั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินวุฒิสภา ต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และจะครบกำหนดในวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๓) ในการนี้ คณะกรรมการการปกครองเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ประกอบกับเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีเนื้อหาสาระสำคัญคือกำหนดมาตรการในการคุ้มครองผู้ซื้อที่ดินจัดสรร โดยเฉพาะการได้สิทธิในที่ดินจัดสรรและการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบบำรุงรักษาสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ นอกจากนั้นได้กระจายอำนาจอนุญาต และการควบคุมดูแลการจัดสรรที่ดินไปสู่ระดับจังหวัดและกำหนดเวลาในการพิจารณาอนุญาตให้แน่นอน จึงจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควร ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน และประเทศชาติโดยส่วนรวม คณะกรรมการจึงเห็นสมควรเสนอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอยกยเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๑๗ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และขอรับรองการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๑๘

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

กองกรรมการ
โทร ๒๕๔๑๕๗๒, ๒๕๔๑๖๗๐
โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๒

(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)
ประธานคณะกรรมการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมจะมีโครงสร้าง
ใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ขยายให้เนะครับ
เรื่องที่ ๗.๓ ได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ขอให้วุฒิสภา
พิจารณาขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไปอีก ๑๗ วัน นับแต่วันที่
๕ มีนาคม ๒๕๔๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่..... 1313
วันที่..... ๒๑ ธ.ค. ๖๖
เวลา..... ๑๖.๐๐ น.

ที่ ๕๖๒/๒๕๕๓

วุฒิสภา
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓.

เรื่อง ขอยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา นั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และจะครบกำหนดในวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓) คณะกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ประกอบกับมีเนื้อหาสาระมาก อีกทั้งยังมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับ จึงจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควร ในการนี้ เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบ คณะกรรมาธิการวิสามัญ จึงเห็นสมควรเสนอต่อประธานวุฒิสภา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘ เพื่อขอให้วุฒิสภายายเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๑๗ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายศิริ เกวลินสฤงฆ์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๕๑๕๗๑, ๒๕๕๑๗๓๕

โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๒

- ๖. ๑๔ (ส. ทัวไป)

ดวงทิพย์ ๕/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ขยายให้เนะครับ

มีอีกเรื่องหนึ่งครับ

เรื่องที่ ๑.๔ ตั้งคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ
และความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้ง
แทนตำแหน่งที่ว่าง

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ 1715
วันที่ 29 ก.พ. 63
เวลา 16.10 น.

ที่ สว ๐๐๐๗/๒๖๓๓

คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
บนนู่ทองใน กท ๑๐๓๑๑

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง การพิจารณาสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประวัติย่อพร้อมความยินยอมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๑ ชุด
๒. กระบวนการพิจารณาสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง

ตามที่ นายวิสุทธิ์ โพธิแท่น กรรมการการเลือกตั้งได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการการเลือกตั้ง ตั้งแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อันเป็นผลทำให้พ้นจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๑ (๒) และมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง ได้บัญญัติว่า "ในกรณีที่กรรมการการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระให้ตามมาตรา ๑๓๘ มาใช้บังคับกับการสรรหาและการเลือกกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้น โดยอนุโลม ในการนี้ให้เสนอผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งต่อประธานวุฒิสภาเป็นจำนวนสองเท่าของผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง และให้วุฒิสภามีมติเลือก ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่มีการพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน" นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ได้พิจารณาสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๑ คน เร็จแล้ว โดยมีมติเป็นเอกฉันท์ให้เสนอ นายอัมรินทร์ ปาณิกบุตร

LIRT

อนึ่ง สำหรับกระบวนการพิจารณาสรรหา นั้น หลังจากที่มีประธานวุฒิสภาได้ดำเนินการ
การออกประกาศวุฒิสภา เรื่อง คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างแล้ว
ที่ประชุมคณะกรรมาการสรรหาฯ ได้มีมติให้มีการสรรหาบุคคลผู้ซึ่งสมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง
แทนตำแหน่งที่ว่าง ดังนี้

๑. ให้กรรมการสรรหาแต่ละท่านไม่ต้องเป็นการพึง ปรณาสรรหาบุคคลผู้ซึ่งสมควร
เป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา
๑๓๗ และข้อห้ามตามมาตรา ๑๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยกรรมการ
สรรหาแต่ละท่านสามารถเสนอรายชื่อได้ จำนวน ๒ คน และเพื่อเป็นการพิจารณาคุณสมบัติของ
บุคคลที่กรรมการแต่ละท่านได้เสนอรายชื่อเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบ ในการนี้ จึงใคร่ขอให้
กรรมการสรรหาทุกท่านดำเนินการจัดส่งรายชื่อพร้อมประวัติย่อและคามยินยอมของบุคคล
ดังกล่าวไปยังฝ่ายเลขานุการ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ณอยู่ที่องใน
กท ๑๐๓๐๑ ภายในเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา ของวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ทั้งนี้ เพื่อให้ฝ่าย
เลขานุการจะได้ดำเนินการจัดเตรียมเอกสารสำหรับใช้ในหึ่งประชุมเพื่อประกอบการพิจารณา
ต่อไป

๒. เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่รัฐธรรมนูญ
กำหนด มาสมัครด้วยตนเองในเวลาราชการ ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ตั้งแต่วันที่ ๑๖
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงวันอังคารที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๓. พิจารณาจากรายชื่อของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ
การเลือกตั้งในครั้งแรก

โดยนัดประชุมคณะกรรมาการสรรหาฯ เพื่อพิจารณาลงมติเลือกผู้สมควรเป็น
กรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา
ตั้งปราศจากคณะกรรมการพิจารณาสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง
ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ศาสตราจารย์วิระ สุตะบุตร)

ประธานคณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง

ฝ่ายเลขานุการ กองกรรมาธิการ
โทร./โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๒

การพิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อ
เพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเลือกให้เป็นกรรมการการเลือกตั้ง

แทนตำแหน่งที่ว่าง

ของคณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง
ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย .

๑. กระบวนการพิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเพื่อให้ที่ประชุม
วุฒิสภามีมติเลือกให้เป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง

๑.๑ ในการประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓
ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ได้มีมติเลือกตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ธีระ สุตะบุตร เป็นประธานคณะกรรมการสรรหาฯ
- (๒) ศาสตราจารย์ตรีังใจ บุรณสมภพ เป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหาฯ
และโฆษกคณะกรรมการสรรหาฯ

ในการนี้ ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ได้มีมติให้ดำเนินการพิจารณาสรรหาบุคคลผู้ซึ่งสมควร
ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการการเลือกตั้งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา
๑๓๗ และข้อห้ามตามมาตรา ๑๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยวิธีการ ดังนี้

๑.๑.๑ ให้กรรมการสรรหาแต่ละท่านไปดำเนินการพิจารณาสรรหาโดยกรรมการ
สรรหาแต่ละท่านสามารถเสนอรายชื่อได้ จำนวนไม่เกิน ๒ คน ซึ่งต้องเสนอรายชื่อพร้อมประวัติ
ย่อและความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อ ภายในวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

๑.๑.๒ เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนด มาสมัครด้วยตนเองตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓
ถึงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ในเวลาราชการ ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๑.๑.๓ พิจารณาจากรายชื่อของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมการการ
เลือกตั้งในชุดแรก

๑.๒ ในการประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์
๒๕๔๓ ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ได้มีการพิจารณารายชื่อตาม ๑.๑.๑, ๑.๑.๒ และ

๑.๑.๓ และมีมติกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลงคะแนนสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอ
ชื่อเป็นกรรมการการเลือกตั้ง ดังนี้

LIART
(โปรดคลิก)

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๑) ลงคะแนนโดยวิธีลงคะแนนลับ

(๒) การลงคะแนนครั้งแรก กรรมการสรรหาแต่ละท่านสามารถลงคะแนนเลือกได้จำนวนไม่เกิน ๒ คน ผู้ใดได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการสรรหาฯ ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือก ถ้าไม่มีผู้ได้รับเลือกให้ลงคะแนนครั้งต่อไป

(๓) การลงคะแนนครั้งต่อไป ให้นำรายชื่อผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับจำนวน ๒ คน มาให้กรรมการสรรหาลงคะแนนเลือกอีกครั้ง โดยกรรมการแต่ละคนสามารถลงคะแนนเลือกได้จำนวน ๑ คน ผู้ใดได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เป็นผู้ได้รับเลือก

(๔) หากยังไม่มีผู้ใดได้รับคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ลงคะแนนตาม (๓) ในครั้งต่อไปจนกว่าจะได้จำนวน ๑ คน ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนด

๒. ผลการพิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง

ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ดำเนินการสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น โดยได้ดำเนินการเลือกจากรายชื่อจำนวนทั้งสิ้น ๖ คนแล้ว ปรากฏผลว่านายอัษฎางค์ ปาณิกบุตร เป็นผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างต่อประธานวุฒิสภา

คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ได้เสนอรายชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างในวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

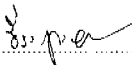
รายชื่อและประวัติโดยย่อของบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง

ชื่อ	นายอัษฎางค์	นามสกุล	ปาณิกบุตร	เพศ	ชาย
สัญชาติ	ไทย	เกิดวันที่	๓๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๒	อายุ	๒๑ ปี
วุฒิการศึกษา	- ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์				
	- ปริญญาโท สหรัฐอเมริกา				

LIRT

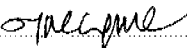
คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างขอรับรองว่ามติในการเสนอชื่อบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อข้างต้นมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ พร้อมนี้ได้แนบประวัติพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อมาด้วยแล้ว

ลายมือชื่อ

(ศาสตราจารย์วิระ สุตะบุตร)

ประธานกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ -

ลายมือชื่อ

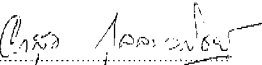
(ศาสตราจารย์ตรีังใจ บุรณสมภพ)

กรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง

ลายมือชื่อ

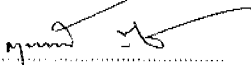
(ศาสตราจารย์พรชัย มาตังคสมบัติ)

กรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง

ลายมือชื่อ

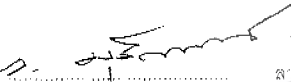
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาสุร กุลละวณิชย์)

กรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง

ลายมือชื่อ

(นายภุมณพงศ์ กิระติกร)

กรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง

ลายมือชื่อ

(นายวิระ มุสิกพงศ์)

กรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง

ลายมือชื่อ

(นายสุชน ชามพูนท)

กรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง

ลายมือชื่อ

(นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ)

กรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง

ลายมือชื่อ

(นายบัญญัติ บรรทัดฐาน)

กรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง

ด่วนมาก

ที่ ขบ ๐๒๐๖/ ๒๕๕๖

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ 1319
วันที่ 29 มิ.ย.
เวลา 18.00 น.

ศาลฎีกา

ถนนราชดำเนินใน กทม. ๑๐๒๐๐

๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง การพิจารณาของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเพื่อสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง
(แทนตำแหน่งที่ว่าง)

กราบเรียน ฯพณฯ ประธานวุฒิสภา

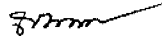
- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ระเบียบศาลฎีกาว่าด้วยการสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.๒๕๕๐
 ๒. ประกาศศาลฎีกา เรื่อง การเสนอชื่อผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง (แทนตำแหน่งที่ว่าง) และการเรียกประชุมใหญ่ศาลฎีกา
 ๓. ประวัติย่อพร้อมความยินยอมของนายจิระ บุญพจนสุนทร ผู้ได้รับการเลือก เป็นผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง จำนวน ๑ ชุด
 ๔. สำเนาภาพถ่ายหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๐๐๑/๗๓๕ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๐๐๑/๗๓๕ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งศาลฎีกาว่า นายวิสุทธิ โทธิแทน กรรมการการเลือกตั้ง ได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้ง และตำแหน่งทั้งหลายทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ขอให้ศาลฎีกาพิจารณาดำเนินการต่อไป

ศาลฎีกาได้มีประกาศ เรื่องการเสนอชื่อผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง (แทนตำแหน่งที่ว่าง) และการเรียกประชุมใหญ่ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๘ (๒) และมาตรา ๑๔๑ วรรคสอง แล้ว บัดนี้ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ ได้พิจารณาเลือกนายจิระ บุญพจนสุนทร เป็นผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายจร อำนาจวัฒนา)
ประธานสภาผู้ก

ฝ่ายนิติการ

โทร. ๒๒๑๘๔๘๑

ระเบียบศาลฎีกา

ว่าด้วยการสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง

พ.ศ. 2540

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 138 (2) กำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งจำนวนห้าคน เสนอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาเลือกให้เป็นกรรมการการเลือกตั้งต่อไป เพื่อให้การดังกล่าวเป็นไปโดยเรียบร้อย จึงสมควรตราระเบียบขึ้น ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบศาลฎีกาว่าด้วยการสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2540”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่มีอำนาจหน้าที่เข้าประชุมและลงมติในที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญที่สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งโดยผู้พิพากษาแต่ละคนจะเสนอชื่อได้จำนวนไม่เกินห้าคนต่อเลขานุการศาลฎีกาภายในระยะเวลาที่ประธานศาลฎีกากำหนด หากไม่เสนอชื่อภายในกำหนดให้ถือว่าละสิทธิในการเสนอชื่อ

ข้อ 4 การเสนอชื่อผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งตามข้อ 3 ให้ใช้แบบเสนอชื่อผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งท้ายระเบียบนี้

ข้อ 5 ประธานศาลฎีกาจะแต่งตั้งผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาจำนวนสิบคนเป็นคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อตามข้อ 3

ข้อ 6 ให้คณะกรรมการตามข้อ 5 ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับ
การเสนอชื่อให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ประธานศาลฎีกากำหนด แล้วทำรายงานการ
ตรวจสอบเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยส่งสำเนารายงานการตรวจสอบให้ผู้พิพากษาใน
ศาลฎีกาที่มีอำนาจหน้าที่เข้าประชุมและลงมติในที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาตามข้อ 7 ก่อนวัน
ประชุมใหญ่ศาลฎีกาอย่างน้อยหนึ่งวัน

ข้อ 7 ประธานศาลฎีกาจะเรียกประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยเร็ว เพื่อลงมติเลือก
ผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ 8 การประชุมใหญ่ศาลฎีกาเพื่อลงมติเลือกผู้สมควรเป็นกรรมการการ
เลือกตั้งต้องมีผู้พิพากษาที่มีอำนาจหน้าที่เข้าประชุมและลงมติในที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาซึ่งอยู่
ปฏิบัติหน้าที่เข้าประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ 9 การลงมติเลือกผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งตามข้อ 10 ให้กระทำ
โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) อย่างชัดเจนลงหน้าชื่อและนามสกุลผู้ซึ่งตนเลือกจำนวนไม่
เกินห้าคนหรือจำนวนเท่าที่ขีดออกอยู่แล้วแต่กรณีในบัตรที่จัดไว้ แล้วนำบัตรไปมอบให้คณะ
กรรมการนี้และแนบเพื่อดำเนินการนี้และแนบต่อไป

ให้คณะกรรมการตามข้อ 5 เป็นคณะกรรมการนับคะแนน

ข้อ 10 การลงมติในการประชุมใหญ่ตามข้อ 7 ในกรณีที่ผู้มีได้รับการเสนอ
ชื่อมากกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบคน ให้ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนผู้พิพากษาทั้งหมดในศาลฎีกาที่มีอำนาจหน้าที่เข้าประชุมและลงมติในที่ประชุมใหญ่
ศาลฎีกาห้าคนแรกเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง แต่ถ้าจำนวนผู้ได้
รับเลือกตั้งแล้วไม่มีครบห้าคนให้นำรายชื่อผู้ไม่ได้รับเลือกที่เหลือมาให้ที่ประชุมใหญ่ศาล
ฎีกาเลือกอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีนี้ ให้ถือว่าผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนได้
ครบห้าคนซึ่งได้รับคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้พิพากษาที่เข้าประชุมในที่
ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง ถ้ามีผู้ได้
คะแนนเท่ากันใบลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินห้าคน ให้รองประธานศาลฎีกาซึ่ง
มีอาวุโสสูงสุดที่อยู่ในที่ประชุมจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

ในกรณีที่มีผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นจำนวนมากกว่าสิบคนแต่ไม่เกิน
สามสิบคน ให้ศักดิ์ได้รับการเสนอชื่อที่ได้รับคะแนนน้อยออกไปจนเหลือสิบคน โดยให้รับ
ศักดิ์ออกตั้งแต่ผู้ได้รับคะแนนน้อยที่สุดขึ้นไป แต่ในกรณีที่มีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันและอยู่ใน
ลำดับที่จะต้องถูกคัดออกเพื่อให้เหลือจำนวนสิบคน ให้ถือว่าผู้ที่ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับ
ดังกล่าวทุกคนเป็นผู้มีสิทธิได้รับเลือกต่อไป โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนที่เกินกว่าสิบคนดังกล่าว

ในกรณีที่มีผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นจำนวนมากกว่าสามสิบคน ให้ศักดิ์
ผู้ได้รับการเสนอชื่อที่ได้รับคะแนนน้อยออกไปจนเหลือสามสิบคน จากนั้นให้ศักดิ์ที่ได้รับการ
เสนอชื่อที่ได้รับคะแนนน้อยออกไปจนเหลือสิบคน โดยนำวิธีการตามวรรคสองมาใช้โดยอนุโลม

เมื่อศักดิ์ได้รับการเสนอชื่อออกจนเหลือจำนวนสิบคนตามวรรคสอง หรือ
วรรคสามแล้ว ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกผู้ที่ได้รับเสนอชื่อดังกล่าวเป็นผู้
สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งจำนวนห้าคน ในกรณีให้นำวิธีการตามวรรคหนึ่งมาใช้บังคับ

ข้อ 11 ในกรณีที่มีผู้ได้รับการเสนอชื่อไม่เกินห้าคน ไม่ให้นำวิธีการลงมติเลือก
ตามข้อ 10 มาใช้บังคับ ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อที่สะคน ผู้ที่
ได้รับคะแนนมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้พิพากษาทั้งหมดในศาลฎีกาที่มีอำนาจหน้าที่แก้ไขประชุม
และลงมติในที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ 12 ในกรณีที่ดำเนินการตามข้อ 10 หรือข้อ 11 แล้วเลือกผู้สมควรเป็น
กรรมการการเลือกตั้งได้ไม่ครบห้าคน ให้ดำเนินการตามข้อ 3 ถึงข้อ 11 ใหม่สำหรับจำนวน
ที่ยังขาดอยู่

ในกรณีที่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วสิ่งกผู้สมควรเป็นกรรมการการ
เลือกตั้งได้ไม่ครบห้าคน ก็ให้เสนอชื่อผู้ที่ได้รับเลือกไปยังประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 13 ในกรณีที่มีการกรรมการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 143 วรรคสอง ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือก
การเลือกผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภาตามมาตรา 138 โดย
ความตามข้อ 3 ถึงข้อ 12 มาใช้โดยอนุโลม

LIBRT

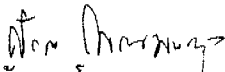
(ใบรศพลึก)

Legislative Institutional Repository of Thailand

ข้อ 14

ข้อ 14 ในกรณีที่มีปัญหาต้องตีความหรือวินิจฉัยอันเกิดจากการใช้ระเบียบนี้ให้
รองประธานศาลฎีกาโดยเสียงข้างมากเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัย

ประกาศ ณ วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2540

(นายศักดิ์ดา โมกขมรรคกุล)
ประธานศาลฎีกา

ประกาศศาลฎีกา

เรื่อง การเสนอชื่อผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง (แทนตำแหน่งที่ว่าง) และการเรียกประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ตามที่นายวิสุทธิ์ โพธิแท่น กรรมการการเลือกตั้ง ได้ลาออกจากตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๓๘(๒) และมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง กำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๑ คน เสนอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาเลือกให้เป็นกรรมการการเลือกตั้ง ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการพ้นจากตำแหน่ง และระเบียบศาลฎีกากำหนดว่าด้วยการสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้มีการเสนอชื่อ และการประชุมใหญ่ศาลฎีกา นั้น เพื่อให้การเป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงได้มีประกาศดังต่อไปนี้

๑. ผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่มีอำนาจหน้าที่เข้าประชุมและลงมติในที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ผู้ใดประสงค์จะเสนอชื่อผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งให้ยื่นเสนอชื่อ พร้อมประวัติผู้ได้รับการเสนอชื่อ ตามแบบที่ประธานศาลฎีกากำหนดและหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อเลขาธิการศาลฎีกา ภายในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ผู้ประสงค์จะเสนอชื่อผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งสามารถขอรับแบบเสนอชื่อ และแบบประวัติผู้ได้รับการเสนอชื่อได้ที่เลขาธิการศาลฎีกา

๒. นัดประชุมใหญ่ศาลฎีกาเพื่อลงมติเลือกผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เวลา ๙.๓๐ น. ณ ห้องประชุมใหญ่ศาลฎีกา

๓. ให้นายวีระชาติ เข้มประไพ นายวีระวัฒน์ ปวรจารุย์ นางอัปสร นิริบุญวงษ์ นายกิริติ กาญจนรินทร์ นายชินวิทย์ จินดา แต้มแก้ว นายชัยวัฒน์ เวียงธีร์วัฒน์ นายเดชา หงส์ขันธ์ นายเจริญโรจน์ สันทมทอง นายไมตรี ศรีอรุณ และนายชีพ จุลมนต์ เป็นคณะกรรมการตรวจคุณสมบัติ และคณะกรรมการนับคะแนน

จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

แบบเสนอชื่อผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง

เขียนที่ ๗๗.๖.๖๖.....

วันที่ 15 เดือน ๖.๖.๖๖. พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้าพเจ้า (นาย นวม นงสว) วิ.น.ส. ท.ก.ร.ว......

ผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่มีอำนาจหน้าที่เข้าประชุมและลงมติในที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เพื่อพิจารณาสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง ขอเสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง ดังนี้

ชื่อ ท.น.ส.ร......นามสกุล น.น.พ.น.ส.น.ท......

พร้อมนี้ได้แนบประวัติผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งตามที่ได้เสนอชื่อข้างต้นพร้อมคำยินยอม และคำรับรอง มาด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) วิ.น.ส. ท.ก.ร.ว......ผู้เสนอชื่อ
(ท.น.ส.ร. ท.ก.ร.ว.)

ตำแหน่ง ผู้.อ.ท.ก.ร.ว.หรือผู้.น.น.พ.น.ส.น.ท.
- ๗๗.๖.๖๖.

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

เลขที่..... วันที่.....

เรื่อง..... พ.ศ. 2572.....

.....

..... 2505

..... 2507

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Legislative Institutional Repository of Thailand

๖.๒ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือของราชการ
ส่วนท้องถิ่น (โปรดระบุ โดยให้ระบุเงินเดือนหรือค่าจ้างย้อนหลัง ๕ ปี มาด้วย)

.....
.....
.....
.....
.....

๖.๓ การดำรงตำแหน่งหรือความสัมพันธ์ในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรที่
ดำเนินธุรกิจฯ

๖.๓.๑ ตำแหน่งหรือความสัมพันธ์กับองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไร
(โปรดระบุ)

.....
.....
.....
.....

๖.๓.๒ ตำแหน่งหรือความสัมพันธ์กับองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยไม่ได้มุ่งหา
ผลกำไร (โปรดระบุ)

.....
.....
.....
.....
.....

๖.๔ ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด (โปรดระบุ)

.....
.....
.....

๖.๕ อธิษฐานนอกเหนือจาก ๖.๑ ถึง ๖.๔ (โปรดระบุ)

(โดยมาตรา ๑๓๕ กำหนดให้ผู้ที่ป็นหรือดำรงตำแหน่งตาม ๖.๑ ๖.๒ ๖.๓.๑ และ ๖.๔ จะปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อได้ลาออกจากตำแหน่งหรือเลิกประกอบวิชาชีพอิสระดังกล่าวแล้ว)

๑. ประวัติการทำงาน (ให้ระบุตำแหน่งต่าง ๆ ที่ดำรง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งภาคราชการ

ภาคเอกชน)

เคยดำรงตำแหน่ง

- ผู้พิพากษาศาลฎีกา

- อธิบดีกรมบังคับคดี

- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา

- อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัว

- กรรมการ ป.ป.ร. ระหว่างปี พ.ศ. 2540 - 2542

ปัจจุบัน

- เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ป.ป.ง.)

- ที่ปรึกษากฎหมายธนาคารไทยธนาคาร จำกัด

- ที่ปรึกษากฎหมายการเลือกตั้ง (กกต.)

๘. ความเกี่ยวข้องกับการเมือง

๘.๑ ความเกี่ยวข้องกับการเมือง (ระบุตำแหน่งหรือหน้าที่ทางการเมืองที่เคยดำรงในกรณีที่ไม่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งเป็นทางการ ให้ระบุภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๘.๒ ความเกี่ยวข้องทางการเมืองของบุคคลในครอบครัว เช่น บิดา มารดา บุตรธิดา คู่สมรส คู่สมรสของบุตรธิดา เป็นต้น (ระบุตำแหน่งหรือหน้าที่ทางการเมืองของบุคคลในครอบครัวที่เคยดำรงในกรณีที่ไม่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งเป็นทางการ ให้ระบุภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๙. ความเกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองในระยะ ๕ ปีที่ผ่านมา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๑๐. การประกอบกิจการส่วนตัว การประกอบอาชีพอิสระทั้งในอดีตและปัจจุบัน
(โปรดระบุในระยะ ๕ ปีที่ผ่านมา)

๑๑. ในการทำงานในอดีต เคยถูกตั้งกรรมการสอบสวนในเรื่องใด ๆ บ้างหรือไม่
ถ้าเคยให้ระบุมูลเหตุและผลการสอบสวน ไม่เคย

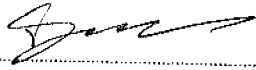
๑๒. ความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการอื่นจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน
ในฐานะกรรมการการเลือกตั้ง มีความรู้กฎหมายทั้งกฎหมายเอกชนและมหาชน ซึ่งเป็นประโยชน์
ต่อการปฏิบัติงานนี้ ทั้งขณะนี้เป็นที่ปรึกษากรรมการเลือกตั้งและปฏิบัติงานอยู่ที่ กกต. อยู่แล้ว

๑๓. คู่สมรส ชื่อ นางสุทธิวรรณ นามสกุล บุญจนสุนทร
เกิดวันที่ 29 เดือน มกราคม พ.ศ. 2494 สัญชาติ ไทย อายุ 49 ปี
วุฒิการศึกษา อักษรศาสตรบัณฑิต จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ ว่าง บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด

ข้าพเจ้าขอให้ความยินยอมในการได้รับการเสนอชื่อ และขอรับรองว่ารายละเอียด
เกี่ยวกับประวัติของข้าพเจ้าตามที่ระบุไว้ข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ

(นายจيزة บุญจนสุนทร)
ผู้ได้รับการเสนอชื่อ

วันที่ 15 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543

ด่วนที่สุด

ที่ ลด 0001 / 0739

ศาลฎีกา
เลขรับที่ 331
วันที่ 8 ก.พ. 2543
เวลา 10.00

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 เลขที่ 44 อาคารศรีจุลทรัพย์
 ถนนพระราม 1 เขตปทุมวัน
 กรุงเทพมหานคร 10330

๗ กุมภาพันธ์ 2543.

เรื่อง นายวิสุทธิ โพธิ์แท่น กรรมการการเลือกตั้งขอลาออกจากตำแหน่ง

กราบเรียน ประธานศาลฎีกา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาใบลาออกจากตำแหน่งของนายวิสุทธิ โพธิ์แท่น

ด้วยนายวิสุทธิ โพธิ์แท่น กรรมการการเลือกตั้งได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้ง และตำแหน่งทั้งหลายทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตั้งแต่วันศุกร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ 2543 เป็นต้นไป

พร้อมนี้ ขอส่งสำเนาใบลาออกจากตำแหน่งของนายวิสุทธิ โพธิ์แท่น กรรมการการเลือกตั้ง กราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

กราบเรียน ท่านประธานศาลฎีกา
 เพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

1 คน
 (นางเกษมสุข สุทธิเรืองวงษ์)
 ๔ ก.พ. ๔๓

(นายธีรศักดิ์ กรรณสูต)
 ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

สำนักบริหารกลาง

ฝ่ายบุคคล

โทร. 613-7333 ต่อ 1821-2

โทรสาร. 219-3403

ทราบ

(นายจร อำนาจวัฒนา)

- 8 ก.พ. 2543

ขอรับทราบเป็นต้น

ทนายความ

ที่ปรึกษา

เลขที่

วันที่

เรื่อง

โดย

เพื่อ

ขอรับทราบเป็นต้น

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือตอนนี้นักคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง คือ คุณวุฒิสรี โพรทิแทน ท่านได้ลาออกจากตำแหน่งไปแล้วตามที่เราทราบ
แล้วนะครับ ที่นี้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้พิจารณาเลือกบุคคลเข้ามาเพื่อให้เราเลือกตั้ง
๒ ท่านนะครับ เราจะเลือก ๑ คน แทนคุณวุฒิสรี โพรทิแทน คือเสนอ นายจิระ
บุญพจนสุนทร จากศาลฎีกาเลือกมา คือ นายจิระ บุญพจนสุนทร และคณะกรรมการ
สรรหาฯ ได้เสนอชื่อ นายอัมฤงค์ ปาณิกบุตร เป็นผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง
แทนตำแหน่งที่ว่าง เวลานี้เสนอชื่อมา ๒ ชื่อนี้ เพื่อวุฒิสภาเราจะต้องเลือกให้เหลือเพียง
๑ ท่าน โดยที่เรามีข้อกังวลกันว่า เมื่อมีการเสนอชื่อตำแหน่งอย่างนี้มาระจะต้องตั้ง
คณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติฯ ต้องมี
กำหนดว่าจะต้องตั้ง ๑๑ คน โดยวิธีการก็ต้องใช้วิธีการ คือว่าทางฝ่ายคณะกรรมการ
วิสามัญกิจการวุฒิสภาจะเลือก ๑ คน แล้วแต่ละคณะกรรมการของเรา ๑๖ คณะ
จะเลือกมาคณะละคน มาให้ที่ประชุมเลือกเหลือ ๘ คน ซึ่งวิธีนี้จะใช้เวลาตามสมควร
เพราะเราจะต้องเริ่มค้นใหม่ทั้งหมด เพราะฉะนั้นเนื่องจากเวลานี้เราเหลือเวลานิดเดียว
เราจะทำเรื่องนี้ไม่ทันแล้ว ผมอยากเสนอที่ประชุมว่า ตามข้อบังคับที่เรากำหนดไว้ว่า
จะต้องเริ่มตั้งกรรมการมา โดยวิธีเลือกมานี้ครับ เราจะงดข้อบังคับอันนั้น ได้ไหมครับ
แล้วโดยวันนี้เราก็กำหนดเอาคณะกรรมการที่เราเคยเสนอชื่อที่เลือกนี้ โดยที่ประชุม
เห็นชอบว่าให้กรรมการนี้ เราจะได้ตั้งกันเสียวันนี้เลย เขาจะได้ไปสืบประวัติความ
ประพฤติกันเสียวันนี้ จะได้เสนอให้เราเลือกทันได้ในสมัยนี้นะครับ เพราะฉะนั้นจะขอ
งดใช้ข้อบังคับที่จะต้องไปตามกำหนดว่าจะต้องเอาไปตามกระบวนการอย่างนั้นให้เลือก
กันเสียวันนี้เลย โดยมีการเลือกกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและ
ความประพฤติฯ เลือกเสียตอนนี้เลย โดยงดใช้ข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
ก็จะเลือกจากคนที่เราเคยเสนอกันมาที่ชัด ๆ ที่ดู ๆ กันอยู่นี้ จะมีสมาชิกฯ ขัดข้อง
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ดำท่านสมาชิกฯ ไม่ขัดข้อง
นະຄຣັບ ກໍ່ຂອໃຫ້ເສນອເສຍຄຣັບ ເສນອຈຳນວນ ໑໑ ຄົນ ເຮັດ ພລເຣືອເອກ ເກະຫລັກ ຄຣັບ

- ໖/໑

พลเรือเอก เกาเหลัก เจริญรุ๊กซ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม พลเรือเอก เกาเหลัก เจริญรุ๊กซ์ กระผมขออนุญาตเสนอรายชื่อผู้ที่จะมา
เป็นกรรมาธิการ กระผมขออนุญาตเสนอทั้ง ๑๑ คนเลขนะกรับ กระผมขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับ
การเสนอชื่อเป็นกรรมาธิการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๑๑ คน ดังนี้

๑. พลเอก จรัต กุลละวณิชช์
๒. นายชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์
๓. พลเอก บุญศักดิ์ กำแหงฤทธิรงค์
๔. พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก
๕. นายพิชัย วาสนาสง
๖. นายภุมรัตน์ ทักชาติพงค์
๗. พลตำรวจเอก วิสิษฐ เดชกาญจกร
๘. พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์
๙. นายสุชน ชาลีเครือ
๑๐. คุณหญิงอัมพร มีศุข
๑๑. นายอำนาจ สอนอัมสาตร์

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะกรับ มีจะเสนอ
ผู้อื่นอีกไหมกรับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะกรับ ก็เป็นตามนั้น ขอแก้
นิดเดียวกรับคือ ผมฟังเห็นว่า พลตำรวจเอก วิสิษฐ เดชกาญจกร ก็แก้เป็น วิสิษฐ เดชกาญจกร
นะกรับ พลตำรวจเอก วิสิษฐ เดชกาญจกร ก็ตามนั้นทั้ง ๑๑ ท่านนะกรับ จะได้ดำเนินการไป
สืบประวัติ คุณสมบัติและความประพฤติ ขอให้ดำเนินการเสนอนะกรับตามที่เราเป็นเวลาจำกัด
อยู่นี้กรับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ใบแก้ไขรายงาน

ของ

คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. วุฒิสภา ได้พิจารณาาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.
เสร็จแล้ว และประธานวุฒิสภาได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมในวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓ นั้น
คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาทบทวนแล้วเห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขรายงาน
ของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญฯ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

**๑. รายงานของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.**

๑.๑ หน้า (๖)

คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญฯ ขอแก้ไขความในมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และ
มาตรา ๔๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕

มีการแก้ไข”

๑.๒ หน้า (๗)

คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญฯ ขอแก้ไขความในมาตรา ๕๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๕

มีการแก้ไข”

๑.๓ หน้า (๑๐)

คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญฯ ขอแก้ไขความในมาตรา ๘๘ และมาตรา ๙๐

“มาตรา ๘๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙๐

มีการแก้ไข”

เป็นดังนี้

๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.

๒.๑ หน้า - ๑๘ -

(๑) คณะกรรมาธิการวิสามัญ ขอแก้ไขความในมาตรา ๓๗ โดยให้ข้อความดังต่อไปนี้

มาตรา ๓๗ ให้ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้เลขานุการ ก.ต. เป็นผู้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๒) ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ภายในหกสิบวันก่อนวันครบกำหนดตามวาระ

(๒) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตั้งตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมว่างลงก่อนครบกำหนดตามวาระ เว้นแต่ว่าการอยู่ในตำแหน่งที่ว่างลงนั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่สั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้ หรือ

(๓) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานศาลฎีกาได้รับหนังสือแจ้งพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการตุลาการซึ่งทำให้อำนาจกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมว่างลงตามมาตรา ๔๑ (๔) เว้นแต่ว่าการอยู่ในตำแหน่งที่ว่างลงนั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่สั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

การเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๒) ให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ตามหลักเกณฑ์ที่ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในราชกิจจานุเบกษา โดย พระราชกฤษฎีกา ในกรณี ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเลือก โดยแยกประเภทตาม (ก) (ข) และ (๓) ส่งไปประกาศยังศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค และศาลชั้นต้น แล้วแต่กรณี และให้แจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการเลือกไปด้วย

ให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือกประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้พิพากษาศาลฎีกา ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ชั้นศาลละสองคน ซึ่งประธานศาลฎีกาเป็นผู้คัดเลือก เป็นกรรมการมีหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง การตรวจนับคะแนนและประกาศผลการเลือก ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการช่วยดำเนินการได้

ให้ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๒) เข้ารับหน้าที่เมื่อประธานศาลฎีกาได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้เลขานุการ ก.ต. ดำเนินการประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๒) ในราชกิจจานุเบกษา”

LIART

ศตวรรษที่ไว้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ไว้บังคับซึ่งมีกำหนดทั้งตัวบทแห่งผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
ให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ดังนี้

(๑) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค
รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ให้ดำรงตำแหน่ง
ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค รองประธานศาลอุทธรณ์ หรือรองประธานศาล
อุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี

(๒) ผู้พิพากษาศาลจังหวัด และตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามกฎหมายกระทรวง
ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับซึ่งเทียบเท่ากับตำแหน่งผู้พิพากษาศาลจังหวัด ให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลชั้นต้น”

๒.๔ หน้า - ๓๖ -

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ขอแก้ไขความในมาตรา ๙๐ โดยให้ใช้
ความดังต่อไปนี้

“มาตรา ๙๐ ในวาระเริ่มแรก การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
ให้ข้าราชการตุลาการ ซึ่งดำรงตำแหน่งใดในชั้นใดและขั้นเงินเดือนใด เพื่อรับเงินเดือนและเงินประจำ
ตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการชั้นใด และขั้นเงินเดือนใด
สำหรับตำแหน่งนั้น ให้เป็นไปตามที่ ก.ต. กำหนด และเมื่อปรับเข้าขั้นเงินเดือนและขั้นแล้ว
ให้ข้าราชการตุลาการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำ
ตำแหน่งข้าราชการตุลาการท้ายพระราชบัญญัตินี้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

๒.๕ หน้า - ๓๗ -

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ขอแก้ไขความในมาตรา ๙๔ โดยให้ใช้
ความดังต่อไปนี้

“มาตรา ๙๔ ผู้ใดเป็นตะไต่ຍุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นตะไต่ຍุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้
ต่อไป โดยให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำ
ตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตะไต่ຍุติธรรม
และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งตะไต่ຍุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้

การปรับอัตราเงินเดือนของตะไต่ຍุติธรรมตามวรรคหนึ่งเพื่อให้รับเงินเดือนตาม
บัญชีอัตราเงินเดือนตะไต่ຍุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.ต. กำหนด และเมื่อปรับเข้า
ขั้นเงินเดือนแล้ว ให้ตะไต่ຍุติธรรมได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนตะไต่ຍุติธรรม
และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งตะไต่ຍุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

LIRT

๒.๖ หน้า - ๓๗ -

คณะกรรมการวิสามัญ ขอแก้ไขความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐๑ โดยให้ใช้ความดังต่อไปนี้

“มาตรา ๑๐๑ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเรขบุคคลซึ่งเคยรับราชการ และออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเข้ารับราชการ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้น ได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าอัตราหรือขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการที่ใช้ บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการ”

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำ

ตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

วุฒิสภา

กองกรรมวิธีการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๒๔ วัน

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/ร ๔๙

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้ใช้พระราชธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม พ.ศ. พิจารณา ซึ่งกรรมการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม	๒. นายจรัญ ภัคดิธนากุล
๓. พลเอก จรัล กุลละวณิชย์	๔. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๕. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	๖. นายนิพนธ์ ะกะมี
๗. นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษมตร	๘. นายเพชร ยุติธรรมดำรง
๙. นายพินิต อารยะศิริ	๑๐. นายพีระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค
๑๑. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์	๑๒. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๑๓. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล	๑๔. นายรัตน์ ศรีไกรวิน
๑๕. พลตำรวจเอก วสิษฐ เดชกุญชร	๑๖. นายวัฒน์ รัตนวิจิตร
๑๗. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	๑๘. นายวีระชัย สุตรสุวรรณ
๑๙. นายศิริ เกวลินสถิตย์	๒๐. นายสถิตย์ ไพเราะ
๒๑. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ	๒๒. นางสาวสุนันท์ กาญจนาลัย
๒๓. นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๒๔. นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์
๒๕. นายสุวรรณ ปัญญาภาส	๒๖. นายอรุณนิติ ดิษฐอำนาจ
๒๗. นายอารีย์ วงศ์อารยะ	๒๘. นายอดุล บุญประกอบ

LIRT

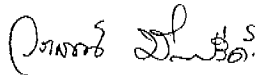
อนึ่ง นายไพศาล กุญชรวิชัย ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการบริหาร
ในคณะกรรมการการวิสามัญฯ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้อง
พิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับ
เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๒๕ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘

บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) สรรเสริญ ไกรจิตติ
(นายสรรเสริญ ไกรจิตติ)
ประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาววรรณา มีเปรมปรีดี)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

กองกรรมธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๒, ๒๕๔๑๖๗๐

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๒

ประไพ พิมพ์

ชลธิชา/ปิยมาภรณ์ ทาน

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้ใช้พระธรรมนูญศาลยุติธรรม พ.ศ. พิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ (ภายใน ๗ วัน) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๓ ต่อมาที่ที่ประชุมวุฒิสภา ได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๒๕ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๑๘ บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายสงวนเสรีสุข ไกรจิตติ	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๒ นายสุทัศน์ เงินหมื่น	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายวิรัตน์ ศรีไกรวิน	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สอง
๑.๔ นายไพศาล กุมวลย์วิสัย	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สาม
๑.๕ นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๖ นายเกษม สวัสดิ์เกษม	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๗ นายจัญญ์ ภัคดิธนากุล	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ

อนึ่ง นายไพศาล กุมวลย์วิสัย ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการวิสามัญฯ ในคณะกรรมการวิสามัญฯ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๒)

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกาวิสามัญฯ ได้แต่งตั้ง นางสาวเมธาวี สุขสวัสดิ์นุวงศ์
นิติกร ๕ ฝ่ายประชุม ๒ กองกฤษฎีกา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการ
ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๕ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

๑) นายเฉลิม ศรีผดุง	รองเลขาธิการ ก.พ.
๒) นางศรีพนม บุญภาค	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๕
๓) นายวิสูตร ประสิทธิ์ศิริวงศ์	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบาย เงินเดือนค่าตอบแทนและสวัสดิการ
๔) นางอัจฉรา ภูริคุปต์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๗

๓.๒ กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

๑) นายสมภพ บัณฑิตวิพากษ์	รักษาราชการนิติกร ๕ ชช
๒) นายสุวัฒน์ ปิ่นนิกร	นิติกร ๘ ๖
๓) นางนโบล แวววัฒน์ศรี	นิติกร ๗ ๖
๔) นายเสกสรร พหลเวชช์	นิติกร ๖ ๖

๓.๓ กระทรวงยุติธรรม

๑) นายพงษ์เดช วานิชกิตติคุณ	ผู้พิพากษาศาลอาญาธนบุรี ช่วยทำงาน ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
๒) นายสัญญาชัย ผลฉาย	ผู้พิพากษาศาลแพ่งธนบุรี ช่วยทำงาน ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๓)

<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ บททั่วไป</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ ข้าราชการตุลาการ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๑ การบรรจุ การแต่งตั้ง และการ เลื่อนตำแหน่ง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

LIRT

(๔)

<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นให้แก้ไขเพิ่มเติม ความในมาตรา ๑๙ เป็นดังนี้ “มาตรา ๑๙ เมื่อ ก ต ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง การโยกย้ายแต่งตั้ง และการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๑๗ แล้ว ให้ประธานศาลฎีกา นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป”	
<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๕)

<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๒ การสอบคัดเลือก การทดสอบ ความรู้ และการคัดเลือกพิเศษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๓ การพ้นจากตำแหน่ง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๖)

<u>หมวด ๓ คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	มีการแก้ไข

นายเกษม สวัสดิ์เกษม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็นให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙ ตรี

“มาตรา ๓๙ ตรี ผู้ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๓) ผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ ต้องลาออกจากการที่เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามหรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่ยึดได้ว่าตนได้เลิกประกอบอาชีพใด ๆ อันมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวแล้วต่อประธานศาลฎีกาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกจากวุฒิสภา”

<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๗)

<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	คณะกรรมการธิการตัดออก
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ ตะไต้ยุดิธรรม</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ วินัย การรักษาวินัย และการลงโทษ</u>	มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๑ วินัย</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๘)

<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๒ การรักษาวินัย</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๑</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๙)

<u>มาตรา ๗๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๓ การลงโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๔</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>ส่วนที่ ๙ การร้องทุกข์</u>	คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๘๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๑๑)

<u>มาตรา ๙๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ข้าราชการตุลาการ</u>	มีการแก้ไข
<u>บัญชีอัตราเงินเดือนผู้ช่วยผู้พิพากษา</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>บัญชีอัตราเงินเดือนตะเฑาะฏติธรรม</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งตะเฑาะฏติธรรม</u>	ไม่มีการแก้ไข

๖. คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไข
เพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

- (๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓
- (๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗
- (๕) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๘
- (๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๑
- (๗) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๖
- (๘) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในศาลยุติธรรมหรือสำนักงานศาลยุติธรรม

“เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม

“คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม

“ก.ต.” หมายความว่า คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อบังคับนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๒ ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ได้แก่

(๑) ข้าราชการตุลาการ คือ ข้าราชการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษารรคดี รวมตลอดถึงผู้ช่วยผู้พิพากษา และข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง

(๒) คະโตะยุติธรรม คือ ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการวินิจฉัยข้อขัดข้องกฎหมายอิสลาม

(๓) ข้าราชการศาลยุติธรรม คือ ข้าราชการผู้มีอำนาจหน้าที่ในทางธุรการซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม

มาตรา ๗ อัตรากำลัง เค็อนและ เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการและคະโตะยุติธรรมให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๕๐ การโอนข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการโอนพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการหรือคະโตะยุติธรรม อาจทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจโดยสำนักงานศาลยุติธรรมให้ความตกลงกับเจ้าสังกัด

เพื่อประโยชน์ในการนับ เวลาราชการ ให้ถือ เวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเวลาราชการของข้าราชการตุลาการหรือคະโตะยุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าการโอนนั้นจะได้กระทำก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

LIRT

มาตรา ๙ บำเหน็จบำนาญของข้าราชการตุลาการและคณะไต่เบียดุธรรม
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยภาษนั้น

ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตราย
ถึงทุพพลภาพ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนต้องออกจากราชการ เพราะ เหตุทุพพลภาพ
ตามมาตรา ๑๕ ก.ต. หรือคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมจะพิจารณา เลื่อนชั้นหรือขึ้น เงิน เดือนให้ผู้นั้น เป็น
กรณีพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

มาตรา ๑๐ ให้ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมดำเนินการขอพระราชทาน
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมและผู้พิพากษาสมทบตาม
กฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น

หมวด ๒

ข้าราชการตุลาการ

ส่วนที่ ๑

การบรรจุ การแต่งตั้ง และการเลื่อนตำแหน่ง

มาตรา ๑๑ ตำแหน่งข้าราชการตุลาการมีดังนี้ ประธานศาลฎีกา
รองประธานศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา ผู้พิพากษาศาลฎีกา *สิทธิผู้พิพากษา*
รองประธานศาลอุทธรณ์ *สิทธิผู้พิพากษา* รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค รองประธานศาลอุทธรณ์
รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ
ในศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค อธิบดีผู้พิพากษาศาล
ชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษา
หัวหน้าคณะในศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาประจำศาลและผู้ช่วยผู้พิพากษา
นอกจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ก.ต. อาจออกประกาศกำหนดให้มีตำแหน่ง
ข้าราชการตุลาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอีกได้ ตำแหน่งดังกล่าวจะเทียบกับตำแหน่งใดตาม
วรรคหนึ่งให้กำหนดไว้ในประกาศนั้นด้วย

LIRT

ประกาศ ก.ต. ตามวรรคสอง เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
บังคับได้

มาตรา ๑๒ นอกจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการตามมาตรา ๑๑ ให้มีตำแหน่ง
ผู้พิพากษาอาวุโสเพื่อนั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้น

การบรรจุ การแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่ง อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำ
ตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของผู้พิพากษาอาวุโส ให้เป็น
ไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๓ ข้าราชการตุลาการให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง
ดังต่อไปนี้

(๑) ในศาลฎีกา

(ก) ประธานศาลฎีกา ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๕

(ข) รองประธานศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา และ
ผู้พิพากษาศาลฎีกา ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๔

(๒) ในศาลอุทธรณ์

(ก) อธิบดีผู้พิพากษาประจำประธานศาลอุทธรณ์และอธิบดีผู้พิพากษาประจำประธาน
ศาลอุทธรณ์ภาค ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๕

(ข) รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษา
หัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๑-๔

(๓) ในศาลชั้นต้น

(ก) อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค รองอธิบดี
ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล และผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลชั้นต้น
ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๑

(ข) ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๒-๓ โดยให้เริ่มรับ
เงินเดือนในขั้นต่ำของชั้น ๒

(ค) ผู้พิพากษาประจำศาล ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๑ โดยให้เริ่มรับ
เงินเดือนในขั้นต่ำของชั้น ๑

LIRT

(๔) ผู้ช่วยผู้พิพากษา ให้ได้รับ เงิน เดือนในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา โดยให้ เริ่มรับ เงิน เดือนในขั้นต่ำของตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา

ให้ข้าราชการตุลาการได้รับ เงินประจำตำแหน่งตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

ข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งที่ เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง เมื่อ เทียบกับตำแหน่งใดก็ให้ได้รับ เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่งตาม ตำแหน่งนั้น

มาตรา ๑๔ การบรรจุข้าราชการตุลาการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้พิพากษา ให้ประธานศาลฎีกา เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยวิธีการสอบคัดเลือก ทดสอบความรู้หรือการคัดเลือกพิเศษตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๒ ของหมวดนี้

มาตรา ๑๕ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาประจำศาล จะต้อง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาและได้รับการศึกษาอบรมจากสำนักงาน ศาลยุติธรรมมาแล้วตามระยะเวลาที่ประธานศาลฎีกากำหนดโดยความเห็นชอบของ ก.ต. แต่ต้อง ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผลของการศึกษาอบรม เป็นไปตามมาตรฐานของคณะกรรมการ บริหารศาลยุติธรรมว่า เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ และความประพฤติ เหมาะสมที่จะ เป็นผู้พิพากษา ทั้งนี้ ให้มีการประเมินผลของการศึกษา อบรมตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

ในระหว่างการศึกษาอบรมตามวรรคหนึ่ง ผู้ช่วยผู้พิพากษาผู้ใดไม่เหมาะสม ที่จะดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการต่อไป หรือผู้ช่วยผู้พิพากษาผู้ใดเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษา มา เป็นเวลา เกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่งถึงหนึ่งปีแล้ว และผลของการศึกษา อบรมยังไม่ เป็นไปตามมาตรฐานของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ให้ประธานศาลฎีกา ด้วยความเห็นชอบของ ก.ต. มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการหรือว่า เน้นการเพื่อให้มี การโอนไป เป็นข้าราชการศาลยุติธรรมก็ได้

มาตรา ๑๖ เมื่อ ก.ต. ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการ ให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาประจำศาล ก่อนเข้ารับหน้าที่ ผู้พิพากษานั้นต้องถวายสัตย์ ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์

LIRT

ในระหว่างการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาประจำศาล หากปรากฏว่า ผู้พิพากษาประจำศาลผู้ใดไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งต่อไป เมื่อคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เสนอ และ ก.ต. เห็นชอบ ให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ หรือดำ เนินการ เพื่อให้มีการโอนไป เป็นข้าราชการศาลยุติธรรมก็ได้

หลัก เกณฑ์และวิธีบริหารประ เเมินความ เหมาะสมตามวรรคสองให้ เป็นไปตามที่ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๑๗ ในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการ ที่มีชื่อตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา การโยกย้ายแต่งตั้ง การ เลื่อนตำแหน่งข้าราชการตุลาการ และการรงตการ เลื่อนชั้น เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่งต้อง ได้รับความ เห็นชอบจาก ก.ต.

การแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลชั้นต้นให้ เสนอแต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการ ที่ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาประจำศาลมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามปี

ห้ามมิให้แต่งตั้งข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสตาม มาตรา ๑๒ ไปดำรงตำแหน่งอื่น

การพิจารณาให้ความ เห็นชอบของ ก.ต. ตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ และประวัติการปฏิบัติราชการของบุคคลนั้น และให้นำ ความ เห็นใน เรื่องดังกล่าวของคณะอนุกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมประจำชั้นศาลตาม มาตรา ๔๗ วรรคสอง มาประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๑๘ การโยกย้ายแต่งตั้งข้าราชการตุลาการตามมาตรา ๑๗ จะกระทำได้อีกเมื่อ ได้รับความยินยอมจากข้าราชการตุลาการผู้นั้น เว้นแต่ เป็นการโยกย้าย แต่งตั้งประจำปี การ เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรือ เป็นกรณีที่มีผู้น้อยอยู่ในระหว่างถูกดำ เนินการ ทางวินัยหรือ เป็นจำเลยในคดีอาญา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนดโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ เมื่อ ก.ต. ให้ความ เห็นชอบในการแต่งตั้ง การโยกย้ายแต่งตั้ง และการ เลื่อนตำแหน่งข้าราชการตุลาการตามมาตรา ๑๗ แล้ว ให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

LIRT

มาตรา ๒๐ ให้ข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ได้รับการเลื่อน
ขั้นเงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในบัญชีอัตรา เงิน เดือนและ เงินประจำ
ตำแหน่งข้าราชการตุลาการท้ายพระราชบัญญัตินี้ ภายในระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษา
หัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค เมื่ออยู่ในชั้น ๑ มาครบเจ็ดปี ให้เลื่อนขั้นเงินเดือนและ
เงินประจำตำแหน่ง เป็นชั้น ๒

(๒) ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น เมื่ออยู่ในชั้น ๒ มาครบห้าปี ให้เลื่อนขั้นเงินเดือน
และ เงินประจำตำแหน่ง เป็นชั้น ๓ ขั้นต่ำ และเมื่ออยู่ในชั้น ๓ ขึ้นต่อมาครบสามปีแล้ว
ให้ได้รับพิจารณาเพื่อ เลื่อนขั้นเงินเดือนและเงิน ประจำตำแหน่ง เป็นชั้น ๓ ขั้นสูงสุดได้

ข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เมื่อเทียบกับ
ตำแหน่งใดตาม (๑) หรือ (๒) ก็ให้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่ง
ตามตำแหน่งนั้น

ให้ปรับอัตราเงิน เดือนข้าราชการตุลาการตามมาตรา ๑๑ (๓) (๗) และ
(๘) และ (๙) สูงขึ้นหนึ่งขั้นทุกปี เว้นแต่ เป็นกรณีที่ข้าราชการตุลาการผู้ใดได้รับ เงินเดือน
ในขั้นสูงสุดของขั้นที่ตนดำรงอยู่ ทั้งนี้ โดยไม่มีภาวะพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี

มาตรา ๒๑ ให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตุลาการไปช่วย
ทำงานชั่วคราวในกรณีจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่ราชการศาลยุติธรรมในตำแหน่งข้าราชการ
ตุลาการที่ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ผู้นั้นดำรงอยู่ได้โดยมีกำหนดระยะเวลา ไม่เกินหก เดือน
หากกำหนดระยะเวลา ดังกล่าว เกินกว่าหก เดือนประธานศาลฎีกาต้องขอความเห็นชอบจาก
ก.ต. ก่อน

การสั่งให้ข้าราชการตุลาการไปช่วยทำงานชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับ
ความยินยอมจากข้าราชการตุลาการผู้นั้นด้วย

ห้ามมิให้สั่งให้ข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสตาม
มาตรา ๑๒ ไปช่วยทำงานชั่วคราวตามวรรคหนึ่งในตำแหน่งอื่น

LIART

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์แก่ราชการศาลยุติธรรม ให้ข้าราชการตุลาการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่คงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง เดิมต่อไปจนกว่าจะเข้ารับหน้าที่ในตำแหน่งใหม่ แต่ต้องไม่เกินหนึ่ง เดือนนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นให้คงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง เดิมต่อไปได้ตามระยะเวลาที่ ก.ต. กำหนด

มาตรา ๒๓ ทนายโอนข้าราชการตุลาการไปเป็นข้าราชการพลเรือน ข้าราชการศาลยุติธรรมหรือข้าราชการฝ่ายอื่น ให้ประธานศาลฎีกาสั่งได้ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้นั้นยินยอมและ ก.ต. เห็นชอบ

มาตรา ๒๔ ข้าราชการตุลาการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการไปโดยมิได้มีความผิดหรือมีมลทินหรือมีหมองในราชการ หรือโอนไป เป็นข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการฝ่ายอื่น เมื่อยื่นความประสงค์จะขอกลับ หรือโอนกลับ เข้ารับตำแหน่งข้าราชการตุลาการโดยรับ เงิน เดือนไม่สูงกว่าขณะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ และผู้นั้นมีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒ ให้ประธานศาลฎีกาสั่งบรรจุได้ เมื่อ ก.ต. เห็นชอบ และให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่ข้าราชการตุลาการผู้พ้นจากตำแหน่งโดยโอนไป เป็นข้าราชการศาลยุติธรรม ที่ยื่นความประสงค์ขอโอนกลับ เข้ารับตำแหน่งข้าราชการตุลาการด้วย เว้นแต่ข้าราชการตุลาการซึ่งโอนไปดำรงตำแหน่ง เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมจะขอโอนกลับ เข้ารับตำแหน่งข้าราชการตุลาการโดยให้คงอยู่ในลำดับอาวุโสที่ เคยครองและ ได้รับ เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่งในชั้นและชั้น เดียวกับข้าราชการตุลาการที่อยู่ในลำดับอาวุโส เท่ากันในขณะที่ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการก็ได้

มาตรา ๒๕ ข้าราชการตุลาการผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มี ความเสียหาย และประสงค์จะกลับ เข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการตุลาการโดยได้รับ เงิน เดือน เท่าที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการทหารนั้น ให้ยื่นคำขอภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบ วันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ในกรณี เช่นว่านี้ให้ประธานศาลฎีกาสั่งบรรจุได้ เมื่อ ก.ต. เห็นชอบ และให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

ส่วนที่ ๒

การสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ และการคัดเลือกพิเศษ

มาตรา ๒๒ ผู้สมัครสอบคัดเลือก ผู้สมัครทดสอบความรู้ หรือผู้สมัคร เข้ารับการคัดเลือกพิเศษ เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) ผู้สมัครสอบคัดเลือกหรือผู้สมัครทดสอบความรู้ ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ผู้สมัคร เข้ารับการคัดเลือกพิเศษ ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้เชื่อมโยงในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๔) เป็นสามัญสมาชิกแห่ง เนติบัณฑิตยสภา
- (๕) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อม เสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๖) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินส่วนตัว
- (๗) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น
- (๘) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- (๙) ไม่เป็นผู้ เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๑๐) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีภาวะหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นข้าราชการตุลาการหรือเป็นโρκที่ระบุไว้ในระเบียบของ ก.ต. และ
- (๑๑) เป็นผู้ผ่านการตรวจร่างกายและจิตใจโดยคณะกรรมการแพทย์จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่ง ก.ต. กำหนด และ ก.ต. ได้พิจารณารายงานของคณะกรรมการแพทย์แล้ว เห็นสมควรรับสมัครได้

LIRT

หลัก เกณฑ์และวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก ผู้สมัครทดสอบความรู้ หรือผู้สมัคร เข้ารับการคัดเลือกพิเศษ ให้ เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ ก.ต. มีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมการสมัครสอบคัดเลือก สมัครทดสอบความรู้ และสมัคร เข้ารับการคัดเลือกพิเศษ

มาตรา ๒๑ ผู้สมัครสอบคัดเลือกตามมาตรา ๒๑ ต้องมีคุณวุฒิและได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายดังต่อไปนี้

(๑) เป็นนิติศาสตร์บัณฑิต หรือสอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศ ซึ่ง ก.ต. เห็นไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

(๒) สอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และ

(๓) ได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเป็นจำศาล รองจำศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าพนักงานบังคับคดี หรือพนักงานคุมประพฤติของศาลยุติธรรม พนักงานอัยการ นายทหารเหล่าพระธรรมนูญ ทนายความ หรือประกอบวิชาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายตามที่ ก.ต. กำหนด เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี ทั้งนี้ ให้ ก.ต. มีอำนาจออกระเบียบกำหนดเงื่อนไข เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ด้วย

หลัก เกณฑ์และวิธีการสมัครสอบคัดเลือกให้ เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔ ผู้สมัครทดสอบความรู้ตามมาตรา ๒๑ ต้องมีคุณวุฒิและได้ประกอบวิชาชีพดังต่อไปนี้

(๑) สอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และ

(๒) มีคุณวุฒิอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) สอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศ โดยมีหลักสูตรเดียวไม่น้อยกว่าสามปี ซึ่ง ก.ต. เห็นไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือสอบไล่ได้ปริญญา เอกทางกฎหมายจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ซึ่ง ก.ต. รับรอง

(ข) สอบไล่ได้ปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศ โดยมีหลักสูตรเดียวกันไม่น้อยกว่าสองปีหรือหลายหลักสูตรรวมกันไม่น้อยกว่าสองปี ซึ่ง ก.ต. เที่ยบไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ (๑) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(ค) สอบไล่ได้ปริญญาโททางกฎหมายจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ซึ่ง ก.ต. รับรอง และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ (๑) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(ง) เป็นนิติศาสตรบัณฑิตชั้น เกียรตินิยมและได้ประกอบวิชาชีพ เป็น อาจารย์ในคณะนิติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็น เวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(จ) เป็นนิติศาสตรบัณฑิต และเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมที่ได้ประกอบ วิชาชีพทางกฎหมายในตำแหน่งตามที่ ก.ต. กำหนด เป็น เวลาไม่น้อยกว่าห้าหกปี และเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมรับรองว่ามีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรู้ความสามารถดี และมีความประพฤติดี เป็นที่ไว้วางใจว่าจะปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการตุลาการได้

(ฉ) สอบไล่ได้ปริญญาโทหรือปริญญาเอกในสาขาวิชาที่ ก.ต. กำหนด และเป็นนิติศาสตรบัณฑิต และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ (๑) หรือได้ ประกอบวิชาชีพตามที่ ก.ต. กำหนด เป็น เวลาไม่น้อยกว่าสามปี หรือ

(ช) สอบไล่ได้ปริญญาตรีหรือที่ ก.ต. เที่ยบไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีใน สาขาวิชาที่ ก.ต. กำหนด และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ ก.ต. กำหนด เป็น เวลาไม่น้อยกว่า สิบปี จนมีความรู้ความ เชี่ยวชาญในวิชาชีพนั้นและเป็นนิติศาสตรบัณฑิต

ให้ ก.ต. มีอำนาจออกระเบียบกำหนดเงื่อนไข เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ ตาม (๒) (จ) (ฉ) และ (ช) ด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครทดสอบความรู้ให้ เป็น ไปตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕ ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกพิเศษตามมาตรา ๒๑ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณวุฒิอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) เป็นหรือ เคยเป็นศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย ของรัฐ

มาตรา ๑๑ ให้ผู้สอบคัดเลือกที่ได้คะแนนสูงได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาแก่คนที่ได้รับคะแนนต่ำลงมาตามลำดับแห่งบัญชีสอบคัดเลือก หากได้คะแนนเท่ากันให้จับสลากเพื่อจัดลำดับในระหว่างผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันนั้น

ผู้สอบคัดเลือกคนใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖ หรือขาดคุณสมบัติหรือมิได้ประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๒๗ หรือ เป็นบุคคลที่ ก.ต. เห็นว่ามีชื่อเสียงหรือความประพฤติหรือเหตุอื่น ๆ อันไม่เหมาะสมที่จะ เป็นข้าราชการตุลาการ ให้ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการตามผลการสอบคัดเลือกนั้น

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับการบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการทดสอบความรู้ และนำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับการบรรจุและแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือกพิเศษโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓ การพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๑๒ ข้าราชการตุลาการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง และวรรคสี่
- (๓) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๔) โอนไปรับราชการฝ่ายอื่น
- (๕) ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาข้าราชการทหาร
- (๖) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๕
- (๗) ถูกสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก
- (๘) วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนจากตำแหน่ง

การพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการซึ่งมิใช่ตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาตาม (๑) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง พระบรมราชโองการดังกล่าวให้มีผลตั้งแต่วันออกจากราชการ วันโอน หรือวันที่ถูกขอลดอันดับจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ ข้าราชการตุลาการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออก และเมื่อประธานศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกแล้ว ให้ข้าราชการตุลาการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันอนุญาต ในกรณีนี้ ประธานศาลฎีกามีอำนาจที่จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันขอลาออกได้ หากเห็นว่าการนี้เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และเมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้วให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ถ้าประธานศาลฎีกาไม่ได้อนุญาตให้ลาออกและไม่ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามวรรคหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ออกขอลาออก ให้การลาออกมีผลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนั้น

ในกรณีที่ประธานศาลฎีกาประสงค์จะลาออก ให้แจ้งเป็นหนังสือแก่ ก.ต. และเมื่อ ก.ต. ได้อนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ เพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษาที่ปรึกษาในศาลที่ปรึกษาผู้ช่วยผู้ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการ ตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อประธานศาลฎีกาหรือ ก.ต. แล้วแต่กรณี และให้การลาออกมีผลนับแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

LIRT

มาตรา ๑๔๔ ข้าราชการตุลาการผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือขาดคุณวุฒิหรือมิได้ประกอบวิชาชีพตามที่กำหนดในกฎระบ่มัคควร เข้ารับราชการเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมที่ใช้อยู่ในเวลาราชการตั้งแต่วันสมัคร เข้ารับราชการหรือตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุ ให้ประธานศาลฎีกาด้วยความเห็นชอบของ ก.ต. สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่และกรารรับ เงิน เดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้ากราร เข้ารับราชการ เป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่า เป็นการสั่งให้ ออก เพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ

มาตรา ๑๔๕ เมื่อประธานศาลฎีกา เห็นสมควรให้ข้าราชการตุลาการผู้ใด ลกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทน เหตุทุพพลภาพ หรือ เหตุรับราชการนานตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้กรารทำได้ด้วยความเห็นชอบของ ก.ต. กรารสั่งให้ออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนนอกจากที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๑๔๔ แล้ว ให้กรารทำได้เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการตุลาการนั้นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๒ ของหมวด ๕ และไม่ได้ความเป็น สัตย์ว่ากระทำผิดที่จะต้องถูกสั่งลงโทษไล่ออก ปลดลก หรือให้ออก แต่เห็นว่าผู้นั้น มีมลทินหรือมีพฤติกรรมทำให้รับราชการต่อไปจะ เป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการตุลาการนั้นบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถใน ก่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤติน่าไม่สมควรที่จะให้คง เป็นข้าราชการตุลาการต่อไป

(๓) เมื่อข้าราชการตุลาการนั้นเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดย สม่าเสมอ แต่ไม่ถึงเหตุพพลภาพ หรือ

(๔) เมื่อปรากฏว่าข้าราชการตุลาการนั้นขาดสัญชาติไทย ขาดคุณสมบัติหรือ มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑๐) หรือไปดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง กรรมการกรร เลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการ แผ่นดินของ รัฐสภา กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

LIRT

หมวด ๒

คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ต.” ประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ซึ่งข้าราชการตุลาการ เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา เป็นผู้เลือกจากข้าราชการตุลาการในแต่ละชั้นศาล ดังนี้

(ก) ศาลฎีกา ให้เลือกจากข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งในศาลฎีกา ในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา จำนวนสี่คน

(ข) ศาลอุทธรณ์ ให้เลือกจากข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งในศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค จำนวนสี่คน

(ค) ศาลชั้นต้น ให้เลือกจากข้าราชการตุลาการผู้มีอาวุโสสูงสุดหนึ่งร้อยคนแรกในศาลชั้นต้น ซึ่งมีข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส จำนวนสี่คน

(๑) กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ซึ่งวุฒิสภาเลือกจากบุคคลซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม และมีความสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔

สำหรับข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง หรือผู้ซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการในศาลอื่นตามมาตรา ๒๑ ให้มีสิทธิได้รับเลือก เป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมในชั้นศาลซึ่งข้าราชการตุลาการผู้นั้นมี เงิน เดือน อยู่ในชั้นศาลนั้นในขณะจัดให้มีการเลือก

ห้ามมิให้กรรมการบริหารศาลยุติธรรม เป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ในคราวเดียวกัน

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นเลขาธิการ และให้ ก.ต. แต่งตั้งข้าราชการศาลยุติธรรมจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขาธิการ

มาตรา ๑๗ ให้ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้ เลขานุการ ก.ต. เป็นผู้ดำเนินการ จัดให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๒) ให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนด เวลาดังต่อไปนี้

(๑) ภายในหกสิบวันก่อนวันครบกำหนดตามวาระ

(๒) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมว่างลง ก่อนครบกำหนดตามวาระ เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งที่ว่างลงนั้นจะ เหลือไม่ถึง เก้าสิบวัน จะไม่สั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้ หรือ

(๓) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานศาลฎีกาได้รับหนังสือแจ้งพระบรม ราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการตุลาการซึ่งทำให้ ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมว่างลงตามมาตรา ๔๑ (๔) เว้นแต่วาระการอยู่ใน ตำแหน่งที่ว่างลงนั้นจะ เหลือไม่ถึง เก้าสิบวันจะไม่สั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

การเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๒) ให้กระทำโดยวิธีสองคะแนนลับตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ต. กำหนดในระเบียบโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ได้รับ เลือก เป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๒) เข้ารับหน้าที่ เมื่อประธานศาลฎีกาได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับ เลือก เป็นกรรมการ ตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้ เลขานุการ ก.ต. ดำเนินการประกาศรายชื่อผู้ได้รับ เลือก เป็นกรรมการ ตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๒) ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ เมื่อจะต้องมีการเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๑๖ (๑) ให้ประธานศาลฎีกาแจ้งให้ประธานวุฒิสภาทราบภายในกำหนด เวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ภายในสี่สิบห้าวันก่อนวันครบกำหนดตามวาระ หรือ

(๒) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมว่างลง ก่อนครบกำหนดตามวาระ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและควรเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๑) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานวุฒิสภากำหนดโดยความเห็นชอบของวุฒิสภา

มาตรา ๔๐ กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้เกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๔๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๔๐ กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ยื่นหนังสือลาออกต่อประธานศาลฎีกา

(๓) กระทำผิดวินัย นับแต่วันที่มีคำสั่งลงโทษทางวินัย ในกรณีที่เป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๒)

(๔) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา หรือผู้พิพากษาอาวุโส หรือพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ หรือพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการในชั้นศาลที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในเวลาที่ได้รับเลือกในกรณีที่เป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๒)

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ ในกรณีที่เป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๑)

(๖) ถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๒

(๗) ขาดการประชุม เกินสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควรและไม่ได้รับอนุญาตจากที่ประชุม ก.ต.

ในกรณี เป็นที่สงสัย เกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ ก.ต. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๔๒ กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่กรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ส่อไปในทางทุจริตค่อนน้ำหนัก ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ข้องบังคับ คุณธรรมและจริยธรรม หรือกระทำการอันมีมูล เป็นความผิดทางวินัย บุกรุกส่วหวา หรือกรณี เป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดทางวินัย ข้าราชการตุลาการไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนข้าราชการตุลาการทั้งหมด เฝ้าที่มีอยู่ เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา เข้าชื่อคัดค้านขอให้ถอดถอนกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒินั้นออกจากตำแหน่งได้

มติที่ให้ถอดถอนผู้ใดออกจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอาคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของข้าราชการตุลาการทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้พิพากษา และการออกเสียงลงคะแนนต้องกระทำโดยวิธีลับ

ผู้ใดถูกถอดถอนจากตำแหน่งให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีมติให้ถอดถอน มติของข้าราชการตุลาการตามมาตรา ๕๒ นี้ เป็นที่สุด และจะมีการขอให้อัดถอน บุคคลดังกล่าวโดยเหตุเดียวกันอีกไม่ได้

มาตรา ๕๑ เมื่อมีการเข้าชื่อขอตามมาตรา ๕๒ ให้เลขาธิการสำนักงาน ศาลยุติธรรมจัดให้มีการลงมติในกรณีดังกล่าวภายในสามสิบวัน และในระหว่างนี้กรรมการ ตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิผู้นั้นจะทำหน้าที่กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมมิได้

การเข้าชื่อขอและการลงมติตามมาตรา ๕๒ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่างลงก่อนครบวาระ ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งได้ เท่ากับวาระที่ เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

การดำรงตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจาก ตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือที่ดำรงตำแหน่งแทน หากมีกำหนดเวลาไม่ถึงหนึ่งปี ไม่ให้นับ เป็นวาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๐

มาตรา ๕๕ การประชุมของ ก.ต. ต้องมีกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของ ก.ต. ถ้าประธาน ก.ต. ไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมา ประชุมได้ ให้ที่ประชุม เลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานศาลฎีกาว่างลงหรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ทำการแทนตามที่กำหนดไว้ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรมทำหน้าที่กรรมการตุลาการ ศาลยุติธรรมแทนในระหว่างนั้น แต่จะทำหน้าที่เป็นประธาน ก.ต. ไม่ได้ เว้นแต่จะ ได้รับเลือกจากที่ประชุม ก.ต. ตามวรรคสอง

LIART

ในการประชุมของ ก.ต. ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียใน เรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้ผู้มีส่วนได้เสียใน เรื่องนั้น แต่หากผู้มีส่วนได้ เข้าประชุมก่อนแล้ว และการไม่มีสิทธิร่วมประชุมและลงมติ นั้น เป็นการชั่วคราวก็ให้ับผู้นั้น เป็นองค์ประชุมในเรื่องนั้นด้วย

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือ เสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน และห้ามมิให้งดออกเสียง ถ้ามีคะแนนเสียง เท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง เพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่ง เป็น เสียงชี้ขาด

การลงมติของที่ประชุม ก.ต. ตามวรรคหน้านั้น ห้ามมิให้กระทำโดยวิธีการลงคะแนนลับ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติให้กระทำได้

รายงานการประชุมของ ก.ต. ให้เผยแพร่แก่ข้าราชการตุลาการ เว้นแต่ ก.ต. จะมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ในห้องเผยแพร่ในกรณีที่น่าจะเป็นที่เสียหายแก่ทางราชการ หรืออาจกระทบกระเทือนต่อสิทธิของบุคคลใด แต่ต้องจัดทำสำเนา รายงานการประชุมของ ก.ต. ให้แก่ข้าราชการตุลาการผู้มีส่วนได้เสีย เมื่อข้าราชการตุลาการผู้นั้นร้องขอ

การประชุม การลงมติ และการเผยแพร่รายงานการประชุมของ ก.ต. ให้ เป็นไปตามข้อบังคับการประชุม ที่ ก.ต. กำหนด เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมว่างลง และมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยรีบด่วน ก็ให้กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมที่เหลือ ดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องมีกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมพลที่จะ เป็นองค์ประชุม

มาตรา ๕๗ ให้ ก.ต. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการให้ทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.ต. แล้วรายงานต่อ ก.ต. ได้

ให้ ก.ต. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมประจำชั้นศาลชั้นศาลละหนึ่งคณะมีอำนาจหน้าที่ที่ถ่วงดุล เสนอความเห็น เกี่ยวกับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งการโยกย้ายแต่งตั้ง การ เลื่อนตำแหน่ง รวมทั้งการลงโทษข้าราชการตุลาการในชั้นศาลนั้นต่อ ก.ต. เพื่อประกอบการพิจารณา

LIRT

ในกรณีที่จะต้องมี การเสนอเรื่องเกี่ยวกับการแต่งตั้ง การโยกย้ายแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง รวมทั้งการลงโทษข้าราชการตุลาการ ให้เลขานุการ ก.ต. เสนอเรื่อง ให้คณะกรรมการตามวรรคสองที่พิจารณาจัดทำความเห็นภายในระยะเวลาที่ ก.ต. กำหนด แล้วรวบรวมความเห็นนั้น เสนอที่ประชุม ก.ต. เพื่อประกอบการพิจารณา

องค์ประกอบ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการ ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๑ ในกรณีที่ ก.ต. มีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขานุการ ก.ต. เป็นผู้เสนอเรื่องต่อ ก.ต. แต่ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมคนใดคนหนึ่งที่จะ เสนอ

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เลขานุการ ก.ต. หรือ เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมต้องดำเนินการตามมติของ ก.ต. ให้ดำเนินการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติ ก.ต.

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ ก.ต. ไม่ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง การโยกย้ายแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่งข้าราชการตุลาการตามที่เลขานุการ ก.ต. เสนอตามมาตรา ๔๗ ห้ามมิให้ ก.ต. เสนอแต่งตั้งบุคคลอื่น และในกรณีเช่นว่านี้ ให้เลขานุการ ก.ต. ดำเนินการตามมาตรา ๔๗ อีกครั้งหนึ่ง แล้วเสนอให้ ก.ต. พิจารณาใหม่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ ก.ต. มีมติดังกล่าว ในการเสนอครั้งใหม่ห้ามมิให้ เสนอบุคคลเดิม

ในการพิจารณาใหม่ของ ก.ต. ถ้า ก.ต. ยังไม่ให้ความเห็นชอบ กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมคนใดคนหนึ่งใดจะ เสนอรายชื่อบุคคล เพื่อให้ ก.ต. มีมติแต่งตั้งก็ได้ แต่มติให้ความเห็นชอบในกรณีนี้ จะต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่า สองในสาม ของจำนวนกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมทั้งหมด เท่าที่มีอยู่

LIRT

(๑) เป็นผู้มีความรู้ในศาสนาอิสลามพอสมควรที่จะ เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด ข้อกฎหมายอิสลาม เกี่ยวกับครอบครัวและมรดกได้ และ

(๔) เป็นผู้มีความรู้ภาษาไทยพอสมควรได้ประกาศนียบัตรไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลัก เกณฑ์และวิธีการคัดเลือก เพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง คณะโต๊ะยุติธรรมให้กำหนดโดยระเบียบ ก.ต.

ในการแต่งตั้งบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งคณะโต๊ะยุติธรรมนั้น ให้เลขานุการ ก.ต. เสนอรายชื่อให้คณะอนุกรรมการตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง พิจารณาหาความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.ต. เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ต. แล้วให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

ให้คณะโต๊ะยุติธรรมซึ่งได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามวรรคสาม ได้รับเงิน เดือนตามหลัก เกณฑ์ที่ ก.ต. กำหนด และให้ปรับอัตราเงิน เดือนคณะโต๊ะยุติธรรม สูงขึ้นหนึ่งขั้นทุกปี เว้นแต่ เป็นกรณีที่คณะโต๊ะยุติธรรมใดได้รับเงิน เดือนในขั้นสูงสุดอยู่แล้ว ทั้งนี้ โดยไม่มีการพิจารณาเลื่อนขั้น เงิน เดือนประจำปี

มาตรา ๕๔ การออกจากราชการของคณะโต๊ะยุติธรรม ให้เลขานุการ ก.ต. เสนอต่อ ก.ต. เพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อ ก.ต. ให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ประธานศาลฎีกา เป็นผู้สั่ง ทั้งนี้ ตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบ ก.ต.

การแต่งตั้งคณะโต๊ะยุติธรรมไปเป็นข้าราชการศาลยุติธรรม หรือโอนไปเป็น ข้าราชการพลเรือน หรือข้าราชการฝ่ายอื่น ให้ประธานศาลฎีกาสั่งได้ เมื่อคณะโต๊ะยุติธรรม ผู้นั้นยินยอมและ ก.ต. เห็นชอบ

มาตรา ๕๕ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๕ วินัย การรักษาวินัย และการลงโทษ มาใช้บังคับแก่คณะโต๊ะยุติธรรม

ในกรณีที่คณะโต๊ะยุติธรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่มีโทษ ถึงไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อทำการสอบสวนหรือสั่งพักราชการ แล้วแต่กรณี

LIART

หมวด ๕

วินัย การรักษาวินัย ~~คดี~~การลงโทษ และการร้องทุกข์

ส่วนที่ ๑

วินัย

มาตรา ๕๖ ข้าราชการตุลาการต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้โดยเคร่งครัด และในเวลาพิจารณาพิพากษาคดีต้องอยู่ในมารยาทอันดีงาม ผู้ใดฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๑ ของหมวดนี้

มาตรา ๕๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้แทนทางการเมืองอื่นใด ข้าราชการตุลาการจะเข้า เป็นตัวกระทำกร ร่วมกระทำกรหรือสนับสนุนในการโฆษณาหรือชักชวนใด ๆ ไม่ได้

มาตรา ๕๘ ข้าราชการตุลาการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความระมัดระวัง มิให้เสียหายแก่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและ เที่ยงธรรม

ข้าราชการตุลาการต้องไม่รายงานเท็จต่อข้าราชการตุลาการซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ เหนือคนขึ้นไป การรายงานโดยปกปิดข้อความที่ควรต้องบอก ถือว่า เป็นการรายงาน เท็จด้วย

มาตรา ๕๙ ข้าราชการตุลาการต้องอุทิศ เวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

มาตรา ๖๐ ข้าราชการตุลาการต้อง

(๑) ไม่เป็นกรรมการหรือดำรงตำแหน่งหน้าที่ใดในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของ รัฐในทำนอง เดียวกัน

(๒) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษาากฎหมาย หรือดำรงตำแหน่งอื่นใด ที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในทางหุ้นส่วนวิสาหกิจ

(๑) ไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในหน่วยงานของรัฐที่มีลักษณะขัดหรือแย้งต่อการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตุลาการตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนด

(๔) ไม่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือกระทำการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่หรือ เสื่อมเสียถึงเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนด

(๕) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๖) ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง

มาตรา ๒๑ ข้าราชการตุลาการต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ช้านชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ห้ามมิให้ประพฤติตนเป็นคนเสเพล มีหนี้สินรุงรัง เสพของมึนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ เล่นการพนัน เป็นอาชญา กระทำความผิดอาญา หรือกระทำการอื่นใดซึ่งความประพฤติหรือการกระทำดังกล่าวอาจทำให้ เสื่อมเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๒๒ ข้าราชการตุลาการต้องสุภาพ เรียบร้อยและช่วย เหลือซึ่งกันและกัน ในหน้าที่ราชการ

ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ

มาตรา ๒๓ ข้าราชการตุลาการต้องมือและปฏิบัติความ ระเบียบแบบแผนและ ประเพณีปฏิบัติของทางราชการ และจริยธรรมของข้าราชการตุลาการตามที่ ก.ต. กำหนด

มาตรา ๒๔ ข้าราชการตุลาการต้องไม่กระทำการอื่น เป็นเหตุให้แตกความสามัคคีระหว่างข้าราชการ

มาตรา ๒๕ ข้าราชการตุลาการต้องอดสูทหะและอ่านนวยความสะดวกในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๖๖ ข้าราชการตุลาการต้องรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๖๗ ข้าราชการตุลาการต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับหรือแทรกแซงการพิจารณาพิพากษาคดีของข้าราชการตุลาการอื่น หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้การพิจารณาพิพากษาคดีของข้าราชการตุลาการอื่นขาดความเป็นอิสระหรือความยุติธรรม

มาตรา ๖๘ ข้าราชการตุลาการผู้ใดซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในงานของศาลยุติธรรมให้ เป็นไปโดยเรียบร้อยตามที่กำหนดไว้ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรมรู้ว่า ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมที่ตนรับผิดชอบอยู่นั้นกระทำผิดวินัยแล้วไม่รายงานต่อ ก.ต. เพื่อดำเนินการตามที่มีบัญญัติในส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ ของหมวดนี้ หรือไม่จัดการลงโทษตามอำนาจหน้าที่ หรือจัดการลงโทษโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าข้าราชการตุลาการผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ส่วนที่ ๒
การรักษาวินัย

มาตรา ๖๙ เมื่อข้าราชการตุลาการในศาลใดออกกล่าวหาหรือมีกรณี เป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย ให้ข้าราชการตุลาการผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในงานของศาลยุติธรรมนั้น ดำเนินการให้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงในชั้นต้น โดยมีชั้นๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ บ.ค. กำหนด

วิธีการสอบสวนข้อเท็จจริงในชั้นต้นจะทำโดยผู้ซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงเรื่องราว เป็นหนังสือ หรือโดยบันทึก เรื่องราวและความคิดเห็น หรือโดยตั้งคณะบุคคลขึ้นสอบสวนข้อเท็จจริงก็ได้

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่การสอบสวนข้อเท็จจริงในชั้นต้นปรากฏมีมูลว่า ข้าราชการตุลาการใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่มีโทษถึงไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการตุลาการ และเป็นผู้ซึ่งไม่มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องใน เรื่องนั้นจำนวนน้อยสามคน เพื่อทำการสอบสวน

ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการอุทธรณ์ฟ้องคดีอาญา ก.ต. จะใช้คำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาล เพื่อประกอบการพิจารณาโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

มาตรา ๗๑ ในการสอบสวนตามมาตรา ๗๐ คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยทราบ โดยไม่ต้องระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้สิทธิแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐาน เข้าสืบแก่ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หลักเกณฑ์การสอบสวนและวิธีการสอบสวนให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบล้านวันนับแต่วันได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลานั้นก็ให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกได้ไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแจ้งให้ประธานศาลฎีกาทราบพร้อมทั้งแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายระยะเวลาแล้วการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ คณะกรรมการสอบสวนจะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากประธานศาลฎีกาตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้จัดทำรายงานความเห็น เสนอต่อประธานศาลฎีกา และให้ส่งรายงานดังกล่าวต่อ เลขาธิการ ก.ต. เพื่อดำเนินการเสนอต่อคณะอนุกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมประจำชั้นศาลตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง พิจารณากลับกรอง เสนอความเห็นภายในระยะเวลาที่ ก.ต. กำหนด

เมื่อ ก.ต. ได้พิจารณารายงานความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและคณะอนุกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมประจำชั้นศาลแล้ว มีมติว่าข้าราชการตุลาการผู้ขึ้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือมีมติเป็นประการอื่นใด ก็ให้ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้เป็นไปตามมตินั้น

มาตรา ๗๒ ให้กรรมการสอบสวน เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจ เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

LIRT

(๑) เรียกร้องกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ เกี่ยวกับ เรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำหรือส่ง เอกสาร และหลักฐาน เกี่ยวกับ เรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๗๑ ข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ รากฎซัดแจ้งตามที่ ก.ต. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือข้าราชการตุลาการผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ เป็นหนังสือต่อประธานศาลฎีกาหรือต่อคณะกรรมการสอบสวน ประธานศาลฎีกาจะพิจารณาสั่งลงโทษ โดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ แต่ต้องให้โอกาสผู้ยื่นชี้แจงก่อน และต้องให้คณะอนุกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมประจำชั้นศาลตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง พิจารณากลับกรอง เสนอความเห็นและได้รับความเห็นชอบจาก ก.ต. ก่อน

มาตรา ๗๔ ข้าราชการตุลาการซึ่งโอนมาจากข้าราชการศาลยุติธรรม ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายอื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนให้ ก.ต. ดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ถ้า เป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชา เดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องไปให้ ก.ต. พิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้โดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษทางวินัยให้ปรับทัณฑ์ความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายนั้น แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม

มาตรา ๗๕ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกต้องกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถ้า ก.ต. เห็นว่าจะให้อยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ประธานศาลฎีกาจะสั่งให้พ้นราชการก็ได้

LIRT

การทำให้พระราชกฤษฎีกานั้นให้พักตลอด เวลาที่สอบสวนหรือตลอด เวลาที่คดียังไม่ถึงที่สุด เมื่อสอบสวนหรือคดีถึงที่สุดแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพระราชกฤษฎีกามีได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินหรือมีวามองก็ให้ผู้นั้นคงอยู่ในราชการตาม เดิม

เงิน เดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย การนั้น

มาตรา ๗๖ ข้าราชการตุลาการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรงและ เป็นเหตุกล่าวหา เป็นหนังสือข้อหาหรือโดยผู้มีอำนาจในการดำ เนินการทางวินัย ของข้าราชการตุลาการผู้นั้น หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ เป็นความผิดที่ได้ กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการ ตุลาการไปแล้ว ให้ผู้มีอำนาจดำ เนินการทางวินัยสอบสวนหรือพิจารณาโทษหรือ เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ เป็นไปตามหมวดนี้ได้ เสมือนผู้นั้นยังมี ได้พ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ เว้นแต่ข้าราชการตุลาการผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่ง เพราะตาย

ในกรณีผลการสอบสวนตามวรรคหนึ่งปรากฏว่าข้าราชการตุลาการผู้นั้น กระทำความผิดวินัยแต่ไม่ร้ายแรง ก.ต. จะพิจารณาโทษก็ได้

ส่วนที่ ๑

การลงโทษ

มาตรา ๗๗ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ให้ออก
- (๔) งด เลื่อนตำแหน่งหรืองด เลื่อน เงิน เดือน
- (๕) ภาคทัณฑ์

การสั่งลงโทษข้าราชการตุลาการในสถานไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกนั้น จะกระทำได้ เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๒ ของหมวดนี้แล้ว

มาตรา ๗๘ การไล่ออกนั้น ประธานศาลฎีกาจะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังต่อไปนี้

(๑) ขู่วิบัติต่อหน้าที่ราชการ

(๒) กระทำความผิดอาญาและต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนและประเพณีปฏิบัติของทางราชการและจริยธรรมของข้าราชการตุลาการและการไม่ถือ และปฏิบัตินั้น เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔) ประมาท เลิน เล่อในหน้าที่ราชการอัน เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือ

(๕) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๗๙ การปลดออกนั้น ประธานศาลฎีกาจะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ยังไม่ถึงขั้นที่จะต้องถูกไล่ออกจากราชการหรือถึงขั้นที่จะต้องไล่ออกแต่มีเหตุอันควรลดหย่อน หรือต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย

มาตรา ๘๐ การให้ออกนั้น ประธานศาลฎีกาจะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ยังไม่ถึงขั้นที่จะต้องถูกปลดออก หรือถึงขั้นที่จะต้องปลดออกแต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

ข้าราชการตุลาการผู้ใดถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๗๖ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ เสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงถึงขั้นที่จะต้องไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ประธานศาลฎีกาจะสั่งลงโทษงด เลื่อนตำแหน่งหรืองด เลื่อนเงินเดือน เป็นเวลาไม่เกินสามปี หรือถ้ามีเหตุสมควรปรานีจะสั่งลงโทษเพียงภาคทัณฑ์และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ต้องให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมประจำชั้นศาลตามมาตรา ๘๗ วรรคสอง พิจารณาก่อนรับรอง เสนอความเห็น และได้รับความเห็นชอบจาก ก.ต. ก่อน

LIRT

มาตรา ๔๓ ในคำสั่งลงโทษให้แสดงด้วยว่า ผู้รับโทษนั้นกระทำความผิด เรื่องใด
ฐานใดในมาตราใด

มาตรา ๔๓ ถ้าปรากฏว่าคำสั่งลงโทษทางวินัยได้ส่งไปโดยผิดหลง
ให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจแก้ไข เปลี่ยนแปลงให้เป็นคุณแก่ผู้ถูกลงโทษได้ แต่การแก้ไข
เปลี่ยนแปลง เช่นว่านี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.ต. ก่อน

การแก้ไข เปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ภายใน
กำหนดระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่มีคำสั่งลงโทษ

มาตรา ๔๔ ผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามหมวดนี้ขอที่จะขอให้ ก.ต. ทบทวน
คำสั่งลงโทษทางวินัย ได้หากปรากฏหลักฐานชัดเจนในภายหลังว่าผู้ถูกลงโทษทางวินัย
ไม่ได้กระทำความผิด โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมประจำ
ชั้นศาลตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง ภายในสองปี นับแต่วันที่ทราบคำสั่งดังกล่าว

ให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมประจำชั้นศาลพิจารณาคำร้องที่ยื่น
ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ยื่นคำร้อง หากเห็นว่าคำร้องไม่มี
เหตุผลที่ ก.ต. จะพิจารณาทบทวนคำสั่งลงโทษ ให้ยุติเรื่องแล้วแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษทราบ
เพื่ออุทธรณ์ต่อ ก.ต. ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ต. กำหนด หากเห็นว่าคำร้องมีเหตุผลสมควรที่
ก.ต. จะได้พิจารณาทบทวนคำสั่งลงโทษนั้น ให้ส่งเรื่องพร้อม เสนอความเห็นให้ ก.ต.
พิจารณา คำวินิจฉัยของ ก.ต. ให้เป็นที่ยุติ

ในกรณีที่ ก.ต. มีมติเปลี่ยนแปลงมติ เดิมและมีผลให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัย
กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการตุลาการตำแหน่งใด ให้เลขานุการ ก.ต.
ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของ ก.ต. ต่อไป

เงินเดือนของผู้กลับเข้ารับราชการดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย
การนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

ส่วนที่ ๔
การร้องทุกข์

มาตรา ๘๕ ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตาม มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๘๙ แล้วแต่กรณี ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้ร้องทุกข์ต่อ ก.ต. ภายในสองปี นับแต่วันที่ได้อันแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของ ก.ต. ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ ก.ต. มีมติให้ผู้ร้องทุกข์กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการตุลาการตำแหน่งใด หรือแต่งตั้งให้ผู้ร้องทุกข์ไปดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการตำแหน่งใด ให้เลขานุการ ก.ต. ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของ ก.ต. ต่อไป

เงินเดือนของผู้กลับเข้ารับราชการดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๖ บรรดากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีไว้แต่ที่อ้างถึง ที่ผิดกฎหมาย อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ที่ผิดกฎหมาย อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ข้าราชการฝ่ายตุลาการ และข้าราชการตุลาการ ให้ถือว่ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้นอ้างถึง ที่ผิดที่ผิดกฎหมาย ประธานศาลอุทธรณ์ ที่ผิดที่ผิดกฎหมาย ประธานศาลอุทธรณ์ภาค รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม หรือข้าราชการศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

LIRT

(๑) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค รองประธานศาลอุทธรณ์ หรือรองประธานศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี

(๒) ผู้พิพากษาศาลจังหวัด และตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งเทียบเท่ากับตำแหน่งผู้พิพากษาศาลจังหวัด ให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลชั้นต้น

มาตรา ๔๐ ในวาระเริ่มแรก การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้ข้าราชการตุลาการ ซึ่งดำรงตำแหน่งใดในชั้นใดและขั้นเงินเดือนใด เพื่อรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการชั้นใด และขั้นเงินเดือนใด สำหรับตำแหน่งนั้น ให้เป็นไปตามที่ ก.ค. กำหนด และเมื่อปรับ เข้าขั้น เงิน เดือนและขั้นแล้ว ให้ข้าราชการตุลาการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการท้ายพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๑ ข้าราชการตุลาการผู้ใดดำรงตำแหน่งใดอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และได้รับเงินเดือนสูงกว่าที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะพึงได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คงได้รับเงินเดือนในอัตราที่ได้รับอยู่ก่อนจนกว่าจะมีการเลื่อนตำแหน่งให้นำความในวาระหนึ่งมาใช้บังคับกับกรณีที่ข้าราชการตุลาการได้รับเงินประจำตำแหน่งสูงกว่าเงินประจำตำแหน่งที่จะพึงได้รับตามพระราชบัญญัตินี้โดยอัตโนมัติ

มาตรา ๔๒ การปรับอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสให้เข้าขั้นและขั้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.ค. กำหนด แต่จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งต่ำกว่าที่รับอยู่เดิมไม่ได้ และเมื่อปรับเข้าขั้นเงินเดือนและขั้นแล้ว ให้ผู้พิพากษาอาวุโสได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการท้ายพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๑ ข้าราชการตุลาการผู้ใด เคยดำรงตำแหน่งซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้มีอัตราเงินเดือนสูงกว่าตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะขอกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมที่สูงกว่า ให้ ก.ต. ดำเนินการให้เป็นไปตามความประสงค์นั้น เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินงานของราชการศาลยุติธรรม ก.ต. จะให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปพลางก่อนก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีเช่นนี้ การพิจารณาเพื่อเลื่อนตำแหน่ง ก.ต. ต้องคำนึงถึงอาวุโสของข้าราชการตุลาการผู้นั้นที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับประกอบด้วย

มาตรา ๕๔ ผู้ใด เคยเป็นข้าราชการตุลาการหรือจะได้ยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นเคยเป็นข้าราชการตุลาการหรือจะได้ยุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การนับระยะเวลาที่เคยดำรงตำแหน่งดังกล่าว เป็นระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการตำแหน่งใดก็ตามตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.ต. กำหนด

มาตรา ๕๕ ผู้ใด เป็นคะโด๊ะยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นคะโด๊ะยุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งคะโด๊ะยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้

การปรับอัตราเงินเดือนของคะโด๊ะยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้ได้รับเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนคะโด๊ะยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.ต. กำหนด และเมื่อปรับเข้าขั้นเงินเดือนและขั้นแล้ว ให้คะโด๊ะยุติธรรมได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งคะโด๊ะยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๖ ข้าราชการตุลาการผู้ใดโอนมาจากข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการตุลาการผู้นั้นได้รับ เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่ง เดิมที่ได้รับอยู่โดยให้รับ เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการผู้นั้นให้ เข้ากับอัตรา เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.ต. กำหนด ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้าราชการตุลาการตามวรรคหนึ่งผู้ใดประสงค์จะโอนกลับมา เป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้ง เป็นหนังสือต่อ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ดำเนินการโอนให้แล้ว เสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการตุลาการตามวรรคหนึ่งซึ่ง ไม่ประสงค์จะ โอนกลับมา เป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้ ได้รับ เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่งข้าราชการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม โดยให้รับ เข้ากับอัตรา เงิน เดือน เดียวกันกับของข้าราชการศาลยุติธรรม หากไม่มีอัตรา เงิน เดือน เดียวกันให้รับ เข้ากับอัตรา เงิน เดือนที่สูงกว่าถัดขึ้นไป และหาก เงิน เดือน เดิมที่ได้รับอยู่สูงกว่าอัตรา เงิน เดือนสูงสุดของ ระดับที่ครองอยู่ก็ให้รับ เข้ากับอัตรา เงิน เดือนสูงสุดของระดับนั้น

มาตรา ๔๗ ข้าราชการตุลาการหรือคณะบดียุติธรรมผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนนั้น เป็นอันใช้ได้ หรือในกรณีที่ยังสอบสวนไม่ เสร็จก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้ว เสร็จ แต่กว่าพิจารณาและมีการดำเนินการ เพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้เข้ารับราชการ เป็นผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนมีการปรับอัตราเงินเดือน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๑ หรือพระราชบัญญัติเงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ ตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ เสียก่อนแล้วจึงปรับเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ปรับเงินเดือนของผู้ที่กลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้เข้าอัตราหรือขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการไม่ได้ ให้ ก.ต. เป็นผู้พิจารณาว่าผู้นั้นสมควรได้รับการบรรจุในอัตรา หรือขั้นใด

มาตรา ๑๐๒ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อกำหนด ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ และคำสั่งที่ได้ตราหรือออกตามนัยหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีข้อกำหนด ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน

.....
.....

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการ

ชั้นศาล	ชั้นเงินเดือน	ตำแหน่ง	เงินเดือน	เงินประจำตำแหน่ง
ศาลฎีกา	๕	ประธานศาลฎีกา	๖๔,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
	๔	รองประธานศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา ผู้พิพากษาศาลฎีกา	๖๒,๐๐๐	๕๒,๕๐๐
ศาลอุทธรณ์		อธิบดีผู้พิพากษาประธานศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาประธานศาลอุทธรณ์ภาค รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค		
	๓	รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค	๕๙,๐๕๐	๔๑,๕๐๐
ศาลชั้นต้น		อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น	๕๗,๑๙๐	๓๐,๐๐๐
ศาลชั้นต้น	๒	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น	๔๔,๙๑๐ ๔๐,๗๙๐ ๓๕,๖๑๐ ๓๐,๔๑๐ ๒๗,๑๘๐	๒๓,๕๐๐
	๑	ผู้พิพากษาประจำศาล	๒๕,๓๗๐ ๒๓,๕๗๐ ๒๑,๘๐๐	๙,๕๐๐

บัญชีอัตราเงินเดือนผู้ช่วยผู้พิพากษา

อัตรา (บาท/เดือน)
๑๖,๐๒๐
๑๙,๖๖๐

บัญชีอัตราเงินเดือนตะโตะยุติธรรม

อัตรา (บาท/เดือน)
๒๕,๓๕๐
๒๓,๕๗๐
๒๑,๘๐๐

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งตะโตะยุติธรรม

อัตรา (บาท/เดือน)
๗,๙๐๐

ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัตินี้
วุฒิสภาดำเนินการพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/ร ๕๐)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้ใช้พระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม พ.ศ. พิจารณา ซึ่งกรรมการการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม	๒. นายเจริญ ภัคดีธนากุล
๓. พลเอก จรัส กุลละวณิชย์	๔. นายชูวงศ์ นายะบุตร
๕. คุณหญิงนันทิกา สุประกาศะนันท์	๖. นายนิพนธ์ ะก็มี
๗. นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร	๘. นายเพชร ยุติธรรมดำรง
๘. นายพินิต ยารยะศิริ	๑๐. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
๑๑. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์	๑๒. นายไพศาล กุมลวยวิสัย
๑๓. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล	๑๔. นายรัตน์ ศรีไกรวิน
๑๕. พลตำรวจเอก วิสิษฐ เดชกุญชร	๑๖. นายวัฒนา วัฒนวิจิตร
๑๗. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	๑๘. นายวีระชัย สุตรสุวรรณ
๑๙. นายศิริ เกวลินสฤตย์	๒๐. นายสถิตย์ ไพเราะ
๒๑. นายสรรวเลริญ ไกรจิตติ	๒๒. นางสาวสุนันท์ กาญจนาลัย
๒๓. นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๒๔. นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์
๒๕. นายสุวรรณ ปัญญาภาส	๒๖. นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ
๒๗. นายอารีย์ วงศ์อารยะ	๒๘. นายอุตล บุญประกอบ

ยี่หนึ่ง นายไพศาล กุศลกุลวิสัย ขอลาออกจากความเป็นสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการธิการ
ในคณะกรรมการวิสามัญฯ ทั้งไป ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวัน
ดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) สรสรเสรีญ ไกรจิตต์
(นายสรสรเสรีญ ไกรจิตต์)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวอรนภรณ์ มีเปรมวิรัตน์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

กองกรรมการธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมธิการ

โทร. ๒๕๕๑๕๗๓, ๒๕๕๑๖๗๐

โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๒

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาว่าพระราชบัญญัติให้ใช้พระราชบัญญัติชวตยติธรรม พ.ศ. พิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ (ภายใน ๗ วัน) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓ บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายสรเสวีญ ไกรจิตติ	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นายสุทัศน์ เงินหมื่น	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายรัตน์ ศรีไกรวิน	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายไพศาล กุมาลย์วิสัย	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สาม
๑.๕ นายวิหัย โสสุวรรณจินดา	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๖ นายเกษม สรศักดิ์เกษม	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๗ นายจรัญ รักดิษฐากุล	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

อนึ่ง นายไพศาล กุมาลย์วิสัย ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการการวิสามัญ ในคณะกรรมการการวิสามัญ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นางสาวเมฆาวี สุขสวัสดิ์นวงษ์ นิติกร ๕ ฝ่ายประชุม ๒ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๘ วรรคสาม

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๒)

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

๑) นายเฉลิม ศรีสุตา	วงเลขานุการ ก.พ.
๒) นางศรพนม บุญนาค	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๙
๓) นายวิสูตร ประสิทธิ์หิวงค์	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบาย เงินเดือนค่าตอบแทนและสวัสดิการ
๔) นางสาวจรุษา ภูริคุปต์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๗ ๖

๓.๒ กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

๑) นายสมภพ บัญฑิตวิพาภรณ์	รักษาราชการนิติกร ๙ ชช
๒) นายสุวัฒน์ มีนนิกร	นิติกร ๙ ๖
๓) นางนิโลบล มรววิปศรี	นิติกร ๗ ๖
๔) นายเสกสรร พหลเวชช์	นิติกร ๖ ๖

๓.๓ กระทรวงยุติธรรม

๑) นายพงษ์เดช วานิชกิตติกุล	ผู้พิพากษาศาลอาญาธนบุรี ช่วยทำงาน ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
๒) นายสัญญาชัย ผลงาม	ผู้พิพากษาศาลแพ่งธนบุรี ช่วยทำงาน ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

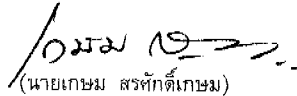
ไม่มีการแก้ไข

LIRT

(๓)

<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

๖. คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายเกษม สรศักดิ์เกษม)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติเงิน เดือน และเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการกระทรวง เกษตรต่าง ๆ เว้นแต่ข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการรัฐธรรมนูญว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

“คณะกรรมการบริหารงานบุคคล” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนต่าง ๆ เว้นแต่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงิน เดือน และเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณา เงิน เดือนแห่งชาติคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “กชช.” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวง แรงงานและสวัสดิการสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขานุการคณะกรรมการ พัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขานุการสถิติแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการทหาร ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการครู ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และผู้แทนคณะกรรมการอัยการ คณะหนึ่งคน และบุคคลซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ทางด้านการบริหารในภาครัฐ หรือภาคเอกชน และมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านระบบเศรษฐกิจ เงินเดือนและค่าจ้าง จำนวนห้าคน เป็นกรรมการ

ให้ เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและผู้ช่วย เลขานุการ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงิน เดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ อัดตรา เงิน เดือนข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการ นักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และอัตราตำแหน่งและ เงิน เดือนข้าราชการการเมือง ให้ เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ อัดตรา เงินประจำตำแหน่งและการรับ เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครู ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่ เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยหรือข้าราชการครูในสถาบันการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองและข้าราชการการเมือง ให้ เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการ บัญชีอัตราเงินเดือนคณะไต่เบญญัติกรรม และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งคณะไต่เบญญัติกรรมท้ายพระราชบัญญัติ เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑๘

.....
.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการครบ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ผมขอประทานโทษด้วยที่เกิดความล่าช้าขึ้น
เพราะเราต้องประชุมทบทวนเป็นครั้งสุดท้ายเสร็จไปเมื่อประมาณครึ่งชั่วโมงกว่ามานี้
แล้วเจ้าหน้าที่รับว่าจะพิมพ์เอกสารขึ้นมาเพื่อเสนอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายโปรดดูด้วย
แต่ว่าฉบับนี้ยังไม่ได้รับเอกสารนั้น หวังว่าเจ้าหน้าที่ที่จะพิมพ์เสนอท่านในขณะที่เราเริ่ม
พิจารณาไปเรื่อย ๆ นะครับ

สำหรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมฉบับนี้
ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ได้ลง
มติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
ศาลยุติธรรม พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว
และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้ใช้พระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม คือคณะกรรมการชุดเดียวกันนี้ พิจารณากำหนดการแปรญัตติกายใน ๗ วัน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจึงต้องพิจารณา
ให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และได้ขยายเวลาไปอีก ๒๔ วัน เป็นกรณีพิเศษ ตามรัฐธรรมนูญใน
มาตรา ๑๗๔ คณะกรรมการได้ประชุมพิจารณากัน เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็น
กฎหมายฉบับที่ยาวมาก มีจำนวนถึง ๑๐๒ มาตรา แล้วก็มีร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและ
เงินประจำตำแหน่งแนบท้ายด้วย เราได้พิจารณากันโดยละเอียด แล้วได้พิจารณาทบทวน
ครั้งสุดท้ายอีกทีหนึ่งเมื่อเช้านี้เอง ก็ได้มีการแก้ไขในบางจุดในบางมาตราเท่าที่จะได้เรียนให้
ท่านทราบต่อไป

สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีสมาชิกท่านใดขอแปรญัตติ แต่มี
คณะกรรมการ ๒ ท่าน ได้ขอสงวนความเห็นไว้เพื่อแสดงต่อที่ประชุมใน ๒ มาตราด้วย
กัน คือมาตราที่ ๑๕ กับมาตรา ๓๕ ทวิ ซึ่งท่านกรรมการท่านเสนอเพิ่มขึ้น ร่างนี้มีอยู่

ทั้งหมด ๕ หมวด กับบทเฉพาะกาลและบัญชีอัตราเงินเดือน กับบัญชีอัตราเงินประจำ
ตำแหน่งแบบท้ายร่างพระราชบัญญัติ

สำหรับหมวดที่ ๑ เป็นบททั่วไปมีอยู่ ๕ มาตรา ไม่มีการแก้ไข

หมวดที่ ๒ ข้าราชการตุลาการแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ในหมวดนี้ ได้แก่ การบรรจุ
การแต่งตั้ง และการเลื่อนตำแหน่ง ส่วนที่ ๒ เรื่องการสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้
และการคัดเลือกพิเศษ ส่วนที่ ๓ การพ้นจากตำแหน่ง ส่วนในหมวดที่ ๓ นั้น เป็นหมวด
ซึ่งใหม่และเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เราจึงต้องดูกันโดยละเอียด เพราะแตกต่างกับหลักการ
หรือหลักปฏิบัติเท่าที่เคยเป็นมาหลายสิบปีมาแล้ว คือหมวดว่าด้วยคณะกรรมการตุลาการ
ศาลยุติธรรม หมวดที่ ๔ ก็เป็นเรื่องของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ นี้ก็เคยมีมาตลอด เพราะฉะนั้น
ก็ไม่ใช่ว่าจะใหม่อะไรนักหนานอกจากเงินเดือนกับเงินประจำตำแหน่งเท่านั้น หมวดที่ ๕
ซึ่งเป็นหมวดสุดท้าย ก็เป็นเรื่องวินัย การรักษาวินัย การลงโทษและการร้องทุกข์ ซึ่งแบ่ง
ออกเป็น ๔ ส่วน ตามชื่อที่ผมได้เรียนไปแล้วเมื่อกี้ คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไข
ปรับปรุงตัวบทที่อยู่ในมือของท่านนั้นบ้างอีกบางมาตรา ซึ่งเราได้ให้เจ้าหน้าที่จัดพิมพ์อยู่
หวังว่าคงจะเสร็จ จะได้แจกให้ท่านสมาชิกฯ พิจารณาไปพร้อม ๆ กัน ผมขอสรุปเพียงแค่นี้
ครับ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้ขึ้นบัลลังก์ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขธิการดำเนินการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ ทั้งหมดไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ ข้าราชการตุลาการ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ การบรรจุ การแต่งตั้ง และการเลื่อนตำแหน่ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมวิธีการ

นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์ (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์ กรรมวิธีการเสียงข้างน้อย ในมาตรา ๑๙ นี้ท่านคงจะเห็นข้อความนະກຳມຂອບອຸນຸຍາດອ່ານນິດหนึ่งนະກຳມທ່ານປະຊານຳ “เมื่อ ก.ต. ให้ความเห็นขอในการแต่งตั้ง การโยกย้ายแต่งตั้งและการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการตุลาการตามมาตรา ๑๑ แล้ว ให้นำความกราบทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป” กฎหมายมาตรานี้ไม่ได้ระบุว่าให้ใครเป็นคนนำความกราบบังคมทูล และให้ใครเป็นคนรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งตุลาการศาลยุติธรรม กระผมจึงขอสงวนไว้เป็น ๒ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรก กระผมเห็นว่าน่าจะต้องระบุบุคคลที่จะต้องนำความกราบบังคมทูล และต้องระบุบุคคลที่จะต้องรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม ถ้าเพื่อปล่อยทิ้งไว้แบบนี้กระผมคิดว่าคงจะมีปัญหาให้ขบคิด ให้ได้เถียงกันได้ว่าใครจะเป็นคนนำความกราบบังคมทูล ทั้งนี้เพราะในรัฐธรรมนูญเอง มาตรา ๒๑๕ ได้กำหนดชัดเจนว่า ให้ศาลยุติธรรมแยกการบริหารงานบุคคล งบประมาณ ออกเป็นอิสระจากกระทรวงยุติธรรม ในปัจจุบันนี้เมื่อ ก.ต. ลงมติอย่างไร แล้วรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงยุติธรรมไม่คัดค้าน หรือโต้แย้ง หรือวีโต (Veto) มติ ก.ต. มติ ก.ต. ก็เป็นยุติ แล้วก็จะส่งมติ ก.ต. นั้นมายังทำเนียบรัฐบาลเพื่อให้ท่านนายกรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการต่อไป อันนี้เป็นกฎหมายเดิมนะครับ แต่หลังจากที่จะมีการแยกศาลออกจากกระทรวงยุติธรรมแล้วนี้ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมนี้ ท่านประธานศาลฎีกาเป็นกนกรักษาการนะครับ ในประเด็นแรกกระผมจึงคิดว่า น่าจะต้องระบุนำไม่ท่านนายกรัฐมนตรีหรือท่านประธานศาลฎีกาจะเป็นผู้รับสนองก็ต้องระบุนำให้ชัดเจนเพื่อไม่ให้มีปัญหาในการตีความ หรือว่าไม่ให้มีปัญหาในการโต้เถียงกันต่อไป

ส่วนในประเด็นที่ ๒ สมควรจะระบุนุคคลไหนในการรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม กระผมเห็นว่า น่าจะเป็นท่านประธานศาลฎีกา ทั้งนี้ก็เพราะว่า ท่านประธานศาลฎีกานั้นเป็นทั้งประธาน ก.ต. เป็นทั้งประธาน ก.บ.ศ. ซึ่งจะต้องรับผิดชอบโดยตรงต่อรัฐสภา ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้ง โยกย้าย ให้คุณให้โทษตุลาการศาลยุติธรรม มีเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นบุคคลที่จะดำเนินการทางธุรการภายใต้การควบคุมดูแลกำกับของท่านประธานศาลฎีกา เพราะฉะนั้นท่านประธานศาลฎีกาจึงเป็นบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบในการบริหารงานทุกสิ่งทุกอย่างของศาลยุติธรรม กระผมจึงเห็นว่า ท่านประธานศาลฎีกาน่าจะเป็นคนนำความกราบบังคมทูล และน่าจะเป็นผู้ที่รับสนองพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตุลาการศาลยุติธรรม

เหตุผลที่ท่านทำนกรรมาธิการเสียงข้างมากไม่เห็นด้วย กระผมขอกราบเรียน
 เลยครั้นว่า เนื่องมาจากรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๑ กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ
 อ่านสั้น ๆ มาตรา ๒๓๑ รัฐธรรมนูญบัญญัติว่า “บทกฎหมายพระราชกฤษฎีกา และ
 พระบรมราชโองการ อันเกี่ยวกับราชการแผ่นดิน ต้องมีรัฐมนตรีลงนามรับสนอง
 พระบรมราชโองการ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้” มาตรานี้
 อยู่ในหมวดของคณะรัฐมนตรี อยู่ในหมวดของการบริหารก็บังคับว่า กฎหมายและ
 พระบรมราชโองการทุกอย่างนี้ต้องมีท่านรัฐมนตรีลงนามรับสนองนะครับ แต่ขอให้
 ท่านดูมาตรา ๒๑๔ ถ้าหากว่ามาตรา ๒๓๑ รวมถึงการโปรดเกล้าฯ ตุลาการ ไม่ว่าจะ
 จะเป็นตุลาการศาลปกครอง หรือว่าตุลาการศาลยุติธรรมแล้ว เหตุใดรัฐธรรมนูญ
 จึงบัญญัติมาตรา ๒๑๔ ไว้ว่า ประธานศาลปกครองสูงสุดนั้นให้ท่านนายกรัฐมนตรี
 เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ แต่ประธานศาลฎีกาไม่มีในรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ทำไมล่ะครับ ถ้าเมื่อเราจะใช้มาตรา ๒๓๑ เจตนารมณ์ของมาตรา ๒๓๑ นี้ รวมถึงการ
 โปรดเกล้าฯ ข้าราชการตุลาการ ไม่ว่าจะศาลปกครองหรือศาลยุติธรรม แล้วเหตุใด
 รัฐธรรมนูญจึงบัญญัติมาตรา ๒๑๔ ขึ้นอีก อันนี้เป็นข้อ่าคิดนะครับ กระผมจึงคิดว่า
 การที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้ศาลยุติธรรมแยกออกเป็นอิสระ แล้วไม่มีบัญญัติว่า ให้ท่าน
 นายกรัฐมนตรีนี้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานศาลฎีกา ซึ่งเป็น
 ประมุขของศาลยุติธรรม ก็หมายความว่า มาตรา ๒๓๑ นี้ไม่มีเจตนารมณ์ในการครอบคลุม
 ถึงการ โปรดเกล้าฯ หรือลงนามรับสนองพระบรมราชโองการของข้าราชการตุลาการ
 ศาลยุติธรรม อันนี้เป็นข้อ่าคิดนะครับ ที่กระผมเองก็ได้ดูเรื่องนี้มานานแล้ว แล้วก็คิดว่า
 มาตรา ๒๓๑ นี้ไม่ได้รวมถึง เพราะฉะนั้นการที่เราจะใส่ประธานศาลฎีกาลงนามรับสนอง
 พระบรมราชโองการให้ชัดเจนในมาตรา ๑๕ นี้ ก็ไม่น่าที่จะขัดมาตรา ๒๓๑ เพราะ
 เจตนารมณ์ของมาตรา ๒๓๑ นั้นไม่ได้รวมถึงการ โปรดเกล้าฯ ข้าราชการตุลาการ
 ศาลยุติธรรมด้วย นี่เป็นประเด็นที่ ๒

สรุปคือว่า กระผมเห็นว่าในประเด็นแรกในมาตรา ๑๕ นี้ควรจะระบุบุคคล
 ที่จะนำความขึ้นกราบบังคมทูลและรับสนองพระบรมราชโองการเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็น
 ท่านนายกฯ หรือท่านประธานศาลฎีกาก็ตาม ต้องระบุให้ชัดเจน ส่วนประเด็นที่ ๒

กระผมสงวนไว้ก็คือว่า กระผมเห็นว่า น่าจะเป็นท่านประธานศาลฎีกาในการลงนาม
รับสนองพระบรมราชโองการตามมาตรา ๑๘ ครั้น ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรมการ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้เกี่ยวข้อง ท่านผู้สงวนความเห็นก็ได้ชี้แจง
ไปแล้ว ทั้งความเห็นส่วนข้างน้อยของท่าน และความเห็นส่วนข้างมาก ผมจะขออ่าน
มาตรา ๒๓๑ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่พูดถึงเมื่อสักครู่นี้ให้เต็มที่สุด คือใน
มาตรา ๒๓๑ นี้รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เลยว่า “บทกฎหมาย พระราชหัตถเลขา และ
พระบรมราชโองการ อันเกี่ยวกับราชการแผ่นดิน ต้องมีรัฐมนตรีลงนามรับสนอง
พระบรมราชโองการ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้” ก็ในเมื่อ
ไม่ได้มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้ ผู้ที่มีหน้าที่จะนำความกราบบังคมทูล
และรับสนองพระบรมราชโองการตามกฎหมายและตามรัฐธรรมนูญก็ควรจะเป็น
ผู้ที่มีหน้าที่นั้น แต่ทว่าเนื่องจากความไม่แน่นอน ความไม่แน่ใจของผู้ร่างและใน
คณะกรรมการเราก็เห็นว่า ผู้ใดมีหน้าที่ก็ไปทำหน้าที่ตรงนั้นตามบทบัญญัติของ
กฎหมายฉบับนี้และตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ เหตุผลที่ความเห็นส่วนข้างน้อยคือ
คุณสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ นั้นก็มีหลายคนในที่ประชุมคณะกรรมการตอนนั้น
ก็รู้สึก ว่า เห็นด้วยว่า ควรจะเป็นประธานศาลฎีกา เพราะท่านรับผิดชอบ แล้วศาลก็
แยกออกเป็นอิสระจากทางฝ่ายบริหารแล้ว แต่ในเมื่อตามรัฐธรรมนูญฉบับเดียวกันนี้
ในมาตรา ๒๓๑ ไม่ได้มีบทบัญญัติยกเว้นเอาไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ให้ประธานศาลฎีกา
ก็จึงเห็นว่า ไม่จำเป็น หรือไม่จำเป็นจะต้องใส่ให้ชัดว่า เป็นนายกรัฐมนตรีหรือเป็นประธาน
ศาลฎีกา จึงเว้นว่างเอาไว้แบบนี้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ยืนยันอันอยู่ใหม่ครับ ผู้สงวน

นายสุประคิชฐ์ หุดะสิงห์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน

ท่านประธานฯ ครับ กระผมเห็นว่า ถ้าเมื่อเขียนกฎหมายอย่างนี้คงจะไม่ขัดแย้ง อาจจะมีการตีความกันได้ว่า ใครจะเป็นผู้นำขึ้นทูลเกล้าฯ กระผมคิดว่า จะต้องใส่ไว้ให้ชัดเจนว่า บุคคลไหนที่มีหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้ กระผมขอยืนยันครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกษม

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมาธิการ) : ท่านผู้เป็นประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม กรรมาธิการ ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ต่อที่ประชุมนี้ว่า ในประเด็นที่สงวนคำแปรญัตติมาตรา ๑๕ ของท่านกรรมาธิการผู้ทรงเกียรติ นั้น ในที่ประชุมกรรมาธิการก็ได้ได้เสียงกันมากท่านประธานฯ ครับว่า ใครจะเป็นผู้รับสนองฯ ก็มีความเห็นโดยรวมน่า ถ้าเป็นประธานศาลฎีกาก็น่าจะเหมาะสม แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ได้พิเคราะห์กันแล้วว่า เสียงข้างมากยึดรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๑ ที่ว่านั่นเป็นหลัก รัฐธรรมนูญที่ว่านั่นน่าจะเป็นทบัญญัติทั่วไปและเป็นหลักการในการบริหารราชการแผ่นดินโดยรวม ทั้งนี้ก็เพราะว่า ถ้าไม่มีบทบัญญัติเป็นอย่างอื่นไว้ ในรัฐธรรมนูญนี้ว่า ให้ผู้ใดรับสนอง ให้ผู้ใดนำความกราบบังคมทูลนั้น น่าจะต้องเป็นรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีเท่านั้น ประเด็นจึงได้ข้อสรุปอย่างนี้ แต่ท่านประธานฯ ครับ ในกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีเฉพาะมาตรา ๑๕ เท่านั้น กรณีนำความกราบบังคมทูลนั้น ยังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ กรณีโอนกลับเข้ารับราชการ บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการไปรับราชการทหารแล้วกลับมา ยังบัญญัติไว้ในมาตรา ๕๓ เรื่องการแต่งตั้งคณะตุลาการ เพราะฉะนั้น ๓ มาตรา ที่กระผมกราบเรียนต่อท่านประธานฯ นั้นก็ไม่ได้บัญญัติ โดยนำความ ไว้ เราเห็นว่า คงไว้ตามเดิม คือ ให้นำความกราบบังคมทูลนั้นเป็นถ้อยคำกลาง ๆ แต่ผู้ที่นำความกราบบังคมทูลนั้นน่าจะเป็นงานธุรการของฝ่ายสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเพื่อความกราบบังคมทูล คือ ผ่านท่านนายกรัฐมนตรีรับสนองฯ ไป น่าจะเป็นเรื่องที่เหมาะที่สมในบ้านเมืองนี้ ท่านประธานฯ ครับ ด้วยเหตุผลดังนี้จึงได้คงไว้ตามร่างเดิม ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เรื่องนี้ค่อนข้างจะเป็นปัญหาเทคนิคทางกฎหมาย นะครับ ในฐานะที่เป็นผู้รู้คนหนึ่งก็อยากจะขออนุญาตชี้แจง อย่างคิดว่าเข้าข้างฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งเลย หลักก็มีอยู่ว่า ใครเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ คนนั้นก็เป็นคนนำความกราบบังคมทูลแยกกันไม่ได้ จะให้คนหนึ่งนำความกราบบังคมทูลแล้วอีกคนหนึ่งลงนามรับสนองพระบรมราชโองการไม่ได้ เพราะคนลงนามรับสนองพระบรมราชโองการคือคนที่จะต้องรับผิดชอบต่อพระมหากษัตริย์ และต่อสาธารณชนทั่วไป เพราะฉะนั้นเขาก็ต้องเป็นคนนำขึ้นกราบบังคมทูล หลักที่ ๒ ก็คือว่า อะไรรู้แล้วแต่ที่รัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดไว้เป็นพิเศษก็ต้องมีรัฐมนตรีคนหนึ่งหรือนายกรัฐมนตรีเป็นคนลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ จะเห็นว่าในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนไว้ในหลายแห่งที่ให้คนอื่นซึ่งไม่ใช่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นคนลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ เช่น ในกรณีแต่งตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาก็เขียนไว้ชัดเจนว่า ประธานวุฒิสภาเป็นคนลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ ในกรณีเช่นนั้นประธานวุฒิสภาก็จะเป็นคนนำความกราบบังคมทูลแล้วก็ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการพร้อมกันขึ้นไป นี่ก็เป็นหลักที่ใช้ยึดถือแล้วก็เป็นหลักของรัฐธรรมนูญต่อไป ซึ่งอาจารย์วิษณุ ซึ่งเชี่ยวชาญในเรื่องนี้นั่งอยู่ตรงนี้นั้นคงจะพอช่วยอธิบายให้สมาชิกฯ ฟังได้ อาจารย์วิษณุช่วยหน่อย ปัญหาว่าเมื่อรัฐธรรมนูญไม่ได้เขียนไว้เป็นอย่างอื่นกฎหมายจะมาเขียนให้ประธานศาลฎีกาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ หรือให้นำความกราบบังคมทูลโดยไม่ต้องลงนามรับสนองพระบรมราชโองการได้หรือไม่ เชิญอาจารย์ครับ

นายวิญญู เครืองาม : กราบทูลเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เข้าใจว่าปัญหานี้เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการค้าเนิการ ๒ อย่าง อย่างแรกก็คือ การส่งเรื่องหรือเสนอเรื่องขึ้นไปเพื่อให้ทรงลงพระปรมาภิไธย ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่ง กับอีกเรื่องหนึ่งหรืออีกขั้นตอนหนึ่งก็คือ ขั้นตอนของการลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ เมื่อเรื่องได้กลับลงมาแล้ว ซึ่งโดยมากคนทั่วไปมักจะนึกว่า ๒ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนเดียวกันแต่ต้องแยก การที่จะเสนอเรื่องขึ้นไปให้ทรงพิจารณาและทรงลงพระปรมาภิไธย นั้น ผู้ใดหรือหน่วยงานใดที่กฎหมายกำหนดไว้ก็สามารถทำได้ แต่การลงนามรับสนองพระบรมราชโองการนั้นไม่มีทางอื่นต้องเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า การลงนามรับสนองพระบรมราชโองการในบทกฎหมาย พระราชหัตถเลขาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินหรือการปกครอง จะต้องเป็นเรื่องของรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการเท่านั้น เว้นแต่รัฐธรรมนูญจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น หมายความว่า จะไปบัญญัติเป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัติไม่ได้ ถ้าจะบัญญัติเป็นอย่างอื่นก็ต้องบัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้ แล้วก็เคยมีมติคณะรัฐมนตรีไว้ว่า ที่รัฐธรรมนูญบอกเอาไว้ให้รัฐมนตรีลงนามรับสนองฯ นั้นแปลว่า นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีอื่นจะไปลงนามรับสนองฯ เข้าด้วยไม่ได้ ส่วนที่ว่า “เว้นแต่รัฐธรรมนูญจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น” ก็มีตัวอย่างเช่น เมื่อเวลาจะตั้งประธานองคมนตรี รัฐธรรมนูญก็บัญญัติว่า ให้ประธานรัฐสภาเป็นคนลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ ก็เข้าใจกันโดยปริยายว่าเมื่อประธานรัฐสภาต้องรับสนองฯ ประธานรัฐสภาก็จะต้องเป็นคนส่งเรื่องขึ้นไปเอง จะให้คนอื่นส่งแล้วลงมาให้ประธานรัฐสการับสนองฯ คงไม่ได้ นี่ก็เป็นตัวอย่างหนึ่งที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น หรืออย่างกรณีตั้งองคมนตรี รัฐธรรมนูญก็บัญญัติว่า ให้ประธานองคมนตรีเป็นคนลงนามรับสนองฯ ก็แปลว่า ประธานองคมนตรีจะต้องเป็นคนเสนอเรื่องขึ้นไป เมื่อโปรดเกล้าฯ แล้ว ประธานองคมนตรีก็จะรับสนองฯ หรือในกรณีของการที่บัญญัติเป็นอย่างอื่นก็เช่น การรับสนองฯ เรื่องตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรฐสภา ตั้งประธานหรือกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งกรรมการหรือประธานกรรมการเลือกตั้ง ตั้งตุลาการหรือประธานตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เหล่านี้รัฐธรรมนูญบัญญัติเป็นอย่างอื่นทั้งสิ้นว่าให้ประธานวุฒิสภาเป็นคนลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ คือพูดถึงขั้นตอนที่ ๒ แต่ไม่พูดถึง

ขั้นตอนที่ ๑ แต่ที่แปลกกันว่า เมื่อต้องทำขั้นตอนที่ ๒ ก็ให้ช่วยทำขั้นตอนที่ ๑ เสียด้วย คือเป็นคนเสนอเรื่องขึ้นไป เมื่อรับกลับมาก็มีรับสนองฯ แต่ปัญหาเกิดขึ้นที่หนึ่งครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในกรณีของเลขาธิการ ป.ป.ช. เพราะว่า ในพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ป.ป.ช. นั้นได้บัญญัติเอาไว้ว่า เมื่อเห็นสมควรกำหนดใครเป็น เลขาธิการ ป.ป.ช. แล้วให้ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เสนอเรื่องไปกราบบังคมทูลเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยแต่งตั้ง หยุดอยู่แค่นั้น เพราะฉะนั้น เมื่อตอนที่จะมีการแต่งตั้งคุณก้านรงค์ จันทิก เป็นเลขาธิการ ป.ป.ช. ท่านประธาน ป.ป.ช. ก็ได้หารือกับกระผมว่าจะทำอย่างไร ใครจะเป็นคนส่งเรื่องขึ้นไป ถ้าตอบก็คือว่า เมื่อกฎหมายบัญญัติว่า ให้ประธานส่ง ประธานก็ต้องส่ง ตามข้อไปว่าเมื่อทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้วใครจะรับสนองฯ ก็เห็นตรงกันว่าท่านประธาน ป.ป.ช. รับสนองฯ ไม่ได้ เพราะว่ารัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ประธาน ป.ป.ช. รับสนองฯ ก็ต้องมาที่นายกรัฐมนตรีรับสนองฯ ท่านนายกฯ ก็จะตามขึ้นมาทันทีว่า ตอนส่งขึ้นไปท่าน ไม่เคยรู้เรื่อง แล้วตอนกลับลงมาทำไมถึงได้แวะมาให้ท่านเป็นคนลงนามรับสนองฯ ก็หารือ กันว่าถ้าอย่างนั้นท่านประธาน ป.ป.ช. ก็ช่วยรับสนองฯ เสียด้วยเลยได้ไหม ส่งขึ้นไปแล้วก็ รับกลับ ท่านบอกว่า ไม่ได้ เพราะฯ ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็ถูกต้องของท่าน ในที่สุด ก็เสียดายทางออกด้วยการว่า ก็ให้ท่านประธาน ป.ป.ช. เ็นผู้นำความกราบบังคมทูลแต่ ไม่ต้องส่งตรงเข้าไปถึงในวังหรือ ลงชื่อแล้วก็ส่งมาที่ท่านนายกฯ แล้วท่านนายกฯ ก็จะนำ ความกราบบังคมทูลให้เหมือนกับเป็นตัวแทนของท่านประธาน ป.ป.ช. ซึ่งก็ไม่ขัดอะไรใน กฎหมาย แล้วพอโปรดเกล้าฯ เสร็จก็กลับลงมา ท่านนายกฯ ก็ลงนามรับสนองฯ ตามรัฐธรรมนูญ ก็จะจบไปแค่นั้น ซึ่งวิธีปฏิบัติก็ทำกันอยู่อย่างนี้ ก็ดูจะคลี่คลายปัญหาไปได้ ก็ขอกราบเรียนไว้อย่างนั้นครับ ถ้าหากว่าจะกำหนดในกฎหมายจะต้องเขียนให้ชัดเจนว่า จะพูดถึงขั้นตอนเสนอขึ้นไปหรือขั้นตอนรับสนองฯ ขั้นตอนเสนอขึ้นไปนั้นเขียนอย่างไรก็ เขียนได้ แต่ขั้นตอนรับสนองฯ นั้นเขียนอย่างไรก็ได้ ถ้าหากว่าไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ครับผม

๒๓

ว. ๑๔ (ส.ทั่วไป)

นนทพร ๑๒/๑

ประธานวุฒิสภา : ครับ กงพอเข้าใจกันแล้วนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับคำสงวนคำแปรญัตติหรือไม่ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๔๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๘ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย ๔๑ ไม่เห็นด้วย ๕๘ เป็นอันกันไปตามคณะกรรมการเสียงข้างมาก เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ถึงมาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ การสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ และการคัดเลือกพิเศษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ การพ้นจากตำแหน่ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข ตามใบแก้ที่เสนอต่อที่ประชุม มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม กรรมการ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ในที่ประชุมด้วย ในมาตรา ๓๗ ที่แก้ไขถ้อยคำวรรคสองที่เพิ่มขึ้นใหม่ บรรทัดที่ห้า ถ้อยคำที่ว่า “ส่งไปประกาศยังศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค และศาลชั้นต้น” คำว่า “แล้วแต่กรณี” ขอความกรุณาตัดออกครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มีกรรมการของสงวนความเห็น เชิญผู้สงวน

LIRT

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมาธิการ) : ท่านผู้เป็นประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม กรรมาธิการผู้สงวนความเห็น ขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานฯ ว่า ในมาตรา ๓๘ นี้ โดยหลักแล้วต้องขออนุญาตย้อนไปคู่รัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๔ (๓) รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๔ (๓) ที่ว่านั้นได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการให้มี
คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมในรูปแบบใหม่ ถ้าจะเรียกว่า เป็นกรรมการศาลยุติธรรม
หรือเรียกสั้น ๆ ว่า ก.ต. นั้น เป็น ก.ต. เปิดก็น่าจะถูกต้อง เพราะที่ผ่านมานั้นเป็น ก.ต. ปิด
ก.ต. ปิดในที่นี้หมายถึงวุฒิสภานั้นมีสิทธิเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเข้าไปเป็น ก.ต. ด้วย
๒ ท่าน วุฒิสภามีสิทธิเลือกเข้าไป ๒ ท่านนั้นจะกำหนดหลักเกณฑ์อันสำคัญยิ่งยวดไว้
ประการเดียวครับท่านประธานฯ ว่า ห้ามบุคคลที่เป็น หรือเคยเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการไป
เป็น ก.ต. ผู้ทรงคุณวุฒิที่วุฒิสภาจะเลือก -----

นอกนั้นก็เก็บบัญญัติให้คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเป็นไปตามร่าง พ.ร.บ. นี้
 ร่าง พ.ร.บ. นี้ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ ได้ตัดบุคคลต่าง ๆ ที่จะเข้ามาเป็น ก.ต.
 ผู้ทรงคุณวุฒิที่วุฒิสภายะเลือก ๒ ท่านนั้นหลายประการครับ ท่านประธานฯ ครับ
 ยกตัวอย่างเช่น ในมาตรา ๓๕ (๒) ไม่เป็นบุคคลตามมาตรา ๖๐ (๕) หรือ (๖)
 นั้นแปลว่า บุคคลที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการ
 การเมือง และสิ่งอื่น ๆ ใน (๖) นั้น ๒ - ๓ ประการครับ ซึ่งถ้าวุฒิสภายะเลือกแล้วนั้นไม่
 สามารถจะเลือกได้ หรือบุคคลที่เป็นกรรมการตามองค์กรต่าง ๆ นั้น ถ้าเลือกแล้วไม่
 สามารถจะเลือกได้ โดยเฉพาะ (๖) ไม่เป็นทนายความ เป็นข้าราชการตำรวจ หรือ
 ข้าราชการอัยการ หรือ (๘) ไม่เป็นที่ปรึกษา ลูกจ้าง ทั้งหลายทั้งปวง เมื่อบัญญัติใน
 มาตรา ๓๕ ลักษณะต้องห้ามมาอย่างนี้แล้ว ก็มองภาพในทางปฏิบัติว่า ก.ต. ผู้ทรงคุณวุฒิ
 ที่วุฒิสภายะเลือก ๒ ท่านนั้นจะได้บุคคลจากประเภทไหนมาเป็น ก็แสดงว่า จะปิดช่องทาง
 ไปเสียหมด ท่องทางจะแคบลง จะหาผู้ทรงคุณวุฒิที่จะไปเป็น ก.ต. ในส่วน ก.ต. เปิดนั้น
 น่าจะลำบากมากขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้เสนอทางออกไว้ในการสงวนคำแปรญัตติ
 ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตกราบเรียนว่า จะเป็นทางออกทางหนึ่ง สมมติว่า วุฒิสภา
 แห่งนี้เลือก ก.ต. ผู้ทรงคุณวุฒิเข้าไปแล้ว แต่ท่านผู้นั้นยังอยู่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองก็
 ไม่สามารถจะเป็นได้ แต่ในบทเฉพาะกาลมาตราท้ายของร่าง พ.ร.บ. นี้ คนที่สอบเป็น
 ผู้พิพากษานั้น ถ้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองก็ไปลาออก แล้วก็มาเป็นผู้พิพากษาได้
 เพราะฉะนั้นถ้าเรามองแล้วจะสวนทางกัน ก็เหตุไฉนถ้าวุฒิสภายะเลือก บังเอิญคนนั้น
 เป็นสมาชิกพรรคการเมืองก็เปิดโอกาสให้เขาไปลาออกเสียภายใน ๑๕ วัน ซึ่งกฎหมาย
 ก็มีหลักเกณฑ์ท่านองนี้ไว้มากมายหลายประการหลายสิบฉบับ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผล
 ย่อ ๆ สรุปท่านประธานฯ ครับ แต่ที่กรรมการหลายท่านกังวลจะอยู่ในมาตรา ๓๕ (๖)
 คือไม่เป็นทนายความ ข้าราชการตำรวจหรือข้าราชการอัยการ ท่านมองว่าบุคคล ๓
 ประเภทนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับพรรคคิตี ไม่สมควรจะมาเป็น ก.ต. ผู้ทรงคุณวุฒิ มองว่า
 การเกี่ยวข้องนั้น กระผมไม่อยากจะพูดว่าบุคคลเหล่านี้เข้าไปเป็น ก.ต. แล้วจะไปสร้าง
 อิทธิพลครอบงำข้าราชการฝ่ายตุลาการนั้นไม่มีทางเป็นไปได้ ถ้าเข้าไปประพฤติตัวไม่ดีก็ถูก

ถอดอนตามมาตรา ๔๒ นี้ หรือว่าเป็นทนายความแล้ว ถ้าวุฒิสภาลือก เป็นตำรวจ เป็น
 อัยการ ถ้าวุฒิสภาลือก ถันเขาประสงค์จะเป็น ไปลาออกจากพวกนี้เสีย เขาก็จะมีโอกาส
 ไปเป็นได้ แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ ท่านประธานฯ ครับ มองว่าจะไม่มีคนพวกนี้เข้าไปลา
 ออกจากการประกอบอาชีพนี้ไปเป็น ก.ต. ผู้ทรงคุณวุฒิในส่วนนี้ แต่ผู้ที่มีอาชีพธุรกิจค้าขาย
 ถันลือกไปแล้ว ถันเปิดโอกาสให้เขาลาออกเสียถัน่าจะทำได้ กระทบจึงขอเสนอคำแปรญัตติ
 เป็นมาตรา ๓๘ ทวิ ด้วยถัน้อคำที่ว่า มาตรา ๓๘ ทวิ ขออนุญาตกรบเรียนว่า “ผู้ซึ่งได้รับ
 เลือกจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๓)
 ผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘ ต้องลาออกจากการที่เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้าม
 หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าคนได้เลิกประกอบอาชีพใด ๆ ถันมีลักษณะต้องห้าม
 ดังกล่าวแล้วต่อประธานศาลฎีกาภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเลือกจากวุฒิสภา” ปัญหา
 จะมีต่อเนิดหน้อยท่านประธานฯ ครับว่า ถันเลือกแล้วสิบห้าวันเขาไม่ลาออกจะเกิดปัญหา
 ไหม ปัญหาอาจจะมีท่านประธานฯ ครับ แต่ถันไม่ลาออกจริง ๆ ถันท่านผู้นั้นหนอยอยู่
 ประธานศาลฎีกาก็ไม่ประกาศชื่อ ในวรรคถัดไปก็เป็น ก.ต. ผู้ทรงคุณวุฒิตรงนี้ไม่ได้ท่าน
 ประธานฯ ครับ เพราะถันนั้นด้วยเหตุผลที่กระทบกรบเรียนถัน ถันเปิดช่องมาตรา ๓๘ ทวิ
 ไว้ มีแต่ส่วนดีไม่ถัน่าจะมีส่วนเสีย เพราะถันนั้นกระทบกรบเรียนต่อที่ประชุมนี้ได้โปรด
 พิจารณา ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ปัญหานี้เราได้พิจารณากันมากพอสมควร เพราะเหตุที่ว่าเป็นหลักการใหม่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยมี ก.ต. จากวุฒิสภาส่งเข้าไปร่วมตามที่มิบบัญญัติอยู่ในมาตรา ๑๖ (๓) นั้น ที่นี้ผู้ที่เข้าไปร่วม หรือผู้ที่ทางวุฒิสภาจะส่งเข้าไปร่วมเป็น ก.ต. นั้น ได้กำหนดลักษณะ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามไว้ในมาตรา ๑๘ ดังที่ท่านผู้แปรญัตติได้เรียนชี้แจงไปโดยละเอียดแล้ว เรามองอีกแง่หนึ่งครับ จริงอยู่ ถ้าอย่างนั้นจะรู้สึกทำให้เกิดความลำบาก เพราะคนนั้นก็ต้องห้าม คนนี้ก็ต้องห้าม เพราะฉะนั้นท่านผู้แปรญัตติจึงหาทางออกให้ ซึ่งเป็นทางออกที่ดีทางหนึ่งเหมือนกัน แต่จะมีปัญหาตามมา เพราะอะไรครับ เพราะเหตุที่ว่า ถ้าผู้ที่ต้องห้ามนั้นลาออก หรือถ้าไม่ลาออกตั้งที่ท่านผู้แปรญัตติคือคุณเกษมเอง ได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ ประธานศาลฎีกาก็ไม่ประกาศ ท่านผู้นั้นก็ไม่ได้เป็น ก.ต. แล้วก็ทำอย่างไรครับ จะต้องเลือกกันใหม่โดยทางวุฒิสภาจะต้องเสนอเข้าไปใหม่ จริงอยู่ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ นั้นมีมากมายประหนึ่งว่าจะหาใครมาเป็นก็ไม่ได้ ด้วยเหตุที่ท่านผู้แปรญัตติเอาไว้ก็หาทางออกไว้ให้ตั้งที่ว่า แต่เราน่าจะอีกประการหนึ่งครับ ประการที่ว่า ถ้าสมมติท่านเกษมซึ่งเป็นทนายความ ท่านจะไปเอาใบอนุญาตว่าความคืนเนติบัณฑิยศาล หรือสภานายความ แล้วก็เลิกประกอบอาชีพทนายความเสีย แล้วก็มาเป็น ก.ต. ในฐานะที่ท่านเป็นข้าราชการตำรวจ สมมติต่อไปนะครับ หรือข้าราชการอัยการ ถ้าเพื่อท่านลาออกจากตำรวจหรือลาออกจากอัยการท่านก็อาจจะมาเป็นได้ตามคำแปรญัตติ แต่โปรดคำนึงที่เราคำนึงกันมากก็คือว่า ผลประโยชน์ตอบแทนของ ก.ต. นั้นมีเป็นเพียงเบี้ยประชุมเท่านั้นแล้วเบี้ยประชุมก็เกินเพียงคู่เหมือน ๘,๐๐๐ บาท หรือ ๑๐,๐๐๐ บาท ก็สุดแล้วแต่ที่จะกำหนดหรือมีกฎหมายกำหนดเอาไว้วันครับ ในขณะที่ถ้าเพื่อท่านยังรับราชการตำรวจหรือรับราชการอัยการอยู่ เงินเดือนเป็นหมื่นเป็นแสน เช่นเดียวกันกับพวกบรรดานักธุรกิจทั้งหลายซึ่งอาจจะมีผลประโยชน์ตอบแทนมากมาย ต้องการอุดมคติ อาจจะเข้ามาเป็น ก.ต. มารับเบี้ยประชุมเพียง ๘,๐๐๐ บาท เราก็กำนึงถึงในด้านปฏิบัติที่แท้จริงว่า ถึงแม้จะเปิด

๓๒

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

สร้อยญา ๑๔/๒

ทางออกเอาไว้ให้ ซึ่งผมเองเป็นผู้สนับสนุน ก.ค. เติบโตมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว แต่ในทางปฏิบัติที่แท้จริงจะก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้เหมือนกัน สำหรับคำแปรญัตติของเลขานุการ คณะกรรมาธิการ ผมอยากจะขอให้รองเลขาธิการซึ่งเป็นกรรมาธิการ แล้วก็เป็นผู้ที่จะต้องศึกษา รับราชการต่อไปช่วยชี้แจงในรายละเอียดด้วยครับ เชิญคุณเจริญ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านสมาชิกฯ จะแสดงความเห็นอะไรไหมครับ
เชิญคุณเจริญ

- ๑๕/๑

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กรรมาเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพครับ กระผม จรัญ ภักดีธนากุล ในฐานะรองเลขานุการคณะกรรมการ ความจริง
ข้อสงวนของท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยนั้น ไม่ได้สร้างปัญหาอะไรมาจนกระทั่ง
กระผมมองในแง่ของกรณีทีบุคคลที่จะเข้าไปเป็น ก.ต. ท่านจะไปเหมือนกับไปเป็น
ผู้ปกครองผู้พิพากษาทั่วประเทศ เป็นผู้ที่มี ต้องเรียกว่า ผู้พิพากษาที่จะต้องให้ความเคารพ
นับถือ แล้วก็เกรงอกเกรงใจพอสมควร ทีนี้ถ้าท่านยังมีลักษณะเป็นคุณสมบัติไม่ครบก็ดี
หรือว่ามีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งออกแบบไว้เพื่อที่จะกันไม่ให้คนที่เกี่ยวข้อง
กับคดีความในศาล ทีผู้พิพากษาท่านจะต้องพิจารณาพิพากษาคดีให้เป็นไปโดยเที่ยงธรรม
ถ้าบุคคลเหล่านั้นเข้ามาเป็น ก.ต. ก็อาจจะทำให้ทั้งตัวท่านผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีเรื่องนั้น
เอง หรือว่าคู่ความฝ่ายตรงข้ามอาจจะหวั่นไหว แล้วก็ไม่ค่อยมั่นใจในระบบได้ เพราะฉะนั้น
ก็ต้องกรทที่จะทำให้ชัดเจนเลยว่า บุคคลที่จะเข้ามาเป็น ก.ต. นี้ต้องปรากฏชัดตั้งแต่ต้นว่า
ไม่ใช่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องในทางอรรถคดี หลักการที่ต้องการความชัดเจนอย่างนี้จะทำให้
เกิดความมั่นใจของคู่กรณีที่เกี่ยวข้องในคดีความต่าง ๆ แล้วก็รวมทั้งผู้พิพากษาทั่วประเทศ
ได้ด้วย แต่ว่าเหตุผลที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ ความหวั่นเกรงว่า ถ้าเราไม่เขียนคุณสมบัติไว้
ให้ชัดก่อนทีวุฒิสภาท่านจะพิจารณาเลือก โดยปล่อยให้ท่านวุฒิสภาท่านเลือกบุคคลใด
ไปก่อนก็ได้ แล้วถ้าบุคคลนั้นมีลักษณะต้องห้ามอย่างไรก็ไปลาออกภายใน ๑๕ วัน ตาม
ข้อเสนอของท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อย อาจจะเกิดปัญหาว่า ท่านผู้ที่ได้รับเลือกจาก
วุฒิสภาไปแล้ว ท่านอาจจะเห็นไม่ตรงกันกับความเห็นของคนทั่วไป ท่านอาจจะเห็นว่า
ท่านไม่เข้าลักษณะต้องห้าม แล้วท่านก็ไม่ลาออกจากตำแหน่งทีไม่เหมาะไม่ควรเหล่านั้น
ปัญหาทีจะเกิดขึ้นได้ ท่านเจ้าของความเห็นทีให้สงวนไว้แล้วทีเสนอให้มิทางเลือกให้ลาออก
ได้ ท่านก็เรียนชี้แจงไปแล้วว่า ในกรณีเช่นนั้นทางท่านประธานศาลฎีกา ทีสามารถทีจะ
ไม่นำรายชื่อบุคคลดังกล่าวไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ แต่ว่าทางกระผมก็คิดว่า
กระบวนการอย่างนั้นไม่น่าจะทำให้เกิดขึ้น เพราะถ้าเราขอมให้กระบวนการอย่างนั้นเกิดขึ้นได้
ก็หมายความว่า เรากำลังจะสร้างระบบตรวจสอบขึ้นมาซ้อนมติของวุฒิสภา ถ้าวุฒิสภา
ลงมติเลือกนาย ก เข้าไปแล้ว ท่านประธานศาลฎีกาท่านก็ไปสร้างระบบตรวจสอบซ้อน

ขึ้นมา แล้วถ้าเห็นว่าคุณสมบัติไม่ถูกต้อง ไม่อะไร ท่านก็ไม่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ก็จะเกิดความขัดแย้งแล้วเผชิญหน้ากันในระหว่างสถาบัน ในระหว่างองค์กร ซึ่งไม่น่าจะ
ต้องให้เกิดขึ้น

นอกจากนั้นถ้าสมมติว่า เราจะยอมรับระบบนั้นได้ ให้ท่านประธานศาลฎีกาตรวจสอบคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่ทางวุฒิสภาเลือกไปแล้วได้ ก็ยังมีปัญหาอยู่ว่า ถ้าท่านประธานศาลฎีกาตรวจสอบแล้ว และก็เห็นว่ามิได้มีลักษณะต้องห้าม แล้วไม่นำไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา ถึงแม้วุฒิสภาจะเห็นชอบด้วยก็จะต้องดำเนินการเลือกกันใหม่ ให้เป็นที่เสียเวลา และช่วงเวลาที่ซึ่งขาดการทำงานของ ก.ต. ก็จะยาวนานขึ้น เพราะว่า ถ้าไม่มีองค์ประกอบของ ก.ต. ผู้ทรงคุณวุฒิทางฝ่ายวุฒิสภาแล้วก็จะไม่ครบองค์ประกอบของ ก.ต. ที่จะทำงานได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดเห็นด้วยความเคารพว่า เราเขียนเอาไว้ให้ชัดเจนตั้งแต่ตอนต้นก่อนที่วุฒิสภาท่านจะเลือกให้แน่นอนเลยว่าคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเป็นอย่างไร ปัญหาต่าง ๆ จะได้ไม่เกิด แล้วการเขียนอย่างนี้ก็จะสอดคล้องกับระบบการตรวจคัดคนเข้าสู่ตำแหน่งของระบบศาลยุติธรรมอยู่แล้ว การตรวจคัดคนผู้สมัครเข้าเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษาที่ดี การกำหนดวิเคราะห์คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามของคนที่จะเป็นคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมฝ่ายของศาลเองก็ดี ก็มักจะดูในคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ในขณะที่เลือก ในขณะที่จะตรวจสอบนั้น ไม่ได้มีส่วนไหนเลยที่เคยใช้ระบบให้เลือกกันไปก่อน ตั้งกันไปก่อน แล้วถ้ามีลักษณะต้องห้ามก็มาลาออก เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อยอมรับตามข้อสงวนของท่านกรรมการฝ่ายข้างน้อยแล้วทบทวนผู้ติดตรงนี้จะกลายเป็นลักษณะที่ต้องเรียกว่า ข้อยกเว้นจริง ๆ ของระบบทางศาลยุติธรรมครับ

ประธานวุฒิสภา : ถ้ามเป็นความรู้ึนึดเออะ เราห้ามใน (๘) ไม่เป็นกรรมการ ที่ปรึกษา พนักงาน ลูกจ้าง หรือดำรงตำแหน่งใดในรัฐวิสาหกิจ แต่ห้ามห้ามภาคเอกชนใช้ใหม่ ขอมให้ภาคเอกชนเข้ามา ทำไม่ถึงห้ามรัฐวิสาหกิจ ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอื่น ใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งกรรมการตุลาการเป็นประธานบริษัทก็ไม่ได้กระทบกระเทือน ห้ามห้าม แต่ทำไมห้ามรัฐวิสาหกิจ ก็เหมือนกัน แปลก

อีกอันหนึ่งที่ยากหาหรือกรรมการว่า เวลาเลือก ก.ต. ของฝ่ายศาลใช้เวลา ๖๐ วัน แต่เลือก ก.ต. ของฝ่ายวุฒิสภาใช้เวลา ๔๕ วัน เราพบแล้วว่า ๔๕ วัน ทำไม่กัน ที่นี้กำลังเลือก กกต. ๔๕ วัน วันนี้เราต้องยกเว้นข้อบังคับเพื่อที่จะตั้งกรรมการไปตรวจสอบ

คุณสมบัติ และเหลือเวลาอีกนิดเดียว ไม่นาน ถ้ายังต่อไปวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งเขาคงใช้เวลานานกว่าปัจจุบันด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้น ๔๕ วันจะเป็นปัญหาสำหรับเขามาก ทำไมไม่ให้เขา ๖๐ วันเท่ากัน มาตรา ๑๘

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ มาตรา ๑๘ ผมเข้าใจว่า เป็นเรื่องที่ประธานศาลฎีกาแจ้งให้ประธานวุฒิสภาทราบภายใน ๔๕ วันก่อนวันครบกำหนด กับภายใน ๔๕ วันเมื่อว่างตำแหน่ง แต่ว่าการจะเลือกนั้นเป็นไปตามระเบียบที่ประธานวุฒิสภากำหนด

ประธานวุฒิสภา : ระยะเวลาที่ไม่ใช่บังคับกับวุฒิสภา เท่าไรก็ได้ อย่างนั้นใช่ไหม ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับคำสงวนคำแปรญัตติของกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยหรือไม่ เจริญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อย รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๒๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เสียงข้างมากไม่เห็นด้วยนะครับ เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ คณะกรรมาธิการตัดออก
 ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกาะหลักครับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ ผม พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ ผมขอความกรุณาท่านประธานฯ สักนิดว่า
 มาตราที่ตัดออกมีเหตุผลจริง ๆ อย่างไรบ้าง เพราะว่า เข้าใจว่ามาตรานี้เป็นมาตราซึ่งให้มี
 สิทธิร้องเรียน หรือว่าให้มีสิทธิที่จะทักท้วงได้ ให้มีการอุทธรณ์ได้ทำนองนั้น ที่นี้ตัดออก
 ไปแล้วมีเหตุผลอย่างไร ผมขอความกรุณาด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ
 ที่เคารพและท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ก่อนที่เราจะตัดมาตรา ๕๑ ออกนี้ เราก็คิดแล้วคิดอีก
 ทบทวนอยู่หลายครั้งหลายหน เพราะเหตุที่ว่า ในพระราชบัญญัติจัดตั้งและวิธีพิจารณาคดี
 ของศาลปกครองนั้น ยกเว้นมติ ก.ต. จะไปฟ้องศาลปกครองไม่ได้นะครับ ที่นี้ถ้าหากว่า
 ตามมาตรา ๕๑ ใช้คำว่า อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา แล้วกัมติที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาอาจจะ
 พิจารณาลับมติของ ก.ต. ได้ ประการแรก ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการ
 บริหารงานบุคคล เรื่องนี้เป็นเรื่องของการบริหารงานบุคคล ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีหน้าที่
 ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีและให้คำพิพากษาศาลฎีกามีมาตรฐาน มีบรรทัดฐานที่จะ
 อ้างอิงต่อไปได้ อันนั้นเป็นเหตุผลประการที่ ๒ เพราะฉะนั้นเราจึงสรุปว่า ตามที่เขียน
 บทบัญญัติเอาไว้ บทบัญญัติเขียนว่า “ผู้ใด” ด้วยซ้ำไป แล้วก็พิจารณาถึงว่าในทางปฏิบัติ
 เท่าที่เคยมีมานั้น ถ้าผ่่อื่นดันคำว่า “ผู้ใด” ก็อาจจะหมายความว่า ใครก็แล้วแต่ถึงแม้จะ
 ไม่ใช่ข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการฝ่ายตุลาการก็อาจจะร้องได้ อย่างสมมติในครั้ง
 สมมติเป็นตัวอัยการพิพากษา ตัวอย่างนี้เป็นความจริงและเราไม่ได้ยกขึ้นมา ไปร้อง
 ก.ต. บางคนว่า สามัญมีเมียน้อย อะไรทำนองนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากเราบัญญัติว่า “ผู้ใด”
 เราก็คิดกันว่า เขาจะฉ้อ ผู้ใด กว้างเกินไป เราจะเอาแต่เฉพาะข้าราชการตุลาการได้ไหม

หรือข้าราชการฝ่ายตุลาการได้ใหม่ ก็มาคิดปัญหาตรงที่ว่าเมื่อสักครู่นี้จะครบว่า ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษารรคดีและทำให้คำพิพากษาศาลฎีกาเป็นบรรทัดฐาน ไม่มีหน้าที่ในทางด้านการบริหารงานบุคคล เรื่องนี้เป็นเรื่องของ ก.ต. เราได้บัญญัติเอาไว้แล้วในศาลปกครองว่า นติ ก.ต. มีอย่างไร จริงอยู่ต้องปฏิบัติตามนั้น ถ้าหากให้มีการอุทธรณ์ได้อีกชั้นหนึ่งจะหลุดจากมติ ก.ต. ไปเป็นมติที่ประชุมใหญ่ ถ้าอย่างนั้นก็ไม่มีอะไรห้ามในการที่จะไปฟ้องศาลปกครอง ก็จะเป็นการถกเถียง ถ้าวางซึ่งกันและกันในเรื่องอำนาจ ๒ อำนาจ คืออำนาจของ ก.ต. กับอำนาจของศาลปกครอง นั่นก็เป็นเหตุผลที่ทางคณะกรรมการเราได้ตัด และในขณะที่เดียวกันนะครับ หลังจากที่บรรดาผู้พิพากษาศาลฎีกาท่านได้ทราบว่าจะตัดออก ท่านก็มีหนังสือมาถึงบรรดาคณะกรรมการทุกท่านว่า ท่านวางฟอร์มเอาไว้ในลักษณะตรวจสอบ ถ้าอย่างนี้ก็ไม่มีการตรวจสอบ ก.ต. ทำได้เลย ถ้าหากว่า ก.ต. เกิดไปทำมีดีมีร้ายเข้า เราก็ไปออกในทางที่ว่า ถ้า ก.ต. ผู้ใดหรือทำอะไรไม่ดี ทำให้เขาเกิดความเสียหายก็มีผู้พิพากษา ๑ ใน ๕ ของผู้พิพากษาทั้งประเทศขอให้ถอดถอนตามมาตรา ๔๒ ได้อยู่แล้ว มีบทบัญญัติซึ่งกันที่ ก.ต. ทำไม่ได้เอาไว้ด้วยแล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงได้ตัดมาตรานี้ออกหมด แล้วก็มาตรานี้เป็นมาตราที่เพิ่มขึ้นในสภาผู้แทนราษฎร มิใช่เป็นร่างเดิมของทางกระทรวงยุติธรรม หรือของทางฝ่ายคณะรัฐมนตรี ก็ไม่มีเพิ่มขึ้นในสภาผู้แทนราษฎร นี่ก็เป็นเหตุผลที่กระผมจะกราบเรียนต่อท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกาะหลัก

พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญรุกษ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพครับ กระผมก็ขอขอบคุณท่านประธานคณะกรรมการฯ แต่กระผมอยากจะเรียน
ถามว่า ผู้พิพากษาจะต้องเป็นผู้ผดุงความยุติธรรม ตัวเองก็ควรจะได้รับพิจารณาให้ได้รับ
ความยุติธรรมด้วย มิฉะนั้นคงไม่สามารถไปผดุงความยุติธรรมให้แก่ประชาชนทั่วไปได้
เมื่อเห็นว่า กระบวนการอย่างที่ท่านว่า ดัดจริตด้วยเหตุผลที่ท่านว่า แล้วมีกระบวนการไหน
ที่เขาจะได้อรรถประโยชน์บ้างนะครับ เพราะว่า ท่านจะบอกว่า ได้มีไว้แล้วใน
มาตรา ๔๒ ให้ไปร้องเรียน นั่นเป็นการร้องเรียนเฉพาะบุคคลว่า ถ้า ก.ต. ท่านหนึ่งท่านใด
กระทำการอย่างไร ก็ไปร้องเรียนเฉพาะบุคคล แต่ส่วนในภาพรวมในลักษณะที่เป็นองค์กร
นั้นเขาสามารถที่จะร้องเรียนได้บ้างไหม ตรงนี้เองกระผมคิดว่า น่าจะมีทางออก ถ้าท่านเปิด
ประตูครั้งนี้ท่านเปิดตรงไหนให้เขา เหมือนจรรยาห้ามเลี้ยวตรงนี้แต่จะไปเลี้ยวตรงไหนก็
ตามใจคุณ ไปข้างหน้าเขาก็แล้วกัน ถ้าอย่างนั้นก็ว่านายจรรยาที่ติดขัดเหมือนอย่างปัจจุบันนี้
เพราะฉะนั้นอยากจะทราบด้วยว่าท่านเปิดประตูครั้งนี้เขาเสียแล้ว เขาจะไปอุทธรณ์ได้ที่ไหน
ในกรณีที่เขาเห็นว่า สิ่งนั้นไม่เป็นธรรมแก่ตัวเขาในภาพรวม ไม่ใช่เป็นการกลั่นแกล้งของ
ก.ต. บุคคลใดบุคคลหนึ่ง กระผมอยากจะกราบเรียนถามครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผมต้องขอเพิ่มเติมคำชี้แจงอีกสักนิดหนึ่งว่า ในระหว่างที่เราได้พิจารณาเรื่องนี้
นะครับ ก็มีท่านกรรมาธิการบางท่านซึ่งคิดคล้าย ๆ กันกับที่ท่านสมาชิกฯ ได้อภิปราย
เมื่อกี้ว่า ควรจะมีทางออก แต่ทางออกนี้ไม่ใช่เป็นการอุทธรณ์ ทางออกนี้ควรจะมีความ
ในทำนองที่เรียกว่า ขอให้ ก.ต. ทบทวนมติที่ออกไปแล้วนั้น แต่เนื่องจากไม่ได้มีผู้ใดเสนอ
เป็นลายลักษณ์อักษรหรือเป็นถ้อยคำซึ่งจะบัญญัติเพิ่มเติมเข้าไปในร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็จึง
ได้แต่เพียงคัดค้านนี้ออก แล้วก็หวังว่าในอนาคตร่างพระราชบัญญัตินี้อาจจะมีการแก้ไข
เพิ่มเติม เมื่อใช้ไปแล้วก็เพิ่มเติมทางออก ดังที่ผมกราบเรียนไปแล้วเมื่อกี้ ให้มีทางทบทวน
มติของ ก.ต. ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายโดยส่วนรวมต่อบุคคลนั้นบุคคลนี้ ซึ่งอาจจะร้อง
ขึ้นมาขอให้ ก.ต. ทบทวนมติ แต่ว่าหลักเกณฑ์ วิธีการจะอย่างไรนั้นก็คงจะต้องไป
กำหนดกันภายหลัง ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็อุตสาห์คิดได้แล้วทำไมไม่เขียนให้เขาเสียเลย นี่ถึงตอนเกิดวิกฤตตุลาการ คงจำกันได้เนะครับว่า ตอนนั้นหมดหนทางเลย พอ ก.ต. เกียดกันกันลงโทษระนาว แล้วไม่รู้จะทำอย่างไร ทีนี้ที่สุดต้องไปกราบบังคมทูลพระเจ้าอยู่หัว แล้วก็เป็นที่น่าสังเวชใจว่า ตัวผู้พิพากษาเองเวลาชนฆ่ากัน ไม่มีใครช่วยแก้อะไรได้ ความจริงถ้าคิดได้น่าจะใส่ลงไปให้เขา เชิญครับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ก็ขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่ได้ให้ความคิด กระผมก็อยากจะถามอย่างนี้ ไม่ได้ไปถามเพื่อเป็นการหักล้างหรืออะไรกันนะครับ เป็นการถามเพื่อขอความเห็นเท่านั้น เพราะว่า ถ้าท่านกรรมาธิการท่านก็เห็นภาพเช่นนี้ ไม่มีใครคิดให้ท่าน ก็อย่างที่ท่านประธานฯ ว่าก็น่าจะคิดหรือหาทางออกไว้ ถึงคิดทันทีทันใดไม่ได้ เวลาอาจจะกระชั้นเข้ามา ก็น่าจะมีข้อสังเกต น่าจะมีอะไรต่ออะไรไว้เพื่อให้เป็นทางที่จะนำไปสู่ตรงนั้นนะครับ กระผมอยากจะให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ออกมา หากเป็นไปได้มองภาพไปในอนาคตดีกว่าว่าให้เหตุเกิดแล้วถึงไปแก้ หรือบอกตรงนี้เหตุยังไม่เกิดก็เลยไม่รับพิจารณา รอให้เกิดเสียก่อนแล้วค่อยพิจารณาทีหลัง ถ้าอย่างนั้นบ้านเมืองก็ก้าวไปไม่ทันเขา กระผมอยากจะทำอะไร ถ้าทางนี้ไม่ทันก็ไปไว้ในข้อสังเกตได้ไหม หรือมีอะไรได้ใหม่ที่จะให้มีการพิจารณาทบทวนหรือหาทางออกให้เขา ให้เขาได้สบายใจ ให้ผู้พิพากษาท่านผู้ที่จะต้องผจญความยุติธรรมนั้นได้สบายใจว่า ตัวเองก็ได้รับความยุติธรรมเช่นเดียวกับที่ตัวเองให้คนอื่น กระผมอยากจะทำอะไร ท่านประธานฯ ไว้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคุณสุประคิมฐ์ครับ

นายสุประคิมฐ์ หุตะสิงห์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่าน

ประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสุประคิมฐ์ หุตะสิงห์ กรรมาธิการ ตามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้ให้ข้อสังเกตห่วงในเรื่องการทบทวนมติ ขอให้ท่านดูมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ ครับ ซึ่งมีอยู่แล้วนะครับว่า ถ้าหาก ก.ต. ลงมติอย่างไรไปนั้นผู้พิพากษา ก็มีสิทธิในการที่จะขอให้ ก.ต. ทบทวนมติดังกล่าวได้โดยมีเหตุผลตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แล้วอีกประการหนึ่ง ผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการก็ยังมีสิทธิที่จะมาร้องทุกข์ได้ตามมาตรา ๘๕ เมื่อเราบัญญัติเป็นตอนที่ ๔ การร้องทุกข์ ขึ้นมาใหม่ ท่านคงจะเห็นได้แล้วว่า การที่ ก.ต. ลงมติอย่างไรไปนั้นไม่ว่าจะถึงที่สุดร้อยเปอร์เซ็นต์ ผู้พิพากษายังมีสิทธิที่จะขอให้ทบทวนได้อยู่ แต่ถ้าหากท่านจะพูดถึงองค์กรอื่นที่จะมาทบทวนมติ ก.ต. นั้น กระผมคิดว่า คงจะพูดอย่างนั้นไม่ได้แน่ครับ เพราะว่า ก.ต. นั้นมาจากการเลือกตั้งของผู้พิพากษาเอง หมายถึงว่า ตัวผู้พิพากษาทั่วประเทศเลือกตั้ง ก.ต. ขึ้นมา ทั้งหมดเป็นเสียงข้างมาก แล้วก็มีคนนอก ซึ่งวุฒิสภาซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนนี้เลือกมาอีก ๒ ท่าน ทั้งหมดเป็น ๑๕ ท่าน มีท่านเดียวครับที่ไม่ได้มีการเลือกตั้งใน ก.ต. องค์กรประกอบ ก.ต. ใหม่ตามรัฐธรรมนูญคือ ท่านประธานศาลฎีกา คือเป็นประธาน ก.ต. โดยตำแหน่งท่านเดียว นอกนั้นก็เลือกตั้งหมดนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า การที่บุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งมาถูกกลั่นกรองตรวจสอบมาดีแล้วจากมติ ผู้พิพากษาทั่วประเทศ รวมทั้งมติของวุฒิสภาด้วยนะครับ ท่านทั้งหลายนั้นน่าจะเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิ ทั้งวิชาวุฒิ แล้วก็เป็นผู้หลักผู้ใหญ่แล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ใช่องค์กรอื่นเข้ามาทบทวนได้ จุดใหญ่ใจความที่เราแก้ไขมาตรา ๕๑ คือ การที่แก้ไขมาตรา ๕๑ เข้ามาในชั้นสภาผู้แทนราษฎรนี้ไม่มีใครคิดถึงหรอกครับ แต่เมื่อมาถึงวุฒิสภานี้ก็ได้มีการพูดกันถึงว่า ในเมื่อห้าม มติ ก.ต. ไม่ให้มีการทบทวนโดยศาลปกครองแล้ว ถ้าหากให้มติ ก.ต. นี้ขึ้นไปสู่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ เขาก็สามารถที่จะนำมติดีที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาไปทบทวนในศาลปกครองได้ เพราะไม่มีอะไรห้าม จุดนี้ทำให้เราต้องตัดมาตรา ๕๑ ออกเพื่อไม่ให้มีการทบทวนเรื่องนี้ในองค์กรอีกองค์กรหนึ่ง ซึ่งเป็นองค์กรอิสระเท่า ๆ กันคือ ศาลปกครอง ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ คณะตุลาการไม่มีแก้ไข มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข หมวด ๕ วินัย การรักษาวินัย และการลงโทษ มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ วินัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ ถึงมาตรา ๖๘ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ การรักษาวินัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๙ ถึงมาตรา ๗๖ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ การลงโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๗ ถึงมาตรา ๘๔ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๔ การร้องทุกข์ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๘๕ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : กรรมการให้เขาร้องทุกข์เฉพาะกรณีถูกออกจากรมดา แต่กรณีถูกลงโทษไม่ให้ร้องทุกข์ใช่ไหม เชิญครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กรณีถูกลงโทษทางวินัย ผู้ถูกลงโทษสามารถขอให้ ก.ต. ทบทวนได้ตามมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ อยู่แล้วครับ ส่วนเรื่องการร้องทุกข์ไม่ได้เป็นเรื่องการถูกลงโทษ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นที่ ก.ต. อาจมีมติให้เป็นผลร้ายต่อข้าราชการตุลาการที่มากกว่าการลงโทษ และการให้ออกได้ ซึ่งต่อเนื่องจากประเด็นที่มีท่านสมาชิก ได้กรุณาขอขึ้นตั้งเป็นข้อสังเกต ถ้าท่านใดยังห่วงว่า อาจจะให้มีตรงนั้นอยู่ กระผมคิดว่า มาตรา ๘๕ นี้จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหานั้นได้โดยเพิ่มกรณีที่จะร้องทุกข์ได้ตามมาตรา ๘๕ นี้เข้าไปว่า นอกจากกรณีที่ ก.ต. มีมติให้ออกจากราชการแล้ว หรือเป็นกรณีที่ได้รับความเสียหายจากมติประการอื่นของ ก.ต. ให้ผู้นั้นก็มีสิทธิร้องทุกข์ได้ก็จะสามารถแก้ปัญหานั้นไปได้อีกว่าที่จะคงไว้แบบนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ถัดเขียนอย่างนั้นก็จะรวมถึงอุทกภัยด้วย
 นายเจริญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : อุทกภัยจะมีช่องทางอยู่แล้ว
 ครับ โดยไม่ต้องร้องทุกข์ มีช่องทางทั้งมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๔

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๘๑ มัน “ผิดหลง” ไซ้ใหม่
 นายเจริญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ครับ แล้วก็มาตรา ๘๔ ขอให้
 ทบทวนโดยไม่ต้องร้องทุกข์ครับ

ประธานวุฒิสภา : โดยมีหลักฐานใหม่ แต่นี้ถึงกรณีวิกฤต เป็นเรื่อง
 หลักฐานใหม่ ไม่ใช่หลงผิดเลย เรื่องความเค้น

นายเจริญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ก็กลับเข้ามา ถ้าเพื่อเพิ่มใน
 มาตรา ๘๕ ก็จะมาได้รับช่องทางร้องทุกข์ตามมาตรา ๘๕ ได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ต้องคลุมให้ถึงอย่างนั้นไซ้ใหม่ หรือจะเขียนว่า
 อย่างไร

นายเจริญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ถ้าจะเติมนะครับ กระผมคิดว่าใน
 มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง บรรทัดที่ ๒ คำว่า “แล้วแต่กรณี” ไม่จำเป็นครับ เปลี่ยนคำว่า “แล้ว
 แต่กรณี” เป็นคำว่า “หรือได้รับความเสียหายจากมติประการอื่นของ ก.ต.”

ประธานวุฒิสภา : จะกว้างไปหรือเปล่า ถูกย้ายก็ได้ไซ้ใหม่

นายเจริญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ก็เป็นเรื่องที่จะมาขอร้องทุกข์
 เท่านั้นเองครับ เพราะปกติก็ทำได้อยู่แล้ว แต่เขียนให้ชัดว่ามีช่องทางที่จะทำ แล้วก็ไปเพิ่ม
 ในวรรคสองนิดหนึ่งครับ วรรคสอง บรรทัดที่ ๒ นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ก็เติมข้อความ
 ว่า “หรือได้รับทราบมติของ ก.ต.”

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถึงจะดีขึ้นหน่อย เพื่อถูกแก่งกัน เจริญต่อไป

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : บทเฉพาะกาล ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๘๖ มีการแก้ไข มาตรา ๘๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๘ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๘๙ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐ มีการแก้ไข มาตรา ๙๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๒

มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๐๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๒ ไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตรา
 เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการ มีการแก้ไข บัญชีอัตราเงินเดือน
 ผู้ช่วยผู้พิพากษา ไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตราเงินเดือนคณะตุ้ะยุติธรรม ไม่มีการแก้ไข
 บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งคณะตุ้ะยุติธรรม ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง มีถ้อยคำอะไร
 ใหม่ครับ เรือญท่านอาจารย์โอสดครับ

นายโอสด โกสิน : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผมขอความ
 กรุณาขอเวลาสักนิดเดี๋ยวกครับ คือมีเรื่องอันหนึ่งซึ่งกระผมเป็นห่วงเกี่ยวกับผู้พิพากษา
 มาก ก็เพราะมาตรา ๕ บัญญัติไว้ว่า “บ้านหนึ่งบ้านานูของข้าราชการตุลาการและคณะตุ้ะ
 ยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น” ก็หมายความว่า ผู้พิพากษาทุกคนพออายุ
 ครบ ๖๐ ปีก็ต้องออกจากราชการ ที่นี้มาเทียบกับตุลาการในด้านอื่น เช่น ศาลปกครองหรือ
 ศาลรัฐธรรมนูญพวกนี้ ท่านอายุกันได้ถึง ๗๐ ปี ก็แสดงว่าเวลานี้บ้านเมืองเราได้พัฒนาใน
 เรื่องอายุราชการขึ้นไปมากแล้ว ในเรื่องนี้ก็เนื่องจากท่านสรรเสริญ โกรจติดี เป็นประธาน
 คณะกรรมาธิการ กระผมก็ไม่กล้าจะเสนอญัตติขอแก้ไขอะไร เพราะว่า บังเอิญกระผมโชคดี
 ได้ชอบพอรู้จักกับคุณสรรเสริญมาประมาณ ๖๕ ปีเท่านั้น นอกจากนั้นท่านผู้ใหญ่ของท่าน
 สรรเสริญก็เป็นผู้มีพระคุณกับกระผม คือ เมื่อกระผมสอบกฎหมายได้อายุ ๑๘ ปี ท่าน
 เจ้าคุณกฤตราชทรงสวัสดิ์ อธิบดี ซึ่งเป็นบิดาคุณสรรเสริญก็รับกระผมเข้าทำงานในศาล
 กระผมจะไปมีข้อขัดแย้งหรือ ไปทะเลาะกับคุณสรรเสริญในที่ประชุมเป็นไปไม่ได้-----

กระผมจึงทำจดหมายฉบับหนึ่งประมาณ ๑๐ หน้า กราบเรียนไปยังประธานกรรมการ
ในจดหมายฉบับนี้ เหตุผลที่กระผมกราบเรียนไปก็คือว่า การเข้ามาเป็นผู้พิพากษานั้นคิด
จากการเป็นข้าราชการธรรมดา คือผู้พิพากษาต้องไปบุกบั่นอยู่ ๓ ชั้น ชั้นแรกต้องจบ
ปริญญานิติศาสตร์ และต่อมาต้องไปสอบเป็นเนติบัณฑิต และต่อมาต้องทำงานกฎหมาย
อีก ๒ ปี และสุดท้ายชั้นที่ ๔ ต้องเข้าไปสอบแข่งขันชิงกัน ครั้งหนึ่ง ๆ คนเข้ามา
สอบเป็นพัน และได้ไปชุดหนึ่งร้อยกว่าคน กระผมเคยไปบรรยายในสถาบันพัฒนาบุคลากร
ผู้พิพากษาใหม่ก็เคยคุยกันในเรื่องนี้ กระผมเห็นว่า คนที่จะเข้ามาเป็นผู้พิพากษานี้ลำบาก
เหลือเกิน แล้วดูสถิติของผู้ที่สอบเป็นผู้พิพากษาได้ เฉลี่ยแล้วอายุ ๓๑ ปี ทุกครั้งร้อยกว่าคน
และมีคนอายุ ๔๐ ปีกว่าก็มีพลัดเข้ามา ในครั้งสุดท้ายมีคนอายุ ๕๑ ปีสอบเข้ามา
เพราะฉะนั้นกระผมก็เลอกราบเรียนขอความกรุณาไปยังท่านประธานฯ ว่า จะมีทางใหม่ว่า
จะกำหนดผู้พิพากษาให้อายุ ๓๐ ปีอย่างตุลาการรัฐธรรมนูญ หรือศาลปกครองได้บ้างไหม
กระผมก็ยกเหตุผลต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว นอกจากนั้นกระผมยังได้ยกตัวอย่างผู้พิพากษา
ในประเทศต่าง ๆ อีกประมาณ ๒๐ ประเทศ เขามีอายุ ๖๕ ปีบ้าง ๗๐ ปีบ้าง ๘๕ ปีบ้าง
ตลอดชีพบ้าง และถ้าย้อนไปดูถึงประวัติศาสตร์ของการเป็นผู้พิพากษาสมัยโบราณ คือ
กระผมโชคดีได้มาเกิดในตระกูลผู้พิพากษา ทั้งบิดา ทั้งอาเป็นผู้พิพากษา สมัยนั้นนะครับ
ผู้พิพากษาออกจากราชการรับบำนาญอายุ ๕๕ ปีครึ่ง และต่อมาถึงขยับเป็น ๖๐ ปี ฉะนั้น
กระผมก็ขอกราบเรียนขอความกรุณาไปยังท่านประธานฯ ว่าจะมีทางแก้ไขให้ใหม่ ให้
ผู้พิพากษาพวกนี้มีอายุมาก เหตุที่กระผมไม่ทำเป็นแปรญัตติเพราะไม่อยากจะรบกวนที่ประชุม
ในนี้ แต่กระผมอยากจะรบกวนสักอย่างเดียวยกไว้ว่า ให้ท่านกรรมการชี้แจงว่า ท่าน
ไม่เห็นด้วยอย่างไร แล้วในรายงานประชุมนี้ถ้าสามารถเอาจดหมายของกระผมติดไว้ด้วยได้
ก็ดี ที่กระผมต้องขออโง้งเป็นดังนี้ก็เพราะว่า กระผมมีความจำเป็นจะต้องจากประเทศไทย
ไปในวันเร็ว ๆ นี้ เหตุผลก็ง่ายนิดเดียวคือ กระผมอายุ ๘๗ ปีแล้ว กำลังรอคำสั่งของท่าน
ขมบาล ขอบขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานชี้แจง

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติที่เคารพอย่างสูง ตามที่ท่าน

กล่าวว่า ท่านได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการ โดยเฉพาะประธานคณะกรรมการ คือ
 กระผม นั้น กระผมได้ทำโรเนียวหรือว่าทำซีร็อกซ์ (Xerox) แจกท่านกรรมการทุกท่าน
 และกระผมได้พยายามติดต่อกับท่านเพื่อจะชี้แจงว่า วัตถุประสงค์ของท่านนั้นมันตรงกันกับ
 วัตถุประสงค์ของเรา และได้มีพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่ง
 ผู้พิพากษาอาวุโสออกไปแล้ว และเวลานี้ผู้พิพากษาที่อายุ ๖๐ ปี ๖๑ ปี ก็ได้เข้ามาเป็น
 ผู้พิพากษาอยู่ในฐานะผู้พิพากษาอาวุโส แล้วในตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส นั้น ตาม
 พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส นั้นไปได้ถึง
 ๖๕ ปี และมีการตรวจสอบสุขภาพกาย สุขภาพจิต ถ้ายังพิดอยู่เหมือนอย่างท่าน โอสถ
 โกสิน ก.ต. ก็อาจจะต่อไปได้อีกถึง ๑๐ ปี เพราะฉะนั้นวัตถุประสงค์ของท่านนั้นได้
 ดำเนินการไปก่อนที่ท่านจะมีหนังสือมาแล้ว คือ ผู้พิพากษา คุณาการ ถ้าท่านยังเลือกอาชีพ
 นี้อยู่ท่านก็อาจจะไปได้ถึงอายุ ๑๐ ปี ในข้อเสนอบุคคลของท่านนั้นเราก็พิจารณาเหมือนกัน
 ในเมื่อมีพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสไปได้
 ถึง ๑๐ ปีแล้วอย่างนี้ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมาใส่ไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ให้มันเป็นภาระ
 ก้ำก้น หรืออะไร เพราะว่าได้บัญญัติไว้เป็นพิเศษแล้ว แล้วนอกจากนั้นก็ยังมี
 พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามมา ซึ่งเราก็
 ผ่านไปแล้ว สำหรับผู้พิพากษาอาวุโสในศาลชั้นต้นตามบทบัญญัติของกฎหมาย คือที่
 สุจริตกุล ก็ได้มาทำหน้าที่ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลชั้นต้นตามบทบัญญัติของกฎหมาย คือที่
 ศาลแพ่ง แล้วด้วยความภูมิใจภูมิใจเป็นอย่างยิ่งว่าจะทำให้ผู้พิพากษาทั้งหลายต่อไปทำงาน
 ช่วยราชการศาลไปจนกระทั่งถึงอายุ ๑๐ ปี เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ได้กำหนดเอาไว้ในที่นี้
 ครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านโอสลดครับ

นายโอสลด โกสิน : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

ผม โอสลด ครับ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ที่ท่านเอาเหตุผลเรื่องผู้พิพากษาอาวุโสไปทำงานกับผู้พิพากษาเด็ก ท่านลืมนึกไปนะครับว่า คนสมัยใหม่เขามีความรู้สึกไปอีกอย่างหนึ่งครับ ผู้พิพากษาผู้ใหญ่จะลงไปนั่งกับเด็กปฏิบัติตนลำบาก เพราะว่าโดยมากคนรุ่นใหม่เขาถือว่า เขามีความรู้ความชำนาญสูงกว่าคนเก่า คนแก่ ๆ โดยมากล้าสมัยแล้ว ขอประทานโทษขอเวลาอีกสัก ๒ นาที ผมเคยโดนมาแล้วครับ สมัยที่ผมเป็นประธานร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ก่อนฉบับนี้นะครับ อยู่ที่ ๆ เราตั้งฝ่ายโฆษณา แล้วหนังสือพิมพ์อาจจะรู้เรื่องอะไรก็ไปตามฝ่ายโฆษณาซิ ต้องมาถามผมเรื่อย ผมก็ไม่ยอมตอบ อยู่ ๆ สุภาพสตรี เป็นผู้หญิงคนหนึ่งรูปร่างดีเสียด้วย ขึ้นหน้าเข้าไปในรถผม ถามอาจารย์คะ อาจารย์หมกเม็ดหรือเปล่า แหม ผมใจหายวาบเลยครับ ทำไมสตรีมาถามผมว่า “หมกเม็ดหรือเปล่า” เพราะว่าเมื่อผมอายุ ๑๓ ปี คุณหญิงมหาโยธา ซึ่งเอาผมมาเลี้ยงเป็นลูก ท่านซื้อผ้าขาวม้ามาให้ผม ๑ ผืน แล้วอบรมผม โอสลด ต่อไปเราจะเป็นหนุ่มขึ้นทุกวัน รู้จักหมกเม็ดเสียบ้าง ต่อไปให้ถุงผ้าขาวม้าอบน้ำ นี้ครับแล้วผมก็โดนอีกทีหนึ่ง นักหนังสือพิมพ์มาถามอีก ถามเรื่องกฎหมายรัฐธรรมนูญถามบอกว่า ผมขอถามสักข้อเถอะอาจารย์จะว่าอย่างไร ผมบอก เชิญครับ บอกว่า เขาเรียกอาจารย์ว่า ไคโนเสาร์ อาจารย์มีความรู้สึกอย่างไร ถ้าหากว่าเป็นเด็ก ๆ ผมชกไปแล้ว หมายความว่าผมว่า ไอ้สัตว์ ไคโนเสาร์เป็นสัตว์ ผมก็เลยต้องตอบไปด้วยความสุภาพว่า ผมอ่านหนังสือครับเรื่องสัตว์ ไคโนเสาร์สิ้นชีพหมดพันธุ์ไป ๖๐ ล้านปีแล้ว เพราะตัวใหญ่เกินไป ธรรมชาติจึงต้องสร้างให้ตระกูล ไคโนเสาร์เล็กลงลูก ไคโนเสาร์ตัวแรกคือ โกโมโด (Gomodo) ที่อินโดนีเซีย ประมาณ ๒ เท่าของจระเข้ นั่นเป็นลูกไคโนเสาร์ พอถึงชั้นหลานก็จะเริ่มพอถึงชั้นเหลนคนที่เขาเรียกผมว่า ไคโนเสาร์ คนนั้นเป็นเหลนผม เขาถือว่าผมเป็นทวดแล้วผมต้องเปลี่ยนสำเนียงเป็นได้ เพราะว่าเขาเป็นคนขาวได้ คนที่สัมภาษณ์ผม ผมเลยต้องบอก รู้จักไหมคนพรรคนี้ ตัวลึบหาย ตัวเลนนี่ เขาวางหูวันที่เลขครับ พอรุ่งขึ้นเพื่อนโทรศัพท์มา เขาออกวิทูด้วย แหม ผมโชคดี เพื่อนคนนั้นบอก เอ็งดีมาก เอ็งไม่ใช้คำว่า เหี้ย ดีแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เวลาตรวจรายงานการประชุมสำนวนเมื่อสักครู่นี้ คงยากหน่อย ท่านอาจารย์โอสถครับเรื่องนี้จริง ๆ ได้พูดกันมาเยอะเรื่องอายุผู้พิพากษา แต่ว่าความขัดข้องอยู่ในวงการผู้พิพากษาตนเองที่ว่า กลัวว่าคนที่ดำรงตำแหน่งจะดำรงตำแหน่งต่อไปยาวนานแล้วก็เลยไม่ได้ขึ้นกัน ในชั้นกรรมการกฤษฎีกาก็ได้พูดเรื่องนี้ว่า ทำไมไม่ทำให้อายุขยาออกไปเป็น ๖๕ ปี ด้วยวิธีค่อย ๆ ผ่อนไปที่ละปี จะไม่มีใครได้เปรียบเสียเปรียบ แต่ว่าตกลงกันไม่ได้ก็เลยยังต้องไปอาศัยผู้พิพากษาอาวุโสย้อนกลับลงมานั่งกับเด็ก ๆ อยู่อย่างนี้ที่สุดแต่ เพราะเป็นแวดวงของเขาเอง เขาไม่เอากัน มีแค่คำพิพากษาหรือครับ เชิญครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม ขออนุญาตท่านประธานฯ ขอทราบวันที่ประชุมนี้ เล็กน้อยนะครับในร่างแก้ไขรายงานหน้าที่ ๒ แก่มาตรา ๓๗ วรรคสอง ถ้อยคำ คลาดเคลื่อนไปเล็กน้อยความจริงคือตำแหน่งเดียวกัน วรรคที่ ๓ วรรคสอง “ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม” ความจริงแล้วขอแก้ไขเป็น “เลขาธิการ ก.ต.” เพื่อให้สอดคล้องกับวรรคแรกข้างต้นครับ จริง ๆ แล้วคือตัวบุคคลเดียวกัน ขอแก้ไข “ให้เลขาธิการ ก.ต. จัดทำบัญชีรายชื่อ” ต่อไปเหมือนเดิมครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เป็นการแก้ข้อคำให้สอดคล้องกันนะครับ คงทำได้ตามข้อบังคับ ที่ประชุมไม่ขัดข้องก็แก้ไขตามนั้นครับ ต่อไปผมจะขอมติว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมทั้งร่างนี้ของคณะกรรมการหรือไม่ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ

ต่อไป ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกันพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ เชิญท่าน เลขานุการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขานุการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการหรือไม่ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ครับ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์นะครับ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไป ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน
ของ

คณะกรรมการร่วมกัน
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ด่วนที่สุด

ที่ ๗๐๒/๒๕๕๓

(สำเนา)

รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๐ คน ประกอบเป็น คณะกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น มีรายนาม แต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายขจิต ชัยนิคม
๒. นายณรงค์เลิศ สุรพล
๓. นางนิมา พริ้งศุลกะ
๔. นายพินิจ จันทรสุนันท์
๕. นายไพจิต ศรีวรชาน
๖. นายมาโนชญ์ วิชัยกุล
๗. นายวิทยา แก้วภราดัย
๘. นายวิสาศ จันทร์พิทักษ์
๙. พันตำรวจโท ไพบรณ์ อภรณ์รัตน์
๑๐. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวิรักษ์

วุฒิสภา

๑. พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญรักษ์
๒. นายจันทน์ ท่องประเสริฐ
๓. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๕. นายพชช ยุติธรรมดำรง
๖. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล
๗. นายวัลลภ ตั้งคณาวัณรักษ์
๘. นายวิชัย โสสุวรรณเงินดา
๙. นายอมร จันทรสุมบูรณ์
๑๐. นายอารีย์ วงศ์อารยะ

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อให้โปรด นำเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ไพจิต ศรีวรขาน

(นายไพจิต ศรีวรขาน)

ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

กองกรรมาธิการ ๒

ฝ่ายประชุม ๕

โทร. ๒๕๕-๑๕๕๕

โทรสาร ๒๕๕-๑๖๕๐

สำเนาถูกต้อง

(นางสาววิมลมา บันทิตกันท์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๕

กองกรรมาธิการ ๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

เจริญ / พิมพ์

ประสิทธิ์ผล / ทาน

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๑ คน ประกอบเป็น คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ...) พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายไพจิตร ศิริวรรณ	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายจันทน์ ทงประเสริฐ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
(๓) นายสุรสิทธิ์ นิติวณิชรักษ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๔) นายวิชัย ไกลสุวรรณจินดา	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

(๑) พ.ต.อ. อมเรศฤทธิ์ วัฒนวิบูลย์	รองผู้บังคับการ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด
(๒) นายไพบูลย์ ทาสระอุ	รักษาการในตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
(๓) นายอรรถแพ ลิจิตจิตตะ	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส.

๓. วันที่ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

ดังนี้

๓.๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในชื่อร่างพระราชบัญญัติ เป็น

“ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”
คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทน
ราษฎร และบัญญัติไว้เป็นดังนี้

“ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

๓.๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในคำปรารภ เป็นดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

คณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร และบัญญัติไว้เป็นดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

๓.๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑ เป็นดังนี้
“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

คณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร และบัญญัติไว้เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

๓.๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒ เป็นดังนี้
“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

คณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓ เป็นดังนี้
“มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘) และ (๙) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“(๘) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและกำหนดให้สถานที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ”

คณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘) และ (๙) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“(๘) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว

(๙) ปฏิบัติการคืนใบตามที่พระราชบัญญัตินี้มีบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ”

๓.๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ และมาตรา ๑๓ ตริ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“มาตรา ๑๓ ทวิ ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและประกาศกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว ทั้งนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ ตริ ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามมาตรา ๑๓ ทวิ หากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการดังกล่าวพิสูจน์ไม่ได้ว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล หรือไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการเชื่อได้ว่าตนได้ให้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการแห่งนั้นชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสำหรับการประกอบธุรกิจนั้น แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละสิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการนั้นทราบคำสั่ง

ในกรณีที่สถานประกอบการซึ่งถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการตามวรรคหนึ่งเป็นสถานประกอบการซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมการประกอบธุรกิจตามกฎหมายอื่น ให้เลขาธิการแจ้งให้หน่วยงานซึ่งควบคุมการประกอบธุรกิจนั้นทราบ และให้หน่วยงานดังกล่าวถือปฏิบัติตามนี้

การสั่งปิดชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ และการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการกิจการสถานประกอบการทราบตามวรรคหนึ่ง และการแจ้งให้หน่วยงานทราบตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร และบัญญัติไว้เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ และมาตรา ๑๓ ตริ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“มาตรา ๑๓ ทวิ ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและประกาศกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว ทั้งนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓๓ ตีไว้ ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับกาเสพติดในสถานประกอบการตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ หากเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการดังกล่าวไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการชี้แจงได้ว่าตนได้ให้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการแห่งนั้นชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสำหรับการประกอบธุรกิจนั้น แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละสิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นทราบคำสั่ง

ในกรณีที่สถานประกอบการซึ่งถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการตามวรรคหนึ่งเป็นสถานประกอบการซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมการประกอบธุรกิจตามกฎหมายอื่น ให้เลขาธิการแจ้งให้หน่วยงานซึ่งควบคุมการประกอบธุรกิจนั้นทราบ และให้หน่วยงานดังกล่าวถือปฏิบัติตามนั้น

การสั่งปิดชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ และการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการทราบตามวรรคหนึ่ง และการแจ้งให้หน่วยงานทราบตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

๓.๗ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสมาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔

“มาตรา ๑๔ ทวิ ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

วิธีการตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

คณะกรรมการสิทธิการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของสมาผู้แทนราษฎร และบัญญัติไว้เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔

“มาตรา ๑๔ ทวิ ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

วิธีการตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

LIRT

๓.๘ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘

“มาตรา ๑๕ ทวิ เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศตามมาตรา ๑๓ ทวิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร และบัญญัติไว้เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘

“มาตรา ๑๕ ทวิ เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศตามมาตรา ๑๓ ทวิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”

๓.๙ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ผู้ใดใช้**ศุลกากร**หรือไม่ให้ความสะดวก หรือไม่ให้อภัยคำ หรือไม่ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใดแก่กรรมการ เลขานุการ รองเลขานุการ หรือเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติกรตาม มาตรา ๑๕ หรือไม่ยินยอมให้ตรวจหรือทดสอบตามมาตรา ๑๔ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขความในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ผู้ใดไม่ให้ความสะดวก หรือไม่ให้อภัยคำ หรือไม่ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใดแก่กรรมการ เลขานุการ รองเลขานุการ หรือเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติกรตาม มาตรา ๑๔ หรือ ไม่ยินยอมให้ตรวจหรือทดสอบตามมาตรา ๑๔ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

๓.๑๐ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘

“มาตรา ๑๗ ทวิ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร และบัญญัติไว้เป็นดังนี้

(๖)

“มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๗ ทวิ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีโทษปรับสถาน
เดียว ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเรียกรับให้”

๔. ชื่อสิ่งมาตของคณะกรรมการร่วมกัน

คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อสิ่งมาตดังนี้

ด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเห็นว่า มีปัญหาในการ
ใช้ตัวสะกดที่ยังไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทยคือคำว่า “ยาเสพติด” ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
พ.ศ. ๒๕๒๕ พิมพ์ครั้งที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้เขียนไว้โดยใช้คำสะกดเป็นดังนี้ “ยาเสพติด” ดังนั้น
หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรจะได้พิจารณาคำดังกล่าวโดยเขียนให้ถูกต้องต่อไป

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกันมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว

(นายสุรสิทธิ์ นิดิวฉิววิรัชย์)

เลขานุการคณะกรรมการร่วมกัน

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัติบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความดังต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ และมาตรา ๑๓ ทรี แห่ง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“มาตรา ๑๓ ทวิ ให้คณะรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจออกประกาศกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติดในสถานประกอบการและประกาศกำหนดให้สถานที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว ทั้งนี้ โดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ ทรี ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติดในสถานประกอบการตามมาตรา ๑๓ ทวิ หากเจ้าชองหรือผู้ดำเนินกิจการ สถานประกอบการดังกล่าวไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการเชื่อได้ว่าตนได้ใช้ความ ระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการแห่งนั้น ชั่วคราว หรือสั่งพักไว้ในใบอนุญาตประกอบกิจการสำหรับกิจการประกอบธุรกิจนั้น แล้วแต่กรณี แต่ทั้ง นี้ต้องไม่เกินครั้งละสิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าชองหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นทราบ คำสั่ง

ในกรณีที่สถานประกอบการซึ่งถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือถูกสั่งพักไว้ในใบอนุญาต ประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งเป็นสถานประกอบการซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมการประกอบธุรกิจ ตามกฎหมายอื่น ให้เจ้าชองแจ้งให้หน่วยงานซึ่งควบคุมการประกอบธุรกิจนั้นทราบ และให้ หน่วยงานดังกล่าวเฝ้าปฏิบัติตามใน

การสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักไว้ในใบอนุญาตประกอบการ และควรแจ้งให้ เจ้าชองหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการทราบตามวรรคหนึ่ง และก านแจ้งให้หน่วยงาน ทราบตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความดังต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“มาตรา ๑๓ ทวิ ในกรณีที่เจ้าเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่ม บุคคลใดละเมิดยาเสพติดในสถานประกอบการ สถานที่จะใด ๆ หรือสถานพาหนะ ให้กรรมการ เลขาธิการ คณะ เลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือขอหมายค้นหรือสั่งให้เจ้าพนักงานตรวจหรือขอ หมายค้นหรือกลุ่มบุคคลใดที่มีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

ซึ่งหากตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่งได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“มาตรา ๑๕ ทวิ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศตามมาตรา ๑๓ ทวิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ผู้ใดไม่ให้ความสะดวก หรือไม่ให้อภัยค่า หรือไม่ส่งบัญชี เอกสารหรือวัตถุใดแก่กรมการ เลขาธิการ ร่องเลขานุการ หรือเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๑๔ หรือไม่ยินยอมให้ตรวจหรือทดสอบตามมาตรา ๑๔ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“มาตรา ๑๗ ทวิ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้”

.....
.....

ประธานวุฒิสภา : เชิญประธานคณะกรรมการแถลงจากที่ข้างล่าง
ก็ได้รับ พลเรือเอก เกาเหลัก จะไปประชุมกับเขาหรือเปล่าครับ ช่วยแถลง กรรมการ
ร่วมกันของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา บังเชิญประธานคณะกรรมการเป็น ส.ส.
เชิญคุณหญิงครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพคะ นันทกา สุประภาตะนันท์ ในฐานะกรรมการร่วมกัน
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดฉบับนี้มีการแก้ไขส่วนใหญ่ก็คือ
แก้ไขเรื่องตัวสะกดคำว่า “เสพยา” หรือว่า ในร่างที่คณะกรรมการร่วมกันเห็นด้วยก็
ให้อา “ยี่” ออกไป เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะเหตุว่า กฎหมายนี้เป็นเพียงกฎหมายเพิ่มเติม
แก้ไขเพิ่มเติมไม่ใช่ตัวฉบับใหญ่ ที่นี้ก็ต้องอาศัยหลักตามพระราชบัญญัติที่เป็นตัวแม่ว่า
สะกดอย่างไรก็ต้องให้เป็นไปตามนั้น เพื่อไม่ให้มีความแตกต่างกันในเรื่องชื่อ อันนี้เป็น
ส่วนใหญ่ซึ่งจะมองเห็นคล้ายกับว่า มีการแก้ไขหลายมาตราด้วยกัน แต่ความจริงก็แก้ไข
เรื่องนี้เป็นส่วนใหญ่ และนอกจากนั้นจะมีอยู่ในมาตรา ๑๓ ตรี อยู่หนึ่งข้อหนึ่งที่กรรมการ
ร่วมกันได้พิจารณาแก้ไขถ้อยคำเล็กน้อยเป็นว่า ถ้าถือว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถาน
ประกอบการดังกล่าวไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการเชื่อได้ว่า ตนได้ให้
ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว แก้ไขความในประโยคตอนนี้ให้น้อยเดียวเท่านั้น
นอกนั้นไม่ได้มีการแก้ไขอะไร ขอาพคะคุณ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับ
ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกันหรือไม่ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ
รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ครับ ที่ประชุมเห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ เดี่ยวเราจะมิ ป.ป.ช. มาชี้แจงวิธีการรายงานกรอกแบบ
ฟอร์มทรัพย์สินหลังจากทานข้าวแล้ว เพราะจะนับวันนี้ผมขออนุญาตยุติแต่เพียงเท่านี้
นะครับ ขอขอบคุณครับ คุณวิชัยมีอะไรครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ในกฎหมายเรื่องยาเสพติดมีข้อสังเกตของ คณะกรรมการด้วยครับท่านประธานฯ ซึ่งเป็นเรื่องแก้ไขตัวสะกดคณะครับ ขอให้ส่งไปที่ รัฐบาลด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เห็นแล้ว แต่นึกไม่ออกว่าเวลาคณะกรรมการ ร่วมกันมีข้อสังเกตอย่างนี้ใครจะเป็นคนลงมติเห็นชอบ น่าจะต้องเป็นเรื่องของสภาผู้แทนฯ ให้ความเห็นชอบ เราก็เลยทำเฉย ๆ ไว้ ครับ

วันนี้ได้เวลาสมควรแล้ว ผมขอปิดประชุมครับขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

ผู้จดยางงานการประชุม

กาวนา	ภักฉัตรทัน	ปวีณ์พร	นิสมเพิ่ม
ศิริลักษณ์	ภาพระหัตถ์	ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี
ดวงทิพย์	อินบุญณะ	สำรวม	ผลประสิทธิ์
รุจิรา	เนตรบุตร	ละไม	สุวรรณเพ็ทกัญ
ทิพรัตน์	แก้วสุขโข	สรบุษย	ปลื้มถนอม
ทิพวรรณ	ขุนทรัพย์	นันทพร	แก้วมะเวียง
สุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	สรัญญา	ศตะภัก
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	วิมล	แจ้จ้งดัดละ
มยุรี	แก่นสาร	อรสา	เจียมเจริญ
ธีรวรรณ	นราพงศ์		

ฝ่ายชวเลข กองการพิมพ์

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายศิริ เกวลินสุทนต์ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จรรยา สุคนทรทรัพย์	
๕.	นายจันทน์ ทองประเสริฐ	
๖.	พลเรือเอก ทวีศักดิ์ ศรีประยูร	
๗.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ ชุณหะวัณ	
๘.	พลเอก บุตฤทธิ์ ทรพรทานนท์	
๙.	นายประยอม ชองทอง	
๑๐.	นายสมหมาย สุรกุล	
๑๑.	นายสิงห์โต จ่างตระกูล	
๑๒.	นางสุภัฏญา ชลศึกษ์	
๑๓.	นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	
๑๔.	พลเรือเอก สุวิชัย เกษมสุข	
๑๕.	นายพินิต อารยะศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

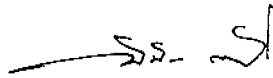
ประธานวุฒิสภา

LIRT

รายงานการประชุมวุฒิสภา
(คณะกรรมการฯ ยังมีได้ตรวจและสภาฯ ยังมีได้รับรอง)

รายงานการประชุมวุฒิสภาตามบัญชีข้างท้ายนี้ คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม และพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ วุฒิสภา ยังมีได้ตรวจและสภาฯ ยังมีได้รับรอง เนื่องจากเหตุที่อายุของวุฒิสภาลิ้นสุดลงตามวาระ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ ตามมาตรา ๓๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และรับรองความถูกต้องของรายงานครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๒๗ วรรคสอง

(นายพินิต อารยะศิริ)

เลขาธิการวุฒิสภา

บัญชีรายงานการประชุมวุฒิสภา

๑. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒
๒. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒
๓. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒
๔. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓
๕. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓
๖. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓
๗. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๓
๘. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓
๙. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓
๑๐. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓
๑๑. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓
๑๒. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๓
๑๓. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓
๑๔. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓
๑๕. รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓